

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 288 28 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΑΣ ΣΚΟΤΩΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΜΗΤΡΟΤΗΤΑ

Η στέρωση των Ισραηλitisσών από τους ναζί

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΖΟΝΤΑΣ ΑΣΤΕΡΙΑ

Μία νέα διεθνής αποκλειστικότητα

ΦΡΑΝΣΟΥΑΖ ΜΠΡΙΟΝ

ΑΣΤΗΡ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ-ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 38
ΜΕΓΑΡΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Τηλεγραφική διεύθυνσις -ΣΤΕΛΑΤΕΝ
Τηλέφωνα: 30-721 (8 γραμμάι) 28-279, 33-431

Ασφαλίσεις

ΠΑΝΤΟΣ ΚΛΑΔΟΥ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ : Καθ' ἅπασαν τὴν χώραν ἐντὸς τῶν Ὑποκ/μάτων
τῆς ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΝ ΚΥΠΡῳ : Εἰς ΛΕΥΚΩΣΙΑΝ, ΛΕΜΕΣΣΟΝ καὶ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΝ
ΕΝ ΑΙΓΥΠΤῳ : Εἰς ΚΑΪΡΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ καὶ ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 288 ΔΡΑΧ. 5
ΕΤΟΣ ΣΤ' 28 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1961

Ἔκδοσις: ΕΛΚΗΝ Ἑλένη Γ. Βλάχου-Η. Γ. Ἡλιδόπουλος
Διευθύνσις: Κων. Κ. Ψύχας (Μονὴς Πετράκη ἀριθ. 8, Ἀθῆναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (Ἑλίου Μανουτίου 18 Ἀθῆναι)

Γραφεῖα:
Συντάξεως, Σωκράτους 57, Ἀθῆναι, Τηλεφ. 527-081
Ἐκδόσεως, Βουλιαγμένης 352, Ἀθῆναι, Τηλεφ. 971-685

Συνδρομαί:
Ἑσωτερικοῦ, ἐτάμνος δραχ. 130. Ἑτησία δραχ. 260.
Ἐξωτερικοῦ, ἐτάμνος δολλάρ. 7. Ἑτησία δολλάρ. 14.

Ἀεροπορικὴ ἀποστολὴ κατόπιν συνεννοήσεως—Διαφημίσεις κατὰ συμφωνίαν. Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσις ἀρθρῶν καὶ εἰκόνων τοῦ περιοδικοῦ χωρὶς τὴν ἀδεία τῶν συγγραφέων καὶ τῶν ἐκδοτῶν—Χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται—Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

ἙΛΚΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένον Δρ. 400.000)

Οἱ ἀναγνώστες μας γράφουν

Οἱ «τέντυ - εὔζωνοι»

Θάθελα ν' ἀκουστῇ τῆς πικρίας μου ἡ φωνὴ γιὰ τὸ κατάντημα τῶν εὔζωνων, ποὺ ἀποτελοῦν τὸ «καμάρι» τῆς Ἑλλάδος... Καθημερινῶς σχεδὸν ὑφίσταμαι τὸ θέαμα τῶν στραβοφτιαγμένων σοσιάδων, ποὺ ἐκτελοῦν τὰ διάφορα παραγγέλματα μὲ χυδαῖες κινήσεις καὶ ποὺ κοιτοῦν διαρκῶς τὸ ρολοὶ τους καὶ κουνοῦν πέρα-δῶθε τὸ κεφάλι τους ἀν καὶ σμῆνη περιηγητῶν τοὺς περιτριγυρίζουν...

Χαρακτηρίζω ἄθλιο τὸ φαινόμενο τῶν βραδινῶν φρουρῶν τῆς οδοῦ Ἡ.

Ἡ Λεωφόρος Ἀλεξάνδρου

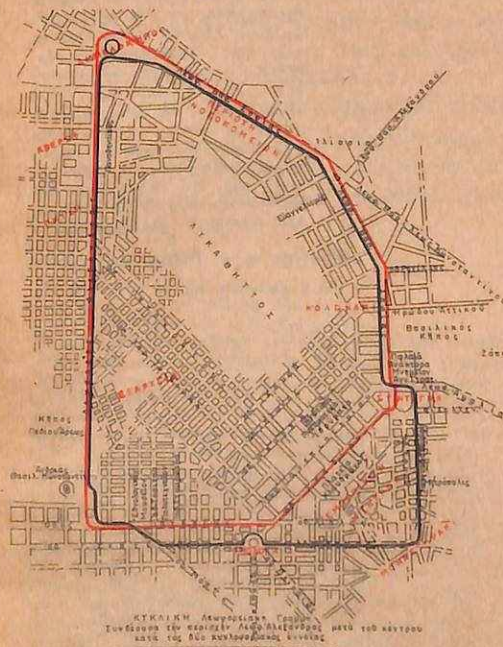
Ὁ οἰκοδομικὸς ὄργασμος τῆς πρωτεύουσας παρουσιάζεται σὲ ὅλη του τὴν μεγαλοπρέπειαν εἰς τὴν Λεωφόρον Ἀλεξάνδρου. Ὅμως, μέχρι σήμερον ἡ Λεωφόρος καὶ ἡ περιοχή της, λόγω τοῦ ὁδικοῦ της προσανατολισμοῦ, ἔχει ἐγκαταλειφθῇ τελείως ἀπὸ συγκοινωνιακῆς πλευρᾶς.

ῥάδου Ἀττικοῦ, ποὺ συνομιλοῦν μετὰ τῶν ἀδελφῶν συνοδῶν τους καὶ ἐγκαταλείπουν τὸ ὄπλον ἐντὸς τῆς σκοπίας γιὰ νὰ καπνίσουν, ἀκουμπῶντας νωχελικὰ καὶ σφυρίζοντας στὰ ἀπέναντι διερχόμενα ζεῖγλη!

Ἀθῆνα

Χ. Θ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

● Ἐλπίζουμε ὅτι οἱ «τέντυ - εὔζωνοι», ὅπως τοὺς χαρακτηρίζει ἀσύτηρὰ ὁ ἀναγνώστης μας, θὰ εἶναι κάποια ἐξαιρέση, ἀν ὅμως ἀληθεύουν τὰ ὅσα καταγγέλλει, ἕνας ἐλεγχὸς μπορεῖ νὰ διαρρώσῃ τὸ κακό.

Διὰ τῆς προτεινόμενης κυκλικῆς Λεωφορείας γραμμῆς — τὴν ὁποῖαν σὰς ὑποβάλλω μὲ τὸ σχεδιάγραμμά μου — θὰ συνδεθῇ αὕτη ἀρτίωτα μετὰ τοῦ κέντρου καὶ ἄλλων ζωτικῶν περιοχῶν τῆς πρωτεύουσας.

Ἡ γραμμὴ δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ τιμολογιακοὺς τομεῖς ἐκδόσεως εἰσιτηρίων, ἀλλὰ ἐνιστῶν ἐισιτηρίων τὸ ὅποιον θὰ ἰσχύῃ καὶ δι' ὁλόκληρον τὸν κύκλον αὐτῆς, εἴτε πρὸς τὴν μίαν, εἴτε πρὸς τὴν ἄλλην κατεύθυνσιν.

ΚΩΝΣΤ. ΓΚΡΕΗ

● Ὑποβάλλουμε τὴν πρόταση στοὺς ἀρμοδίους καὶ πιστεύουμε ὅτι θὰ δοθῇ σύντομα ἱκανοποιητικὴ λύσις στὴν συγκοινωνιακὴ ἐξυπηρέτησις τῆς πυκνοκατοικημένης περιοχῆς. Ἐξ ἄλλου ὄντηκε μιά Λεωφορεῖσά γραμμὴ, ἡ ὁποία δυστυχῶς κατηργήθη.

SIEMENS
ΣΚΟΥΠΑ
STANDARD

Γιὰ μεγάλα στίτια.

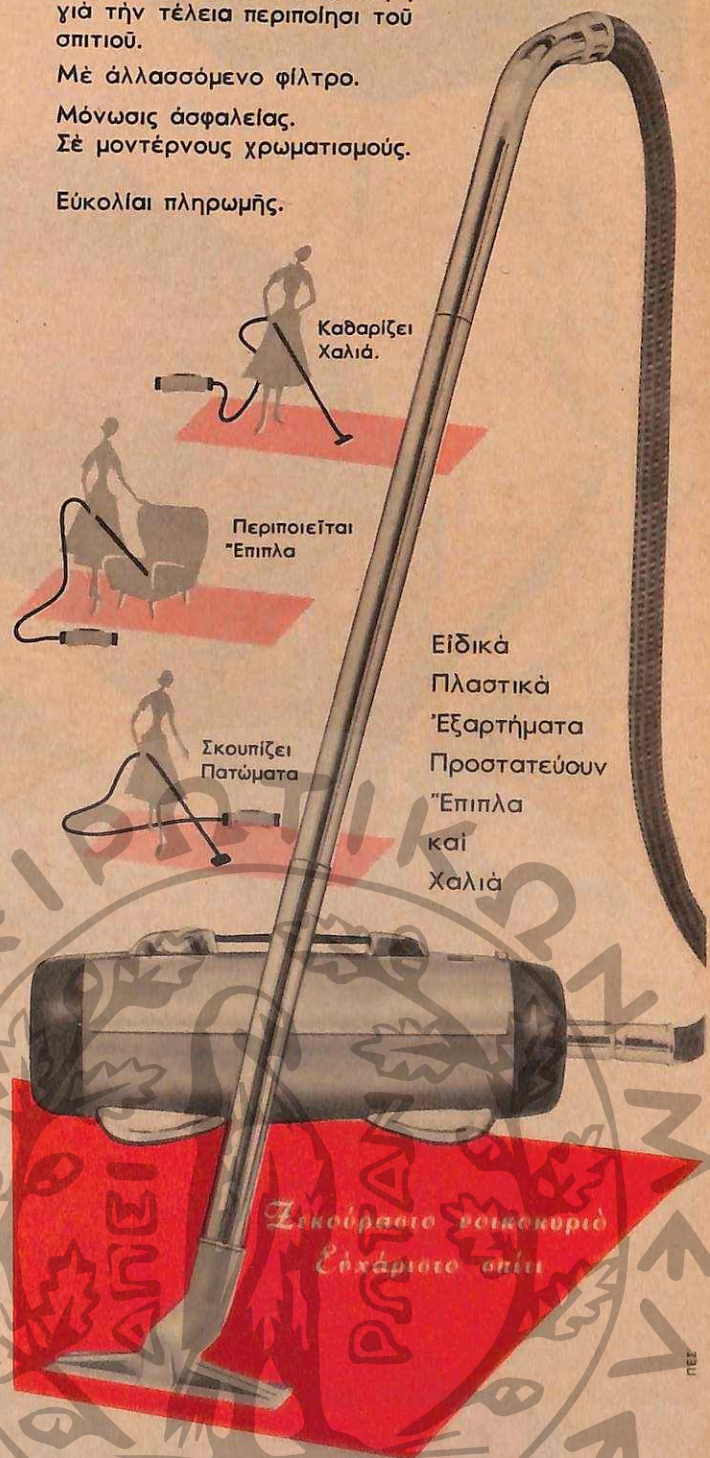
Εὐχρηστὴ καὶ πάντα πρόθυμη γιὰ τὴν τέλεια περιποίησιν τοῦ σπιτιοῦ.

Μὲ ἀλλάσσόμενο φίλτρο.

Μόνωσις ἀσφαλείας.

Σὲ μοντέρνους χρωματισμούς.

Εὐκολία πληρωμῆς.

Καθαρίζει
Χαλιά.

Περιποιεῖται
Ἑπιπλα

Σκουπίζει
Πατώματα

Εἰδικὰ
Πλαστικά
Ἐξαρτήματα
Προστατεύουν
Ἑπιπλα
καὶ
Χαλιά

Ζητούμενο τοῦ κυρίου
Εὐχάριστο στίτι

ΣΗΜΕΝΣ ΕΛΛΑΣ Η. Α. Ε.
ΑΘΗΝΑΙ: Ἐλευθερίου Βενιζέλου 14 Τηλ. 625.301
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ν. Μεγ. Ἀλεξάνδρου 66 Τηλ. 21.551
καὶ σὲ ὅλη τὴν Ἑλλάδα

Όνειρα γλυκά

Άπο την τρυφερή
αγκαλιά της μανούλας
στά μοσχοπλυμένα
χιονάτα σεντονάκια του...

ROL μέ **07**

ΡΟΥΧΑ ΧΙΟΝΑΤΑ — ΧΕΡΙΑ ΒΕΛΟΥΔΙΝΑ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

Τηλέφωνο στα Ψαρά

Ο Ο.Τ.Ε. έχει ήδη περιλάβει εις τὰ ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργα του διὰ τὸ τρέχον ἔτος καὶ τὴν τηλεφωνικὴν σύνδεσιν τῶν Ψαρῶν, περὶ ὧν γίνεται λόγος εἰς δημοσίευσά σας τῆς 24(3)61. Εἰς τὴν ἐν λόγω νῆσον θὰ ἐγκατασταθῇ ραδιοτηλεφωνικὴ συσκευή, μέσω τῆς ὁποίας θὰ συνδεθῇ πρὸς Χίον καὶ ἐκεῖθεν μετὰ τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος.

ΕΠ.Α.Μ. ΤΣΕΛΛΟΣ

Γενικὸς Διευθυντής

● Δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ χαροῦμε ἀν' στήν ἀπόφαση τοῦ Ο.Τ.Ε. συνέβαλε καὶ τὸ ρεπορτάζ μας γιὰ τὸ εἰρωνικό, ἐγκαταλειμμένο νησί.

Τὰ τυπογραφικὰ στοιχεῖα

Ἐμίκρυναν τελευταῖα τόσο πολὺ τὰ τυπογραφικὰ σας στοιχεῖα, ὥστε χρειάζεται φακὸς ν' ἀναγνώσθουν. Ἐστὶ κατῆντησε τὸ ὥραϊο αὐτὸ περιόδικό, ὥστε, οἱ φειδόμενοι τῆς ὁράσεώς των, νὰ βλέπουν μόνον φωτογραφίες καὶ νὰ διαβάζουν ρεκλάμες, αἱ ὁποῖαι ἐπληθύνθησαν πολὺ...

Ἀθήνα

Κ. Π.

● Ἡ κατηγορία σας εἶναι ἀδίκη. Τὰ στοιχεῖα δὲν μίκρυναν. Μήπως... γυαλιά;

Ξεναγοὶ — Τσιτσερόνε

● Μία ἀθάνα λαζάντα μὲ θέμα τίς κοπέλλες ποὺ φοιτοῦν στὴν Σχολὴ Ξεναγῶν, γιὰ νὰ ἀντικαταστήσουν τοὺς ἐθελοντοὺς δ.σ.σ. καὶ τυχαίους «τσιτσερόνε» (τεύχος 285, σελ. 41), προκάλεσε τὴν διαμαρτυρία τοῦ παλαιμάχου ξεναγοῦ κ. ΝΙΚ. ΜΑΡ. ΚΟΠΟΥΛΟΥ καὶ τῶν συναδέλφων του, οἱ ὁποῖοι ἐθεώρησαν δίκαιον θίγονται μὲ τὸν χαρακτηρισμό.

Εἶναι σαφές ὅτι ἡ ἐπίδικος λαζάντα δὲν εἶχε σκοπὸ νὰ μειώσῃ τὴν ἀξία ἢ τίς υπηρεσίες ποὺ προσέφεραν στὸν τουρισμὸ μας οἱ παλαιοὶ ἐπαγγελματίες ξεναγοὶ, ἀλλὰ νὰ διαστειλῇ τοὺς εὐσυνειδητοὺς καὶ ὑπευθύνους ἀπὸ τοὺς τυχαίους, ἀμοιβεῖς καὶ αὐτοσχεδῶν, στοὺς ὁποίους ἀνήκει ἀποκλειστικὰ καὶ ὁ τίτλος τοῦ «τσιτσερόνε». Οἱ παλαιοὶ, «προπολεμικοὶ», ἀναγνωρισμένοι ξεναγοὶ διαθέτουν μόρφωση, ἡθικὸ πτυχίο ἀπὸ τὸ τότε ὑπουργεῖο Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, κατόπιν μάλιστα αὐστηροτάτων ἐξετάσεων. Αὐτοὶ ἐπέδειξαν ἐχιλιάρδες ἐπισκέπτες — καὶ σὲ πολλὰς διεθνεῖς προσωπικότητες τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐμφυρηλάτησαν χώρα μας. Διαθέτουν ἥθος, μόρφωση καὶ συνειδητὴν τοῦ μὲ τὴν φωνήν καὶ ἐπιτελοῦν καὶ, ὅπως εἶναι φανερό, δὲν ἔχουν καμμιὰ σχέση μὲ τοὺς προσκολλημένους στὰ καρσάκια τῶν τουριστῶν μετὰ τὴν ὑπόσχεση μίας εὐχρηστικῆς νυχθόρας, ἐνῶ στὴν οὐσία ἐπιδιώκουν ποικίλα ἀφέλη καὶ τελικῶς δυσφημοῦν τὴν Ἑλλάδα.

«Μπῆνικς» ὑπὲρ καὶ κατὰ

Θὰ διαφωνήσω ριζικὰ γιὰ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖον μερικοὶ συνεργάται σας χειρίζονται καὶ προβάλλουν θέμα. Αἰτία, τὸ τελευταῖο ἄρθρο σας σχετικὰ, ἔκουστον - ἔκουστον, μὲ τοὺς σχετικὲς στὴν Ἀθήνα! (τεύχος 282)... Τὰ κομμάτια τῶν νεαρῶν αὐτῶν δραματοποιούνταν μᾶλλον γιὰ νὰ κάνουν ἐντύπωση, ἐνῶ εἴναι, συνήθως, ὑπερβολικὲς ἐκδηλώσεις τῆς νεολαίας. Μὴν τοὺς φοβάσθε, ὅλοι θὰ στράψουν σὰν τοὺς ζορίση λίγο ἡ ἀνάγκη νὰ ἐγγράψουν τὸ ψωμί τους...

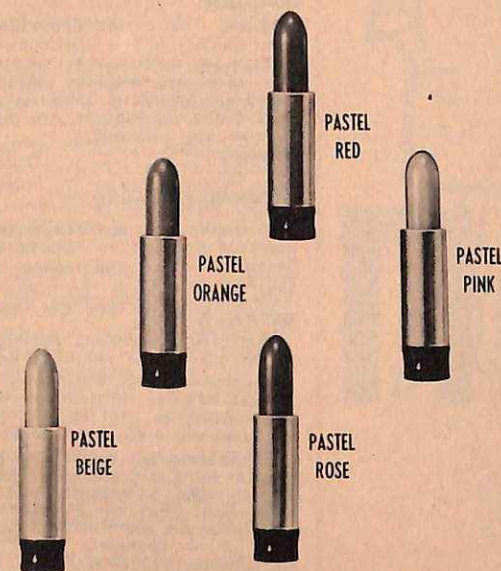
...Μὲ τὴν εὐκαιρία αὕτη θὰ ἤθελα νὰ σας συγχαρῶ γιὰ τὸ τελευταῖο ἄρθρο σας σχετικὰ μὲ τὸν «Ἰνδὸ εἰσφύ». Διεκρίνετο γιὰ τὴν λεπτὴν του εἰρωνεία, χωρὶς νὰ γελοιοποιῇ ἕναν ἄνθρωπο, ποῦ, στὸ κάτω - κάτω, ὑπάρχουν

MAX FACTOR λέει:

ΔΙΑΔΗΜ

«Ἡ ἀπαλή ὄγυς εἶναι μόδα!...»

Watercolor
Pastels

γιὰ ἀπαλὰ χεῖρη...
ἀπαλὰ μάτια!...

ΛΕΠΤΑ ΝΕΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΑ ΧΡΩΜΑΤΑ
Ἀπερίγραπτα ὁμορφα... ὑπερμοντέρνα

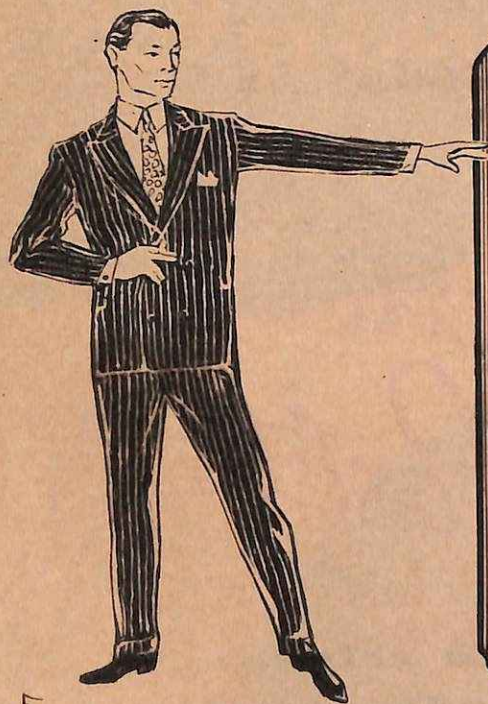
Θέσατε ἓνα ἀνοιγμένο λουλουδί στὰ χεῖλη σας. Τώρα κλείσατε τὰ μάτια σας καὶ καλύψτε τα μὲ τὰ πέταλά του. Δὲν εἶναι ἓνα γοητευτικὸ συναῖσθημα; Αὕτη ἡ νέα γλυκεῖα ἀπαλότης, στὰ χρώματα καὶ στὴν μόδα, μπορεῖ νὰ γίνῃ δική σας μὲ τὰ χρώματα WATERCOLOR PASTELS.

Ὁ MAX FACTOR τὸ ἐπιτυγχάνει στὸ κραγιὸν καὶ στὴν σκιά ματιῶν, γιὰ ἓνα ἐντελὸς καινούργιο ἑαυτὸ σας. Στόμα διαφορετικὸ, λεπτὸ, λεπτὰ σκιασμένα μάτια διὰ νὰ συμπληρώσουν τὴν εἰκόνα τῆς μόδας, τὴν ἐκλεπτισμένη σιλουέττα.

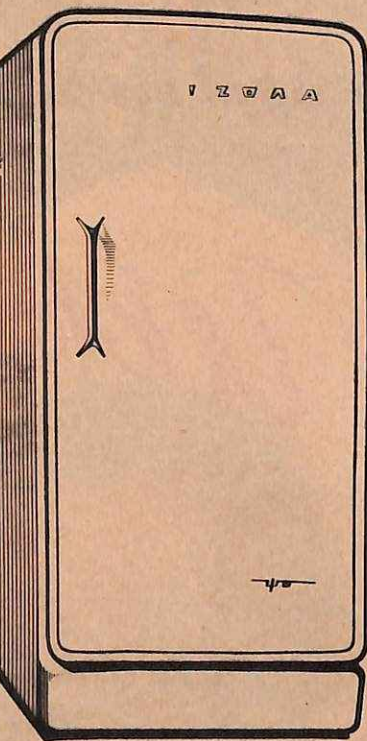
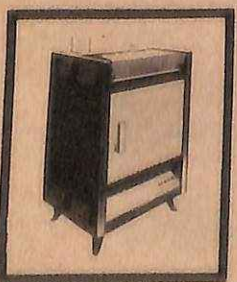
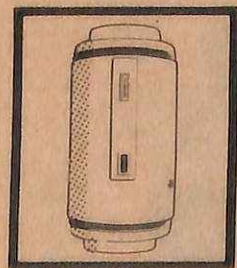
Νέο λεπτὸ τόνισμα γιὰ χεῖλη γοητευτικὰ. Τὰ μολύβια γραμμῆς χειλῶν MAX FACTOR δημιουργοῦν ἓνα κολακευτικὸ περίγραμμα, σταθερὸ, βέβαιο, σὰς δίδουν ἓνα τέλειο Make-up σὲ πέντε ἀποχρώσεις ἐναρμονισμένες μὲ τὰ Κραγιὸν WATERCOLOR PASTELS.

Καπέλλα τῶν φημισμένων οἰκῶν JAEEN BARTHET καὶ Mme PAULETTE, φωτογραφημένα στὸ Παρίσι ἀπὸ τὸν P. MOLINARD.

11/147

Κάθε
οικογενειάρχης
προτιμάει ψυγείο
ΙΖΟΛΛΑ

- Έγγυημένη ποιότητος!
- Χαμηλή τιμή
- Προάσπις της υγείας
- Οικονομία στο σπίτι!

Η οικογένειά σας θα αγαπήσει την οικογένεια οικιακών συσκευών της ΙΖΟΛΛΑ, γιατί σχεδιάστηκε για να πραγματοποιήσει το όνειρο μιας καλύτερης ζωής!

ΙΖΟΛΛΑ

Η ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

μερικοί άλλοι συνάνθρωποί μας, οι οποίοι τον πιστεύουν και τον πληρώνουν.

Ιατρός: ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

“Οχι δα και ‘Ιονέσκο! Οι «μπήτνικς» των ‘Αθηνών είναι ζήτημα αν ξέρουν να γυαλίσουν μια ξένη λέξη. Και κακώς - κακίστα τους δώσατε τόση σημασία.

Ι. Χ. ΑΥΜΠΕΡΑΚΗΣ

“Ένα ενδιαφέρον και πρό παντός χρήσιμο ρεπορτάζ. ‘Ανοίγει τα μάτια σε μας τους γονείς, για τους κινδύνους που συνιστούν οι κακώς έννοούμενοι μοντερνισμός και οι ανεξέλεγκτες συντροφίες.

Πάτρα: Α. ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ

Συμφωνώ μαζί σας ότι οι γονείς είναι οι κυρίως υπεύθυνοι για το έκτροπο που ονομάζεται «μπήτνικς» και τόσο ζωντανά περιγράφεται στο άποκαλυπτικό σας ρεπορτάζ.

‘Αθήνα: Θ. Ι. Ν.

“Όσκαρ και λάθη

Θαυμάσιο και κατατοπιστικό το ρεπορτάζ σας για το “Όσκαρ, αλλά επιτρέψτε μου να παρατηρήσω τα έξι λάθη...

‘Η φωτογραφία της Γκρήρ Γκάρσον δεν είναι δική της.

‘Αντί του Πάλ Λούκας δημοσιεύσατε την φωτογραφία του Χένρυ Φόντα.

Δημοσιεύσατε την φωτογραφία της ‘Οντρεύ Χέμπαρν (δραβούτσκε για το φιλμ «Διακοπές στη Ρώμη»), χωρίς να αναφέρετε τίποτα γι’ αυτήν.

Στη λεζάντα που συνοδεύει τη φωτογραφία του Γιούλ Μπρύνερ υπάρχει ή ανεπιτυχής παρατήρηση ότι το Χόλλυγουντ, λόγω των διαφημιστικών του εδδών για τον ήθοποιό, υποχρεώνεται να τον δραβεύει. ‘Αποπν. ‘Η έρμηνεία του στο «Βασιλιάς κ’ εγώ» ήτο πράγματι θαυμασία και δίκαια εδραβεύθη.

‘Ο “Άλεκ Γκίνες δεν υπεδέχτο λοχαγό, όπως γράφετε, στη «Έφουρα του ποταμού Κβάι», αλλά συνταγματάρχη.

‘Ανεπιτυχής είναι επίσης και η λεζάντα της Σούζαν Χαίγινγουορθ. Πράγματι, η ήθοποιος μετά την δραβευσή της συνεχίζει επιτυχώς την καριέρα της, χωρίς να αποστρατευθεί...

‘Επίσης στα προγνωστικά σας για το “Όσκαρ του 1961, παρατηρώ ότι στην ταινία «Το ένο είναι πιό γλυκό», δεν παίζει ο Ντίν Μάρτιν, όπως γράφετε, αλλά ο Ρόμπερτ Μήτσαμ.

Φ. Γ. Σ.

• “Έχετε δικιο σε ώριμους παρρησιαστές σας. Πράγματι, η παραλαβή της λεζάντας κάτω από την φωτογραφία της “Οντρεύ Χέμπαρν είναι τυπογραφικό (συντομότερα: σεληνοποιητικό) λάθος. ‘Ο «μικρός δαίμων» της σεληνοποίησης αντικατέστησε έπισης, μεταξύ των εκατοντάδων φωτογραφιών που χρησιμοποιήθηκαν, διαφόρων μεγεθών, την φωτογραφία του Πάλ Λούκας με τον Χένρυ Φόντα. ‘Αλλά η φωτογραφία της Γκρήρ Γκάρσον είναι δική της. “Όσον αφορά όμως τις αξιολογικές κρίσεις, η κινηματογραφική μας συνεργασία έπιμένει - και έχει όλο το δικαίωμα - ότι ο Γιούλ Μπρύνερ δεν είναι μεγάλος ήθοποιος και ότι το “Όσκαρ δόθηκε στην Σούζαν Χαίγινγουορθ σαν αναγνώριση υπηρεσιών σε κάποιον που πρόκειται να αποστρατευθεί, πράγμα που επιβεβαιούται ήδη από τον ρόλο της στα «Μαθήματα γάμου» πλάι στον Τζαίμς Μαίησον. Τέλος, ο “Άλεκ Γκίνες, στην «Έφουρα του ποταμού Κβάι», δεν είναι ούτε λοχαγός, αλλά ούτε και συνταγματάρχης. Είναι αντι συνταγματάρχης, χωρίς θέματα από να έπρεπε την λαμ. ‘Ο πρή του απόδοσης ως ήθοποιου.

ΜΙΑ ΧΟΡΤΑΣΤΙΚΗ ΔΙΑΙΤΑ!.

Τα σημερινά μέσα πολιτισμού και διαβίωσης επέδρασαν, ως ήτο επόμενον και εις την διατροφήν και έν γενεί διαιτα του ανθρώπου, ώστε πολλά τρόφιμα που έδεω- ρούντο μέχρι τούδε, ως εκ της συν- δέσεως των, ή θάσις της διατρο- φής του, να περιορισθούν εις τό ελάχιστον, διότι απέδειχθησαν έ- πιβλαβή εις την υγείαν του.

Δέν είναι μυστικόν ότι εις την προσωπικότητα κάθε ατόμου και ιδιαίτερα της γυναίκας, παίζει σπουδαίον ρόλο ή διάπλασις του σώματος και ή έν γενεί εμφάνισις του.

Διά να τό επιτύχετε αποφύγετε τό λίπη γενικώς, τό οποια και επιβλα- βή είναι στην υγεία αλλά και πλα- δαρότητα προσδίδουν στίς σάρκες και μεταβάλλουν την γραμμή του σώματός σας.

‘Η κανονική και υγιεινή διαιτα εί- ναι εκείνη που δα διατηρήσει την γραμμή σας και δα προστατεύει την φρεσκάδα και την απαλότητα της επιδερμίδος σας. Αυτή δα σας καλμάρη τά νεύρα και δα σας ξε- κουράσει από τις φροντίδες της ήμέρας, που είναι οι δημιουργοί των ρυτίδων.

Τό CANALAC instantane που κυ- κλοφορεί εδώ και λίγους μήνες και στην ‘Ελλάδα, δα πρέπει να γίνη ό ρυθμιστής και ή θάσις της διαίτης σας.

“Οχι πλέον νηστείες ή άμφιδόλου άποτελέσματος παρασκευάσματα. Στο πρωινό σας πίνετε CANALAC αντί για ό,τι δήποτε άλλο ρόφημα.

Στά γεύματά σας, τό οποια δα πρέπει να παρασκευάζονται έλα- φρά χωρίς πολλές σάλτσες και κα- ρυκεύματα, έχετε ως συμπλήρωμα ένα ποτήρι κρύο CANALAC, όπως όλος ό πολιτισμένος κόσμος.

Τό βραδυόν σας δα πρέπει να είναι άπλωσδήποτε ένα ή δυό ποτή- ρια κρύο CANALAC και μερικά φρούτα.

‘Ακόμη, κατά την διάρκεια της ήμέ- ρας εάν διψάσετε, αντικαταστήσα- τε τό νερό με ένα ποτήρι κρύο ή παγωμένο CANALAC.

Πίνετε CANALAC, δαη ποσότητα έπιθυμείτε, χωρίς διαταγμό. Δυνα- μώνει, όμορφαίνει, δέν παχαίνει. Τό CANALAC Granulé είναι τό υγιεινότερο και καλύτερο γάλα του κόσμου, διότι έχει όλες τις ουσίες μιας υγιεινής τροφής, χω- ρίς λιπαρά.

Τό CANALAC, προδόν Καναδά, εί- ναι θρασμένο, παστεριωμένο και φθηνότερο άπ’ όλα τά άλλα γά- λατα.

Παρασκευάζεται στιγμιαίως.

Ζητήσατέ τό στα φαρμακεία και στα καταστήματα τροφίμων.

ΠΟΠΛΙΝΕΣ

Τό ύφασμα που επιβάλλει ή καλοκαιρινή μόδα!

‘Από τό βραδινό παλτό, ως τή φούστα για τά πρωϊνά ψώνια, τά σόρτς για τή θάλασσα, και τά παιδικά φορέματα, όλα έφέτος μπορούν να γίνουν από ποπλίνες...

‘Αλλά ποπλίνες...

ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

Συγκεντρώνουν τά πλεονεκτήματα των τελειότερων έπεξεργασιών! Είναι INFROISSABLES - MERCERISÉES - SANFORIZED!

Είναι διπλόφαρδες. Τις βρίσκετε σε όλα τά χρώματα και τις πιό μοντέρνες αποχρώσεις!

Για να είστε σίγουρη πως αγοράζετε την καλύτερη ποπλίνα της αγοράς, αναζητήστε στην ουγία τό όνομα ΠΕΙΡΑΪΚΗ - ΠΑΤΡΑΪΚΗ. Είναι ή ασφαλέστερη έγγυησις των άνεξίτηλων χρωματισμών και τής σταθερά καλής ποιότητας.

Με ό,τι θάξει ό νοός σε θαμβακερά ύφασματα, ή

ΠΕΙΡΑΪΚΗ - ΠΑΤΡΑΪΚΗ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.

ντύνει, στολίζει, νοιουσιευεί!

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

Μιά γλυκειά νότα μέσα στο 24ωρό σας!

Είναι ή καραμέλλα που έκέρδισε σέ Πανελλήνιο δημοψήφισμα την συντριπτική πλειοψηφία όλων.

ΚΑΡΑΜΕΛΛΕΣ

ION

ΕΥΚΑΛΥΠΤΟΣ - ΠΟΡΤΟΚΑΛΙ - ΡΟΥΜΙ
ΛΕΜΟΝΙ - ΜΕΝΤΑ - ΟΥΖΟ - ΒΟΥΤΥΡΟ
ΚΑΝΕΛΛΑ - ΣΟΚΟΛΑΤΑ - ΤΣΕΡΡΥ

Σε ειδική συσκευασία, την πλέον συγχρονισμένη και υγιεινή.

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Η ΦΡΑΝΣΟΥΑΖ ΜΠΡΙΟΥ, ή νέα δάμπτου γαλλικού κινηματογράφου, εγκατέλειψε την φιλοσοφία και την επίδοξη σιαδιδρομία καθηγητριας, για μιὰ ἐλπιδοφόρο καρριέρα σιάρ. Τὸ ντεμπούτο της πάντως σὶδ θεατρικὸ ἐργὸ τῆς Φρανσουάζ Σαγκάν «Πύργος σὶτ Σουηδία» προκάλεσε πέρυσι μεγάλη ἀδοθησι σιους καλλιτεχνικὸς κύκλους τοῦ Παρισιοῦ, πολλοὶ δὲ παραγωγοὶ τῆς «Νουβέλ Βάγκ» διεκδικοῦν τὴ συνεργασία της.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ

Τὸ προσωπικὸ τοῦ Ἡμερολόγιου
Τόμος 4ος, 866 σελίδες
Ἐκδόσις «ΙΚΑΡΟΣ» 1960

Ὁ τόμος αὐτὸς καλύπτει τὴν περίοδο ἀπὸ τὸ τέλος τῆς τετραετίας Βενιζέλου (1932) μέχρι τὸν θάνατο τοῦ Μεταξά (1941).

Τὰ τρία πρῶτα κεφάλαια (1933, 1934, 1935) ἀναφέρονται εἰς ἐσωτερικὰ πολιτικὰ γεγονότα ποὺ ἀδήγησαν σὸ τέλος τῆς Ἀδασιλεύτου Δημοκρατίας: Κίνημα 1933, ἀπόπειρα κατὰ Βενιζέλου, κίνημα τοῦ 1935, πολινόρθωσις τῆς Βασιλείας. Περιλαμβάνουν ἐπίσης πολυτιμες πληροφορίες γιὰ τὴν πολιτικὴ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων στὴν περιοχή μας, τὸ Βαλκανικὸ Σύνφω. νο κ.λ.π.

Τὰ τρία ἐπόμενα κεφάλαια (1936, 1937, 1938) ἀποκαλύπτουν πολλὰ ἀγνωστα καὶ συνταρακτικὰ παρασκήνια τῆς περιόδου τῆς Δικτατορίας, ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ.

Ἀπὸ τὸ ἑβδόμο κεφάλαιο (1939) τὸ «Ἡμερολόγιον» μᾶς εἰσάγει στὴν τραγωδία τοῦ δευτέρου Παγκοσμίου πολέμου, ποὺ, μετὰ τὴν ἰταλικὴ ἐισβολὴ στὴν Ἀλβανία (Ἀπρίλιος 1939), κρούει τὴς πύλες τῆς Ἑλλάδος. Τὸ κεφάλαιο αὐτό, ὅπως καὶ τὰ ἐπόμενα, παρουσιάζει, μετὰ ἄλλων, καὶ ἐξαιρετικὰ ἐπικαιρο ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν πολιτικὴ ἔναντι τῆς Ἑλλάδος τῶν Βαλκανικῶν γειτόνων της.

Τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ «Ἡμερολογίου» κορυφώνεται, φυσικὰ, σὰ τρία τελευταῖα κεφάλαια (1940-1941), ποὺ ἀφηγοῦνται μὲρα μετὰ τὴ μέρα, χρονολογικὰ καὶ μετὰ δραματικὴ λιτότητα τὸ ἑλληνικὸ Ἔπος.

Τὸ «Ἡμερολόγιον» ἀποτελεῖται ἀπὸ σύντομες ἐγγραφές - σημειώσεις, ποὺ ὁ συντάκτης τοῦ κρατοῦσε γιὰ προσωπικὴ τοῦ χρῆσι καὶ προσωρζοντο προφανῶς νὰ δημοσιευτοῦν, τοὐλάχιστον μ' αὐτὴν τὴν μορφή.

Σ' αὐτὸ κυρίως συνίσταται ἡ ἀνεκτίμητη ἀξία του: εἶναι μιὰ μαρτυρία, ὑποκειμενικὴ ἀσφαλῶς, ἀλλὰ ἀνεπιτήδευτη, γιὰ τὰ πιὸ σημαντικὰ γεγονότα τῆς πρόσφατης ἱστορίας μας, γραμμένη ἀπὸ τὸν ἑδιο τὸν πρωταγωνιστὴ της. Εἶναι περιττὸ νὰ υπογραμμιστοῦ καὶ ἡ ψυχολογικὴ ἀξία του ντοκουμέντου αὐτοῦ, ποὺ μᾶς δειχνεὶ τὸν Μεταξά ἀμεγαδίστο, μετὰ τὴς τῆς φωτεινῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς σκιερῆς πλευρῆς του.

Τὸ κείμενο τοῦ «Ἡμερολογίου» συνοδεύεται ἀπὸ δύο «Παραρτήματα» ὅπου παρατίθενται στοιχεῖα (πολλὰ ἀπὸ αὐτὰ ἀνέκδοτα καὶ ἀγνωστα), ποὺ ἐπεξηγοῦν καὶ συμπληρώνουν τὴς ἐγγραφές του.

Μπορεὶ νὰ λεχθῇ, χωρὶς ὀπερβολή, ὅτι τὸ διέλλιο αὐτὸ ἀποτελεῖ τὴ σημαντικώτερη συμβολὴ στὴν σύγχρονη ἱστορία τῆς Ἑλλάδος καὶ σὰν τέτοιο εἶναι ἀπαραίτητο γιὰ κάθε μελετητὴ της.

(Ἀνακοίνωσις)

Βιβλία

ποὺ μᾶς ἔδωκαν

«ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ ΤΩΝ ΣΤΙΓΜΩΝ»
Κώστα Μόντ, Ποιήματα, ἑλνική Κῦ-
προς, Λευκωσία 1960, σελ. 32.

Καὶ πολὺότερα (Εἰκόνες, τεύχ. 176) εἶχαμε σημειώσει τὴς ἀξιόλογες ἀρετῆς τοῦ Κύπριου ποιητῆ κ. Κ.Μ., μετὰ τὴν εὐκαιρία τῆς συλλογῆς τοῦ «Στιγμῆς». Καὶ εἶναι οἱ ἀρετῆς αὐτῆς: ἐξυρῖτητα εὐαισθησίας, λεπτότατη ἱκανότης ὀποθολῆς, ἐπιτυχέστατος συγκεκριμὸς συγκινήσεως καὶ εἰρωνείας ποὺ φτάνει κάποτε ὡς τὴ σάτιρα καὶ κυρίως — παρὰ τὴς διάσπαρτες Καθαφικῆς ἀποχρώσεως τοῦ λόγου του — ἑνας τρόπος προσωπικὸς ἐδικὸς του, ποὺ ἀναγνωρίζεται. Προσκύρωση τῶν διαπιστώσεων αὐτῶν ἔρχεται τώρα τὸ «Συμπλήρωμα τῶν στιγμῶν». Γνήσια λυρικὴ φύσις ὁ Κ.Μ., κατορθώνει νὰ χωρῇ στὶς λίγες σελίδες του πλῆθος ἀπὸ διαφορετικὸς κραδασμοὺς συγκινήσεως: μπορεὶ νὰ εἰσάγῃ σὰν ποιητῆς μπροστὰ σὲ μιὰ ποικιλία ἐρεθισμάτων ποὺ ὅλα μαζί συνθέτουν κατὰ πορσιπάνω ἀπὸ ἑνα κύκλο θεμάτων — μιὰ στάση ζωῆς. Ἔτσι, κοντὰ σὸ αὐτὸ τὸ κοκκαλιάρικο σκυλὶ — ποὺ δὲν ἔχει γαῦνισμα, δὲν ἔχει οὐρά, δὲν ἔχει βλέμμα — τί ἄλλο ἔχει καὶ περὶ νὰ εἶσι μπροστὰ μας; ἢ σὸ «Ἐμεῖς δὲν κλαίμε τὸ νωπὸ τὸ κλάμα τὸ κοινὸ — Ἐμεῖς κλαίμε χρόνια ὕστερα, αἰῶνες ὕστερα — τὸ νεαρὸ βασίλειά Τουταγχάμὸν ἢ σὸ «ν' ἀποστάξω τ' ἀνθρώπινα δάκρυα — γιὰ νὰ τὰ διαπραγματευθῶ μετὰ τὸ Θεὸ» — κοντὰ σ' αὐτὰ ἔχει θέση καὶ τὸ «Ποιὸ μ' ἀπασχολεῖ αὐτὸ τὸ κορίτσι — ποὺ ἀκούμπισε τ' ἀπόγεμα — τὸ πρόσωπο σὸ τῆξι — καὶ κάρφωσε τὸ βλέμμα σὸ δρόμο — χωρὶς νὰ βλέπῃ — καὶ προσήλωσε τὴν προσοχὴ σὸ δρόμο χωρὶς νὰ προσέχῃ» (ἐτὸ κορίτσι σὸ τῆξι μὲ), ἔχουν ἐπίσης θέση καὶ οἱ στίχοι γιὰ τὰ παλληκάρια τοῦ πρόσφατου ἀγῶνα: «Σκέψου, πῶς δὲν μᾶς ἔμεινε ἄλλο δνιερὸ — παρὰ νὰ θυοῦμε ἀπὸ μιὰ πόρτα» («Κρατητήρια»). Καὶ πάλι ἀνόμοια ἀπὸ πολλοὺς τῆς νεώτερης ποιήσεως, ὁ κ. Κ.Μ., ἐνὸς ἐδῆλε, ἐνὸς ἐγνωρίζεται, δὲν ἀφήνει νὰ καταβληθῇ ἀπὸ τὴν ἀγωνία — ἡ συγκρατημένη μελαγχολία τοῦ δὲν φτάνει ὡς τὸν ἀπελπισμό. «Ἀντέχει».

ΑΛΙΚΗ, ΠΟΙΗΜΑΤΑ, Γ. ΤΣΟΥΚΑΛΑ.
Δίφρος, 1960, σελ. 42.

Εἰκοσιτέσσερα ποιήματα, γραμμένα ἀπὸ τὸ 1938 ὡς τὸ 1960, ἀφιερωμένα στὴ μνήμη τῆς κόρης τοῦ ποιητοῦ Ἀλίκης, ποὺ σκοτώθηκε τὸ 1949. «Ἀκουε τὰ ὅμητά τους ν' ἀντηχοῦν — τὴν πένθυμ φωνὴ τῆς κοκκουδάνας — κι ἔγραφε σὸ τρεπιδίὸ μετὰ μολύδι — εἶμαι μικρή. Γιατὶ νὰ με σκοτῶσουν;».

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Ο ΑΙΩΝ. Μηνιαία ἐπιθεώρησις πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἐρέτης. Ἀθήνα, ἀρ. 93. Ἰανουάριος 1961 — ΕΛΠΙΑ, Μηνιαία Ἐπιθεώρησις, ἐπιστημον ὁργανὸν τῆς Ἑλληνικῆς Λέσχης Ἀτοκινῆτον καὶ Πεοινησέων. Ἀθήνα, ἀρ. 6. Ἰανουάριος 1961 — Ο ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΗΣ, Μηνιαῖον περιοδικόν. Ἀθήνα, ἀρ. 149. Μάρτιος 1961 — Η ΝΕΑ ΤΟΡΚΗ, Hellenic world - culture - international society - travels, New York, No 146, January 1961 — ΒΑΜΒΑΣ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, Μηνιαία ἔκδοσις. Ἀθήνα, ἀρ. 1. Ἰανουάριος 1961 — ΑΦΡΙΚΑΝΙΣ, Ἑβδομαδιαῖον ἔθνικον ὁργανὸν τῶν ἐν Ἀφρικῇ Ἑλλήνων, Γιόρτζνεσμποργκ, ἀρ. 2182. 14 Φεβρουαρίου 1961 — ΔΕΛΤΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΠΑΡΕΟΦΟΡΙΩΝ, Μηνιαία ἔκδοσις. Ἀθήνα, ἀρ. 221. Φεβρουάριος 1961 — ΠΕΙΡΑΙΕΪΚΗ - ΠΑΤΡΑΙΕΪΚΗ, Μηνιαῖον Περιοδικὸν τῆς Α.Ε. Ἀπειρατικῆς - Παροικικῆς Βιομηχανίας Βαμβάκος. Ἀθήνα, ἀρ. 69. Φεβρουάριος 1961 — ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΑΣΤΗΚΡΟΤΗΣΙΣ, Δεκατηνῆμερος ἐπιθεώρησις, πολιτικῆ, οἰκονομικῆ, κοινωνικῆ. Ἀθήνα, ἀρ. 124. Φεβρουάριος 1961 — ΝΑΤΤΙΛΙΑ, Ἑβδομαδιαῖον καὶ ναυτικὸν περιοδικόν — Ναυτιλία, ναυτονομία, διαμνηστική, ναυτιλιακῆς, Πειραιεύς, ἀρ. 51. Μάρτιος 1961 — ΕΤΗΜΕΡΙΑ, Μηνιαῖον ἀρ. 1. Ἰανουάριος 1961 — ΕΤΗΜΕΡΙΑ, Μηνιαῖον ἀρ. 1. Ἰανουάριος 1961 — Η ΑΛΗΘΕΙΑ, Γιόρτζνεσμποργκ, ἀρ. 172 - 173. Ἰανουάριος - Φεβρουάριος 1961.

**Πάντα
φρέσνια
σάν λουλούδι**

Πάντα γεμάτη δροσιά
καὶ αὐτοπεποίθησι
κάθε γυναίκα ποὺ χρησιμοποιεῖ **MUM**

Μόνον τὰ ἀποσμητικὰ MUM — μετὰ ρεκὸρ παγκοσμίου καταναλώσεως — προσφέρονται σὲ τρεῖς διαφορετικὸς τύπους. Σὰς παρέχουν εὐχέρεια ἐπιλογῆς, ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στὴν ἀποτελεσματικότητά τους.

MUM ROLLETTE (Ρολέτ): Μετὰ περιστρεφόμενη σφαῖρα ἐπαλείψεως. Προλαμβάνει τὴν κακοσμία τοῦ ἰδρώτος, ρυθμίζει τὴν ἐφίδρωσι ὀλόκληρο τὸ 24ωρο. Τὸ MUM ROLLETTE ἔχει ἀνταλλακτικὸ. Εἶναι πολὺ οἰκονομικὸ.

MUM STICK (Στίκ): Στερεοποιημένον ἀποσμητικὸ. Θαυμάσια συσκευασμένον γιὰ τσάντα. Μπορεῖτε νὰ διαλέξετε τὸ ἀρώμα ποὺ σὰς ἀρέσει.

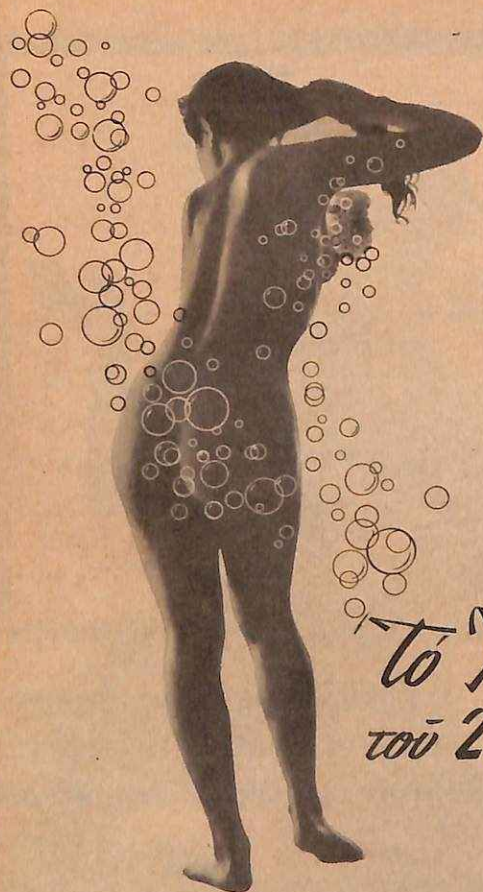
MUM CREAM (κρέμα): Ἀποσμητικὴ κρέμα σὲ 2 μεγέθη. Ἀφαιρεῖ τὴν κακοσμία τοῦ ἰδρώτος. Εἶναι τελείως ἀκίνδυνον γιὰ τὸ φρεσκάσμα.

MUM
ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝ

Χαίρονται τὴ συντροφιά σας!

BRISTOL MYERS COMPANY - NEW YORK
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.

Τό λουτρό
του 20^{ου} αιώνα!

"Εγινε για να σας ξαναδώσω
μέσα σ' ελάχιστο χρόνο
την αίσθηση της ξεκούρασης
και της προσεκτικής περιποίησης,
που θα σας εξασφάλιζαν
εύγενικά και επιδέξια χέρια ξεχασμένα
σε ανατολίτικο παραμύδι...
Για την περιποίηση του δέρματός σας,
την τόνωση των νεύρων, την ευεξία σας
άρκει το ντους με

ΑΦΡΟΛΟΥΤΡΟΝ

® = Σήμα κατατεθέν

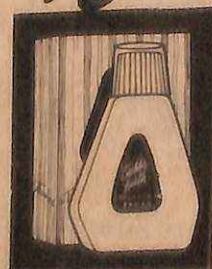
Bubble
bath

ΦΑΜΑΡ

για το λουτρό, το ντους, το λούσιμ

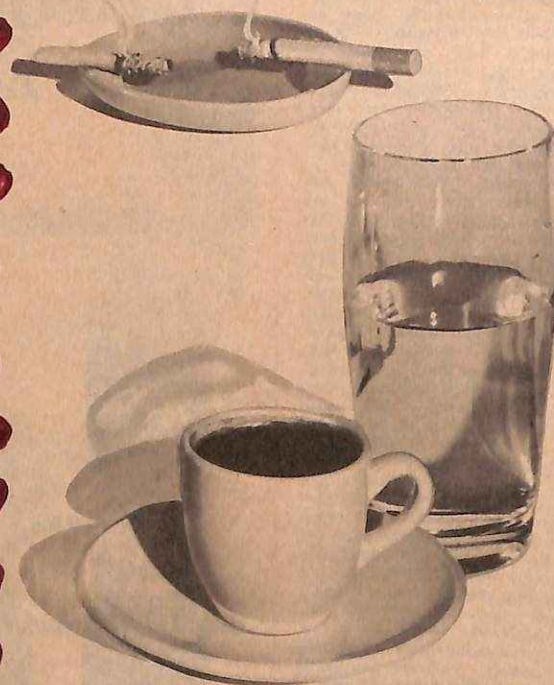
ΖΗΤΗΣΤΕ ΤΟ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
ΚΑΙ ΚΟΣΜΗΤΗΡΙΑ ΚΑΛΥΝΤΙΚΩΝ

Γενικοί αντιπρόσωποι Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.

M2/46

Ο υαλός υαφές είναι τέχνη
Ο υαλός υαφές είναι BRAVO

Πολιτική, τέχνη, μόδα...
Δέν γίνεται κουθέντα, χωρίς
καφεδάκι ελληνικό, πατροπαράδοτο.

BR/7
BRAVO

ΕΤΑΙΡΙΑ ΚΑΦΕΩΝ ΒΡΑΖΙΛΙΑΣ

Χρόνια στην τέχνη του καλού καφέ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 288 28.4.61

Φιλική επίσκεψη

Θερμότατη υποδοχή επέφωλαξαν η αιγυπτιακή κυβέρνηση και οι όμογενείς στον διάδοχο Κωνσταντίνο, κατά την πρόσφατη επίσημη επίσκεψή του στο Κάιρο και στην Αλεξάνδρεια. Έγκραδιώτατη ήταν η συνάντησή με τον πρόεδρο της Ηνωμένης Αραβικής Δημοκρατίας κ. Νάσερ. Ως γνωστόν, ο διάδοχος κατηύθυνε ακολούθως στην Μάλτα, για να παρακολουθήσει ναυτική άσκηση των συμμαχικών δυνάμεων του ΝΑΤΟ στην Μεσόγειο

(Φωτ. Dalmas)

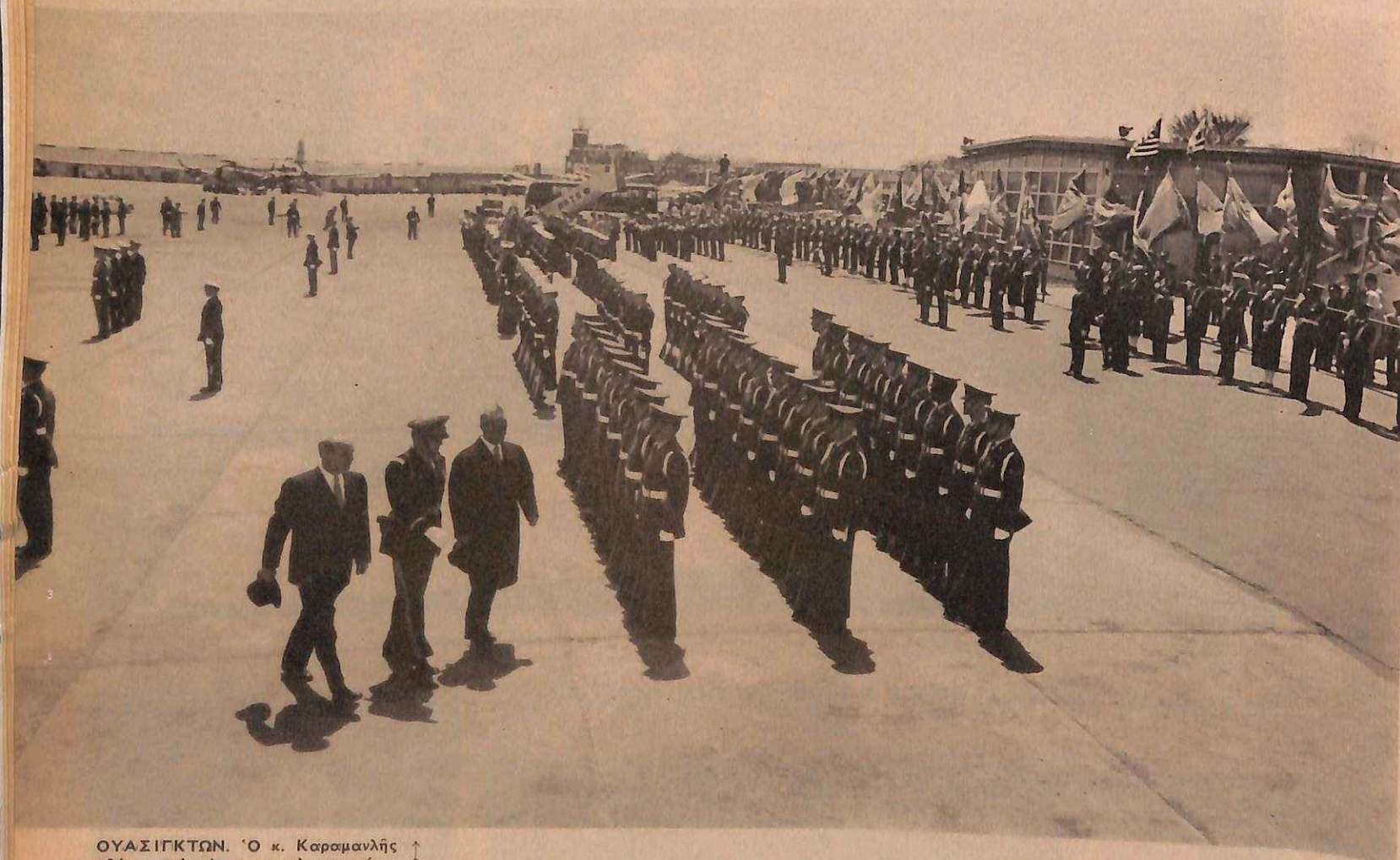
Η εισβολή απέτυχε, αλλά ο Κάστρο δέν ησύχασε

Η απόβαση των ανταρτών απέτυχε. Αλλά η διάσωση των εχθρών του Κάστρο θα συνεχίσουν τον αγώνα κ' οι ένδεχόμενες γενικότερες περιπλοκές, που περικλείει ο αγώνας για την ανατροπή του, κρατούν πάντα στο επίκεντρο του διεθνούς ενδιαφέροντος τον γενειοφόρο δικτάτορα της Κούβας. Στη φωτογραφία (αριστερά) ο Φιντέλ Κάστρο μελετά, με το επίτελειο των συνεργατών του, τον χάρτη των επιχειρήσεων

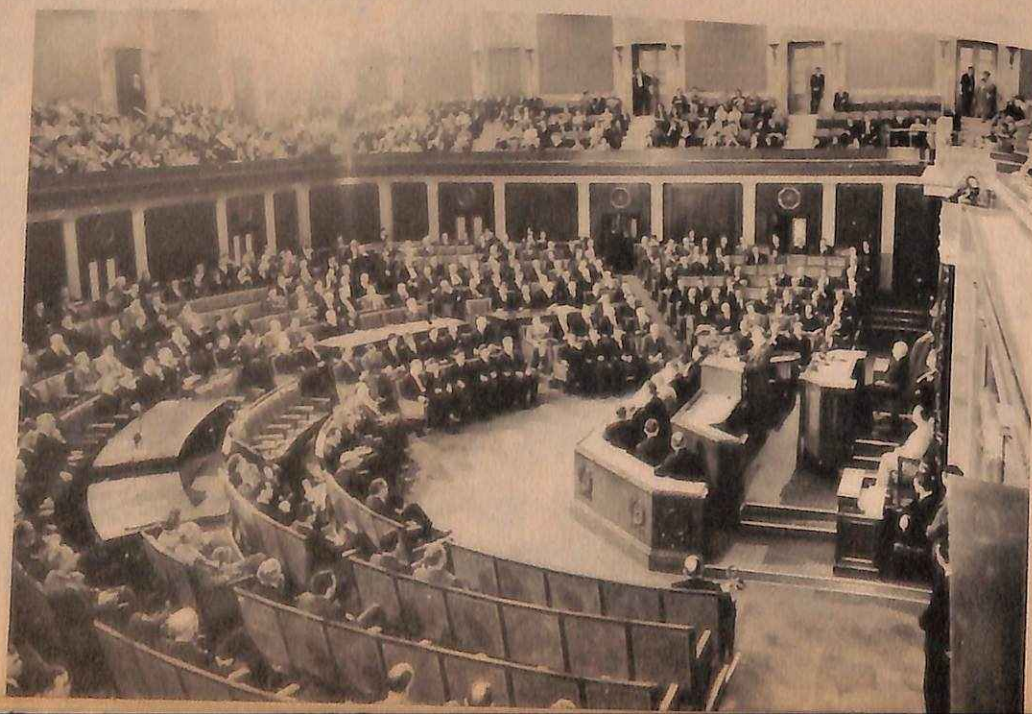
Ἀπὸ τὸ ταξίδι τοῦ κ. Κ. Καραμανλῆ στὴν Ἀμερικὴ
Ἀποκλειστικὸ φωτορεπορτάζ τῶν «ΕΙΚΟΝΩΝ»

(Φωτ. Associated Press)

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Ὁ κ. Καραμανλῆς
φθάνει στὴν ἀμερικανικὴ πρωτεύου-
σα ὡς ἐπίσημος προσκεκλημένος
τοῦ προέδρου Κέννεντυ. Στὸ ἀερο-
δρόμιο τὸν ὑπεδέχθη ὁ ἐπὶ τῶν Ἐ-
ξωτερικῶν ὑπουργὸς κ. Ντὴν Ράσκ.

ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ τῶν ἐπισήμων
ἐκδηλώσεων, ποὺ ἔγιναν πρὸς τι-
μὴν τοῦ Ἑλλήνου πρωθυπουργοῦ,
ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς τῶν Ἀν-
τιπροσώπων κ. Ρέϋμπερν, παρου-
σίασε τὸν κ. Κ. Καραμανλῆ στὰ
μέλη τοῦ Σώματος: «Ἡ παρού-
σα εἶναι ἰδιαίτερα τιμὴ, διότι
ὑποδέχομαι τὸν πρωθυπουργὸν
τῆς Ἑλλάδος, χώρας ἣ ὁποία εἶ-
ναι πολύτιμος καὶ στενὸς μας
σύμμαχος». Στὴν ἀπάντησή του
ὁ κ. Καραμανλῆς ἐτόνισε: «Μὲ
ἰδιαίτεραν συγκίνησιν ἀναλογί-
ζομαι ὅτι ἀπὸ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ
δήματος, πρὸ 140 περίπου ἐτῶν,
ἠκούσθησαν ἐνθερμοὶ ὑπὲρ τῆς
Ἑλλάδος ἐκδηλώσεις πλειά-
δος ἐπιφανῶν ἀντιπροσώπων».

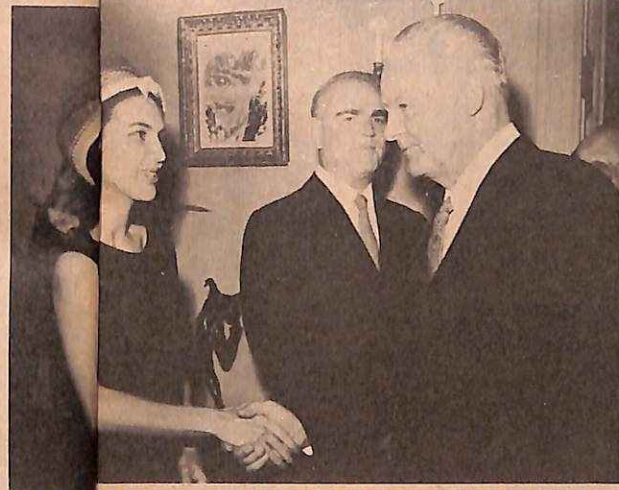
“Ένα ταξίδι ιδιαίτερας σημασίας και προβολής για την Ελλάδα

Η Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ ΜΕ ΤΗΝ Κ. ΡΑΣΚ ΑΝΑΧΩΡΟΥΝ ΑΠΟ ΤΟ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ

ΜΕ ΤΗΝ Κ. ΧΕΡΤΕΡ, ΣΥΖΥΓΟ ΤΟΥ Τ. ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΜΕ ΤΟΝ ΜΕΝΣΙΚΟΦ, ΡΩΣΟ ΠΡΕΣΒΕΥΤΗ ΣΤΗΝ ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ

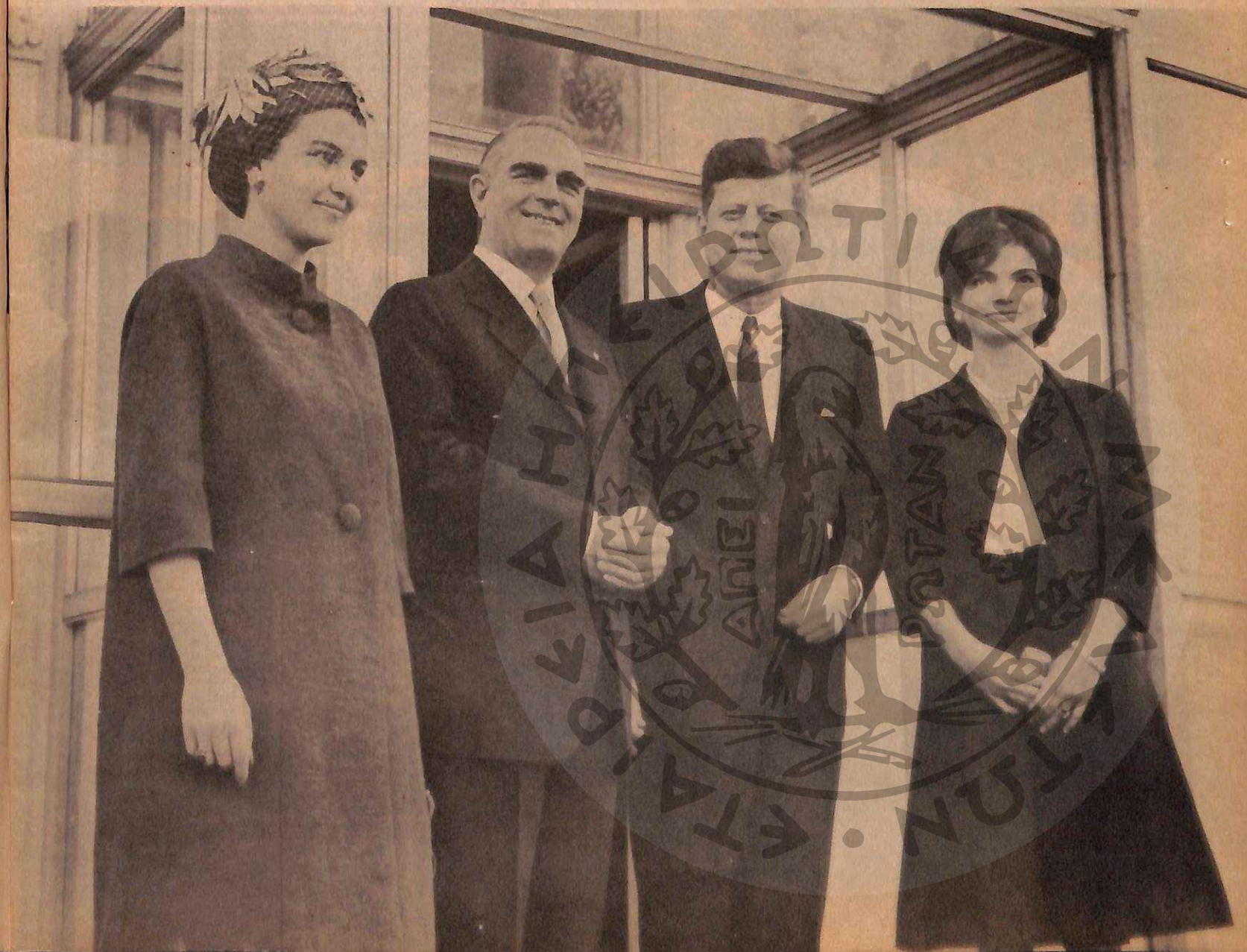
ΈΝΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΤΕΦΑΝΙ ΑΠΟ ΔΑΦΝΗ ΣΤΟΥΣ ΑΓΝΩΣΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ ΤΗΣ ΣΥΜΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

Ο Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ και ο υ-
πουργός των Έξωτερικών Κ. Ά-
βέρωφ φθάνουν στο Καπιτώλιο.
Με την άφιξη των Έλλήνων επι-
σήμενων, η Γερουσία δέκοψε την
συνεδρίασή της επί δέκα λεπτά
πρός τιμήν τους και τους έπε-
φύλαξε μιά θερμότατη υποδοχή.

ΣΤΟΝ ΚΥΚΛΟ των τριημέρων
συνομιλιών, οι οποίες διεξήχθη-
σαν στην Ουάσιγκτον, περιλαμ-
βανόταν και συνάντηση με τον
υπουργό των Οικονομικών Κ.
Ντάγκλας Ντιλλον, με τον οποίο
συνεζητήθη η πορεία και η εξέ-
λιξη της ελληνικής οικονομίας.

ΣΤΗ ΒΟΡΕΙΑ ΕΙΣΟΔΟ του Λευκού Οίκου, με το προεδρικό ζεύγος των
Ήνωμένων Πολιτειών, μετά το επίσημο γεύμα, στο οποίο, εκτός των άλ-
λων προσωπικοτήτων, παρέκάθησε και ο παλαιός φίλος της Ελλάδος
στρατηγός Τζαίμς Βαν Φλήτ. Ο πρόεδρος Κέννεντυ υπήρξε εγκάρδιώ-
τατος και είχε επανειλημμένες συνομιλίες με τον Κ. Καραμανλή, κατά
τις οποίες έγινε επισκόπηση της διεθνούς καταστάσεως και εξετάσθηκαν
διάφορα θέματα κοινού ενδιαφέροντος. Οι συνομιλίες περιστράφησαν
κυρίως γύρω από το ΝΑΤΟ, την κατάσταση στα Βαλκάνια, τα οικονομικά

Τιά τό
νέο κορίτσι.....
ΔΙΑΝΑ®

**Τό ύφασμα για όλες τις
ώρες και όλες τις ηλικίες.**

Τό νέο κορίτσι χρειάζεται ένα φόρεμα
χαριτωμένο και φρέσκο.

Θέλει, από τόν πρωινό περίπατο μέ τό
ποδήλατο ως τό φιλικό πάρτυ, τό σινε-
μά και τήν έκδρομή, νά μήν έχη τήν
φασαρία τής αλλαγής και συγχρόνως
νά εΐναι κομψό και όμορφο.

Αναζητεί ένα ύφασμα πού νά πλένεται
χωρίς νά «μπαΐνη», νά σιδερώνεται
εύκολα, νά ταλαιπωρήται, χωρίς νά
τσαλακώνεται, νά εΐναι φρέσκο,
μοντέρνο, ωραίο και πρό παντός
φθηνό!

Η ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ

έκπληρώνει τό γυναικεΐο όνειρο, παρουσιάζ-
οντας τό νέο ύφασμα «ΔΙΑΝΑ» μέ τήν ειδι-
κή έπεξεργασία Έθεργκλέϊς.

EVERGLAZE®

® σήμα κατατεθέν

Αναζητήστε στην ούγια τις λέξεις
EVERGLAZE ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ Α.Ε.

ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΤΗΣ 7^{ης} ΤΕΧΝΗΣ

Αντζυ Ντίκινσον - Πήτερ Φίντς - Ρότζερ Μούρ

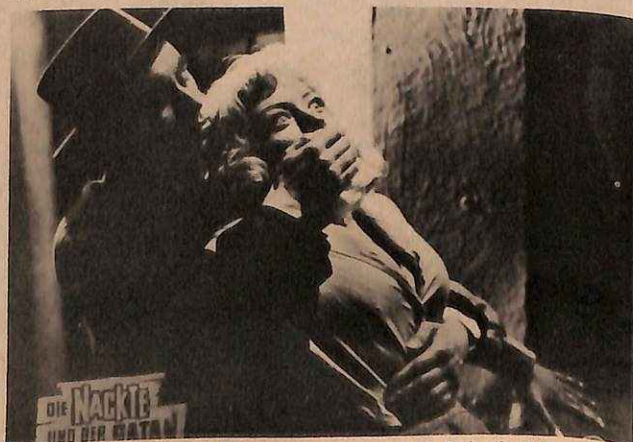
ΑΜΑΡΤΩΛΟΙ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΗΛΙΟ (THE SINS OF RACHEL CADE)

Η ΓΟΥΩΡΝΕΡ ΜΠΡΟΣ, πού μάς έδωσε τά άθάνατα κινηματογραφί-
κά άριστουργήματα «Ιστορία μιάς Μοναχής» και «Τό Θαύμα», παρουσιάζει
άπό τήν Δευτέρα εΐς Παγκόσμιο Πρεμιέρα, ένα έγχρωμο δραματικό μεγα-
λούργημα πού όχι μόνο συνεχίζει τήν ίδια παράδοση, αλλά έπισκιάζει θρι-
σμευτικά κάθε προηγούμενη έπιτυχία.

Τό «ΑΜΑΡΤΩΛΟΙ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΗΛΙΟ» έχει σέ κάθε σκηνή του
τήν σφραγίδα του δραματικού μεγαλείου. Έμπνευσμένο άπό τό πολύχρονο
μυθιστόρημα «THE SINS OF RACHEL CADE», πού κατέληξε τόν κόσμο
μέ τό τολμηρό θέμα του, συγκλονιστικό σέ δραματικές συγκρούσεις, αφάν-
ταστα ρεαλιστικό στίς οίσθηματικές σκηνές του, άπεικονίζει, μέσα σέ μιά
θύελλα βίαιων παθών, τό δράμα μιάς μεγάλης αγάπης, πού αντιμετώπιζει
άμείλικτη τήν κακία του άσυγκράτητου όχλου.

Γυρισμένη στήν Αφρική, τό σταυροδρόμι όπου συγκρούονται ιδεολογίες,
μίσση και συμφέροντα, ή άριστουργηματική αυτή δημιουργία έμπνεύεται
άπό τρεις κορυφαίους τής δραματικής τέχνης: Τόν άδέχαστο, άπό τήν «Ι-
στορία μιάς Μοναχής», ΠΗΤΕΡ ΦΙΝΤΣ, τήν στάρ, πού έπέσκισε όλες τις
μεγάλες γόσσες, ΑΝΤΖΥ ΝΤΙΚΙΝΣΟΝ («Ηδονή τής Αμαρτίας») και
τόν πρωταγωνιστή τής ταινίας «Τό Θαύμα», τόν καταπληκτικό ζέν - πρεμιέ
ΡΟΤΖΕΡ ΜΟΥΡ.

Τό «ΑΜΑΡΤΩΛΟΙ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΗΛΙΟ» προβάλλεται άπό τήν Δευ-
τέρα στους κινηματογράφους ΠΑΛΛΑΣ και ΡΑΔΙΟ ΣΙΤΥ.

«Η γυμνή και ό σατανάς», μιά σκηνή άπό τό φίλμ.

Η ΓΥΜΝΗ ΚΑΙ Ο ΣΑΤΑΝΑΣ (DIE NACKTE UND DER SATAN)

Πολλές ταινίες προκάλεσαν πραγματικό σάλο τά τελευταία χρόνια, αλλά
αυτή τήν φορά ό γερμανικός κινηματογράφος μάς στέλνει μιά καταπληκτι-
κή περιπέτεια εγκράν - γκινιάζ, πού άσφαλώς θά προκαλέσει συναγερμό
στός φίλους τών δυνατών συγκινήσεων.

«Η ΓΥΜΝΗ ΚΑΙ Ο ΣΑΤΑΝΑΣ» εΐναι μιά συγκλονιστική, άσυνήθιστη,
πρωτότυπη δημιουργία, πού κυριολεκτικά μαστιγώνει τά νεύρα μέ τό άνα-
κρισιατικό όργιο φρίκης και τρόμου, πού συνοδεύει κάθε σκηνή τής.
Ταυτόχρονα, οι τολμηρά ρεαλιστικές εικόνες του ξεσηκώνουν πραγμα-
τική θύελλα και σήμαλωτίζουν τόν θεατή άπό τό πρώτο ως τό τελευταίο
λεπτό. Κοιτά γενικήν άμολογία, εΐναι ζήτημα άν άλλη φορά ό Διεθνής Κι-
νηματογράφος μάς έδωσε μιά τόσο συγκλονιστική ταινία.

Πρωταγωνιστούν, σέ τρεις καταπληκτικούς ρόλους, ό γίγας του γαλλι-
κού κινηματογράφου ΜΙΣΙΕΛ ΣΙΜΟΝ, ό μεγαλύτερος σημερινός ήθοποιός
τής Γερμανίας ΧΟΡΣΤ ΦΡΑΝΚ και ό ΠΩΛ ΝΤΑΛΚΕ.

Η συναρπαστική αυτή ταινία προβάλλεται άπό τήν Δευτέρα στους κι-
νηματογράφους ΟΡΦΕΥΣ και ΤΡΙΑΝΟΝ.
(Ανακοίνωσης)

ΤΑ ΠΙΟ
ΕΚΛΕΚΤΑ
Καλλονικά
AYER,
ORLANE, ARDEN,
FACTOR, REVLON, PAYOT
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
Γ.Α.ΓΕΡΟΥΜΑΤΟΥ
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ 2 - ΤΗΛ. 21-610

Amazon
ΕΡΜΟΥ 48
ΤΗΛ. 21-406

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ
ΚΑΛΩΝΗΣ
Νανά Δούκα - Γαλαριόπου
ΠΑΤΗΣΙΩΝ 133 - ΤΗΛ. 814-692

ΤΑ ΠΙΟ
ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΜΠΙΖΟΥ
Αϊκά
ΣΤΑΔΙΟΥ 19
ΣΤΑΔΙΟΥ 31

ΠΡΟΣΟΧΗ..
Η μοναδική
φορέτα πηλεί
TERYLENE
Εΐς τήν Ελλάδα
έΐναι τής εκπαιστυ-
κότπου του Έργασταίου
Σ. ΜΑΚΡΗΣ & ΣΙΑ
Ζητήτε πάντοτε
από τήν κατάστημα
τήν άριστη κρίση, πού όφει-
τε όφραδίζεσθαι.
Σ. ΜΑΚΡΗΣ & ΣΙΑ
ΕΡΜΟΥ & ΚΑΡΝΙΚΑΡΕΑΣ 3 - ΤΗΛ. 26-028

TREVIRA
ΟΙ ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ
ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ
Η. Δανιήλ
ΡΟΜΒΗΣ 11

Odor Men
ΧΑΝΔΡΕ
ΚΟΛΛΙΕ
ΨΑΘΕΣ - ΤΣΑΝΤΕΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 29 - ΤΗΛ. 26-658

Μαλλιά
Χειροα-
κτικής,
Ευρωπαϊκά
εί άνοστήσιμους
χρωματισμούς
ΕΡΓΟΧΕΙΡΟ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 31

Η Σοφιστή της Έρης

ΟΥΣΣΑΣ
Λεωφόρου 26
ΑΘΗΝΑΙ

Τό ξύρισμα
δέν τελειώνει
μέ τό ξύρισμα
όλοκληρώνεται
μέ τή λουΐν
AKIT
ΑΡΟΣΙΣΤΙΚΗ - ΑΝΤΙΣΗΠΤΙΚΗ ΜΕ
ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΑΝΔΡΙΚΟ ΑΡΩΜΑ

Και τό
καλλίτερο
όάμα
έχει
ανάγκη
άπό
Sambo
FLEX-FORM
ΚΟΝΤΩΣΗ
ΑΘΗΝΑΙ
ΕΡΜΟΥ 39
ΟΕΣ/ΝΙΚΗ
ΤΕΛΗΡΑΔΕΣ

Το θαύμα
της πορείας
ΜΑΡΟΣ
ΣΤΑΔΙΟΥ 31
ΤΗΛ. 24.162

Zervanos
ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ 48
ΤΗΛ. 34-102
Χειρά
για κάθε γούστο
ού έΐναι νύ γούστο
νά νά έΐναι.

Forapi
ΚΑΛΑΜΙΣΤΟΥ 15

Μεταφάσμεν
άπό ΒΟΥΛΗΣ
τήν 688ν ΑΜΕΡΙΚΗΣ 25
Μ.Σ. ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΠΙΛΑΒΕΙΣ
ΤΗΛ. 623-784

Ένω κρούει
τάς πύλας του σύμπαντος

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΜΕΝΟΣ ΕΙΣ ΕΚΒΑΡΒΑΡΩΣΙΝ;

Άρθρο του κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ο άνθρωπος κρούει πλέον τās πύλας του σύμπαντος και αισθάνεται δικαιολογημένη έπαρσιν διά τās γνωστικάς ικανότητάς του πνεύματός του. "Αν όμως ρίψη γύρω του και μέσα του ένα δέμμα, θα διαπιστώσει ότι ούτε την ζωή του ώργάνωσε με ανάλογον σοφίαν, ούτε εις τόν τομέα τής ήθικης ήμερώσεώς του έπραγατοποίησεν αντίστοιχα άλματα. Μεγάλα τμήματα του ανθρωπίνου γένους σύρονται επάνω εις τόν πλανήτην μας γυμνά και πεινασμένα, όπως και πρό μιάς χιλιετηρίδος. Και αι σχέσεις μεταξύ τών ατόμων και τών εθνών είναι σήμερα πολύ αγριώτεροι από άλλότε. Αύτη η ανισορροπία εις την εξέλιξιν, που παρουσιάζουν αι εκδηλώσεις τής ανθρωπίνης παρουσίας, αποτελεί τὸ ἀνησυχητικώτερον σύμπτωμα τής εποχής μας.

Κατὰ τās δεκαετηρίδας αὐτὰς τοῦ 20οῦ αἰῶνος, τās τῶν γονίμων ἀπὸ ἐπιστημονικῆς καὶ τεχνικῆς ἀπόψεως, ἐσημειώθησαν τρομακτικαὶ ἠθικαὶ ὀπισθοδρομήσεις. Καὶ ἡ πρώτη καὶ μεγαλυτέρα ὑπῆρξεν ἡ ἐπέκτασις τοῦ πολέμου εις τοὺς ἀμάχους. Εἰς τὴν πράξιν τοῦ ἀεροπόρου, που ἐξαπολύει τυφλὰ τās δόμβας του ἐπάνω ἀπὸ μίαν τρομοκρατημένην πόλιν, τοῦ στρατηγείου που ἐκσφενδονίζει τοὺς πυραύλους του, τοῦ πιλότου που σαρώνει μίαν μυρμηκίαν ἀνθρώπων μετὰ τὴν ἀτομικὴν δόμβαν του, ὑπάρχει κατὰ τὸ τῶν ψυχρὸν, ἀπρόσωπον καὶ μηχανικόν, που γεμίζει φρίκην τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν. Οἱ πόλεμοι τοῦ παρελθόντος ἦσαν πολὺ ἡμερώτεροι. Μήπως όμως οἱ ἀποκλεισμοί, που καταδικάζουν εἰς τὴν πείναν, τὸν ὑποσιτισμὸν καὶ τὸν θάνατον ἀκόμη καὶ τὰ βρέφη καὶ τὰ παιδιά, ἔμπορουν νὰ θεωρηθῶν ὡς πρόδοσις εἰς τὸν τρόπον διεξαγωγῆς τοῦ πολέμου;

"Εχομεν, ἐπειτα, τās μαζικὰς ἐκτοπίσεις πληθυσμῶν, τὴν ἀπάνθρωπον μεταχείρισιν τών αἰχμαλῶτων, τās ὁμαδικὰς ἐκτελέσεις, τὰ στρατόπεδα τοῦ θανάτου, που μαρτυροῦν κτηνώδη ἀποθνήσκωσι. Εἶναι ὅλα αὐτὰ «κατακτήσεις» τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος παραλλήλως παραβιάζει τās πύλας τοῦ σύμπαντος καὶ τείνει νὰ γίνῃ θνητὸς θεός. Καὶ αἱ ἐπαναστάσεις ἀκόμη ἐγίναν ἀγριώτεροι εἰς τὸν αἰῶνα μας. Αἱ σφαγαὶ εἰς τὴν Ἰσπανίαν, εἰς τὴν Οὐγγαρίαν, εἰς τās Βαλτικὰς χώρας, εἰς τὴν Ρωσίαν, εἰς τὴν Φιλανδίαν, εἰς τὴν Κίναν, εἰς τὴν Γερμανίαν, εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰς τὴν Ἰνδοκίαν, εἰς τὴν Ἀλγερίαν ὑπερβάλλουν κατὰ πολὺ εἰς σκληρότητα καὶ σαρδισμὸν τās σφαγὰς τής νυκτὸς τοῦ Ἀγίου Βαρθολομαίου, που ἐπλημμύρισαν μετὰ φρικτὴν καὶ αἶμα τοὺς ἀνθρώπους τοῦ 16οῦ αἰῶνος. Ἡ ἀρχὴ τών ἀντιποίνων ἔχει ξεπεράσει τῶν νομικῶν, ὅσον καὶ τὰ ἀνθρώπινα ὅρια καὶ ἔχει ἐμποτισθῇ ἀπὸ τὸ πνεῦμα τής κτηνωδίας, τὸ ὁποῖον ὑποτίθεται ὅτι θέλει νὰ καταπολεμήσῃ.

Τὸ αἶσθημα τής ἀνθρωπίνης ἀλληλεγγύης ἀμβλύνεται ὁλονὲν περισσότερο. Ποτὲ ἄλλοτε ὁ ἄνθρωπος δὲν ἦτο τῶν λυκῶν διὰ τὸν ἄνθρωπον. Καὶ ποτὲ ἄλλοτε δὲν εἶχε τῶν ἀπογυμνωθῇ ἀπὸ τὴν ἀνθρωπιάν του. "Εγίνε μόνος του δέσμιος τών φυλετικῶν, τών ταξικῶν καὶ τών κομματικῶν φανατισμῶν. Ἡ ἠθικὴ του δὲν εἶναι ἀνθρωπίνη, ἀλλὰ φαριστικὴ. Μοιραία συνέπεια τής ἐξελίξεως αὐτῆς εἶναι ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη ζωὴ ἔχασε τὴν ἀξίαν της καὶ ὅτι ὠρισμένα καθεστῶτα οὐδὼς τὴν ὑπολογίζουν. Τὸ φοβερώτερον δὲ εἶναι ὅτι ἡ περιφρόνησις ἐκδηλώνεται ὅχι μόνον πρὸς τὴν ζωὴν τών ἐθνῶν. Καὶ τῶν ὁμοεθνῶν καὶ τῶν ὁμοφρόνων ἡ ζωὴ δὲν λογαριάζεται ἀπὸ τοὺς τοξικομανεῖς τής δυνάμεως. Ἡ ἀρχὴ τοῦ σεβασμοῦ τών συμφωνιῶν ποτὲ ἄλλοτε δὲν ἐποδοπατήθη καὶ δὲν ποδοπατεῖται τῶν, ὅσον κατὰ τὸν αἰῶνα μας. Κατήτησεν ἀξίωμα πλέον τὸ ὅτι αἱ συνθήκαι συνάπτονται διὰ νὰ παραβιάζωνται. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀτομικὴ ἠθικὴ ἐσημείωσεν ἀνάλογον ὀπισθοδρομήσιν. Ἡ εὐθύτης, ἡ ἐντιμότης καὶ ἡ εὐκρίνεια εἰς τās συναλλαγὰς καὶ τās σχέσεις μεταξύ τών ατόμων γίνονται ὁλονὲν σπανιώτεροι.

Πολλοὶ εἶναι οἱ παράγοντες τής ἠθικῆς αὐτῆς ὀπισθοδρομήσεως τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ πρῶτος εἶναι τὸ κριτικὸν πνεῦμα, που ἐπεκράτησε κατὰ τοὺς δύο τελευταίους αἰῶνας. Ἡ πρακτικὴ τής συνεχῆς ἀναλύσεως καὶ ἀμφισβήτησεως ὅλων τών παραδεγεμένων ἀξιών, ἡ χρεωκοπία τής ἀποκηθείσεως «ἐπιστημονικῆς ἠθικῆς» καὶ ἡ διάσπασις τοῦ συγχρόνου κόσμου ἐπροκάλεσαν ἕνα γενικὸν σκεπτικισμόν, που διέθρωσεν, ἡμῶν καὶ ἐφόνησε τὸ ἠθικὸν αἶσθημα.

Ὁ δεύτερος ἱστορικὸς παράγων, ὁ ὁποῖος ἐξηγεῖ τὴν παρατηρουμένην ἠθικὴν ὀπισθοδρομήσιν, εἶναι ἡ ὁλονὲν αὐξοῦσα συμμετοχὴ τών μαζῶν εἰς τὰ πεπραγμένα των. Βέβαια, ἡ συμμετοχὴ αὐτὴ τείνει νὰ ἐξυψώσῃ τοὺς ἀνθρώπους, διότι τοὺς κάμνει νὰ συναισθάνωνται κάπως τās εὐθύνas των. Ἐν τῷ συνόλῳ τής ὁμῶς ἀπεδείχθη μέχρι τής στιγμῆς ἐπιζήμια. Διότι τώρα ὅλα τὰ προβλήματα, εἰδικῶς δὲ τὰ πολυπλοκώτερα καὶ λεπτότερα, που εἶναι καὶ τὰ σπουδαιότερα, πρέπει νὰ ἀνάγονται εἰς γαμηλότατα ἐπίπεδα, ὅπου κυριαρχοῦν αἱ κραυγαὶ τοῦ πάθους, τὰ κακοχωνευμένα συνθήματα καὶ τὰ καμουφλισμένα συμφέροντα.

Εἰς τὸν κοινωνικὸν ἢ τὸν ἐθνικὸν τομέα, ὅλα τὰ μέσα, που ἔμπορουν νὰ εἶναι ἢ νὰ φαίνωνται ἀποτελεσματικά, θεωροῦνται καλά. Καὶ αἱ μάζαι ἐκ φύσεως εἶναι εἰς ὑπέρτατον βαθμὸν ἀνενδοίαστοι ἐναντὶ τών μέσων, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ ἐξασφαλίσουν εἰς αὐτὰς τὴν νίκην. Ὅταν ἀποδυθῶν εἰς ἕνα ἀγῶνα, δεσπόζονται ἀπὸ μίαν ἀγελαίαν ἀλληλεγγύην, ἕνα εἶδος ἠθικότητος τής φατρίας (ἢ ἀκόμη καὶ τής «συμμορίας»), μετὰ ἀποτέλεσμα τὴν ἀκόμη μεγαλυτέραν πτώσιν τής ἠθικῆς στάθμης των.

"Ενας τρίτος, ἀποφασιστικὸς, παράγων εἶναι ἡ ἐξουδετέρωσις ἢ ἡ ἐκπόρνευσις τών διανοουμένων. Οἱ διανοούμενοι τοῦ 20οῦ αἰῶνος ἢ σιωποῦν, φοβούμενοι τὸν κυκλῶνα τής βίας που τοὺς περιστοιχίζει, ἢ γίνονται ὄργανα ἐξαγριώσεως τών παθῶν, σερυνόμενοι ὅτι ὑπηρετοῦν τὴν φλῶγ καθεστῶς, τὸ ὁποῖον τοὺς παραχωρεῖ εἰδικὰ προνόμια. Πρόκειται περὶ μιάς φοβερᾶς καταπτώσεως, ἡ ὁποία καταντὰ ἀπεχθεστέρα ὅταν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι αὐτοὶ οἱ ὑπῆρέται τοῦ ὁλοκληρωτισμοῦ διανοούμενοι ὁμιλοῦν ἐν ὀνόματι τών ἀρχῶν τής ἐλευθέρως ἐρεῦνης, τοῦ ὀρθοῦ λόγου, τής ἐλευθερίας καὶ ἀκόμη καὶ τοῦ ἀγῶνος ἐναντίον τοῦ κληρικαλιστικοῦ σκοταδισμού. Ἡ εὐθύνη τών διανοουμένων διὰ τὴν ἐξαγρίωσιν τοῦ ἀνθρώπου εἶναι τεραστία, διότι αὐτοὶ μετὰ τὰ ὅπλα τοῦ πνεύματος ἀμβλύνουν τὸ ἠθικὸν αἶσθημα τής ἀνθρωπότητος καὶ ἐνισχύουν τὴν θέσιν τών ἀνελευθέρων καθεστώτων.

Θὰ ἦτο ἄδικον ὁμῶς νὰ καταλήξῃ κανεὶς εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἐχάθη ὁ σπινθὴρ τής ἀνθρωπιάς εἰς τὸν πλανήτην μας. Ὅσον καὶ ἂν εἶναι καταθλιπτικὸν τὸ θέσμα τής ἀνθρωπότητος κατὰ τās ἡμέρας μας, δὲν πρέπει ν' ἀπελπίζωμεθα. Καὶ κατὰ τās ζοφερώτερας ἀκόμη στιγμὰς τής συγχρόνου ἱστορίας ὁ ἄνθρωπος ἔδωκε δειγμάτων ὑψηλῆς ἀφοσιώσεως εἰς τās ἠθικὰς ἀρχὰς, καὶ μεγάλης αὐτοθύας. Εἶναι πάρα πολλοὶ οἱ μάρτυρες καὶ οἱ ἥρωες τής ἀνθρωπότητος. Αὐτοὶ, που δὲν ἐνίκηθησαν ἀπὸ τὸν φόβον, τὴν πείναν καὶ τὸ ψῆχος· που ἐξέθεσαν εἰς κίνδυνον τὴν ζωὴν των διὰ νὰ σώσουν ἕνα ὁμοῖόν των· που μετέφεραν εἰς τοὺς ὤμους των ἐχθροὺς τραυματίας διὰ νὰ τοὺς θέσουν ἐν ἐσφαλείᾳ· που ἐμοίρασαν ἀπὸ τὸ ψωμὶ των μετὰ δυστυχεῖς αἰχμαλῶτους· που περιέβαλιναν παιδιά κνηγνημένων φυλῶν, μολονδὶ ἤξεραν ὅτι τοὺς ἀπειλοῦσε τὸ ἐκτελεστικὸν ἀπόσπασμα.

Ἀποτελοῦν ὁμῶς αὐτοὶ μειοψηφίαν. Καὶ ἀνέκαθεν ἦσαν οἱ ὀλιγώτεροι. Ἡ ἠθικὴ πρόδοσις καὶ ὁ σεβασμὸς πρὸς τās ἀνθρωπίνους ἀξίας ἦτο πάντοτε ἔργον ὀλίγων, ἐκτάκτως δραστηρίων ατόμων καὶ μικρῶν ομάδων ἡγετῶν. Οἱ πολλοὶ δὲν ἔχουν προχωρήσει περισσότερο ἀπὸ τὸ σημεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον εὐρίσκοντο οἱ πρόγονοί των πρό χιλίων ἐτῶν. Ἀντιθέτως, ἐγίναν περισσότερο σκληροὶ καὶ ἀνενδοίαστοι. Σήμερα, πάντως, τὸ αἶτημα τής ἠθικῆς ἡμερώσεως εἶναι συνευρητότερον καὶ ἐντονώτερον ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰν καὶ τὸ γεγονός αὐτὸ γεννᾷ πολλὰς ἐλπίδας. Τὸ ἱλιγιώδες ἀντικείμεν τής ψαλίδος μεταξύ γνώσεως καὶ ἡμερώσεως, που ἀποτελεῖ τὸ βασικώτερον γινώρισμα τής εποχῆς μας, πρέπει νὰ μειωθῇ. Διότι ἄλλως ὁ ἄνθρωπος εἶναι καταδικασμένος εἰς τὴν ἐκθαρβάρωσιν καὶ τὴν ἐκμηδένισιν του.

Τὸ Ἄγνὸ Γαλάκτωμα τής ὁμορφιάς

Ἡ γυναῖκα μετὰ τὸ ἀπαλό δερμα, τὸ κορίτσι μετὰ τὸ δροσερὸ πρόσωπο που προσελκύει τὰ ἀνδρικὰ βλέμματα, ἡ κυρία τῶν σαρόντων που φαίνεται τριάντα, ἔχουν ἕνα κοινὸ μυστικόν: Καθαρίζουν τὸ πρόσωπό τους καθεστὸν μετὰ Γαλάκτωμα Ντεμακιγιάν Μελπάν. Ἄγνο Γαλάκτωμα Ντεμακιγιάν Μελπάν, ὁ ἕνα δαυδάκι, ἀραιεῖ τὰ καλλυντικά, τὴς ἐκκρίσεις τοῦ δερμάτος, τὴς ἀκόμους κ' ὅτι ἄλλο φράζει τοὺς πόρους κ' ἐμποδίζει τὴν «δυσανθία» τής ἐπιδερμίδος. Ἐτοὶ τὸ δερμα ἐλεύθερον, ξεκουράζεται καὶ ξαναβρίσκει τὴν ἰσορροπίαν του στὴν διάρκεια τής νύκτας. Τὸ πρῶτὸ λάμπε ἀπὸ ὕγεια καὶ φρεσκάδα. Δὲν ὑπάρχει ἀγνότερο καὶ τελειότερο βοήθημα γιὰ τὴν ὁμορφίαν, ἀπὸ τὸ Γαλάκτωμα Μελπάν.

ΓΑΛΑΚΤΩΜΑ ΝΤΕΜΑΚΙΓΙΑΝ

Μελπάν
γιὰ τὴν λάμψη τὸ πρόσωπό σας

Τώρα!
Μπορεῖς ν' ἀπολαύσεις τὴ μύρα σου
καὶ σὲ μπουκάλι ΕΝΟΣ ποτηρίου

Συχνὰ θέλεις νὰ ἀπολαύσεις ἕνα ποτὴρι μύρα. Τὸ στερεῖσαι ὁμῶς γιατί δὲν θέλεις νὰ πληρώσεις 2 ποτήρια που περιέχει τὸ μεγάλο μπουκάλι γιὰ νὰ πῆς μόνο ἕνα ποτὴρι. Ἡ καινούργια μύρα ΜΑΜΟΣ σου προσφέρεται τώρα καὶ σὲ μικρὸ μπουκάλι τοῦ ἑνὸς ποτηρίου, γιὰ τὴν ἀπόλαυσιν καὶ τὸ συμφέρον σου.

ΜΑΜΟΣ
ΥΠΕΡΟΧΗ ΜΥΡΑ ΠΑΤΡΩΝ

Μέ 1 δραχμὴ 2 γεύματα
μετὰ προϊόντα ΓΙΩΤΗ

ΑΝΘΟΣ ΟΡΥΖΗΣ-ΑΝΘΟΣ ΔΡΑΒΟΣΙΤΟΥ-ΚΟΡΝ ΦΛΑΟΥΡ

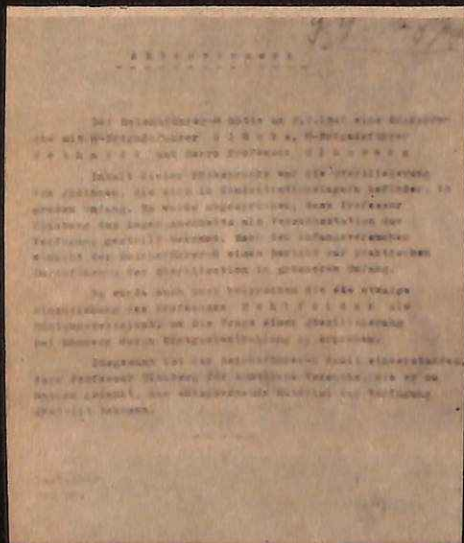
ΓΙΩΤΗ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ Γ. ΓΙΩΤΗΣ Ο.Ε. ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: ΙΚΤΙΝΟΥ 3

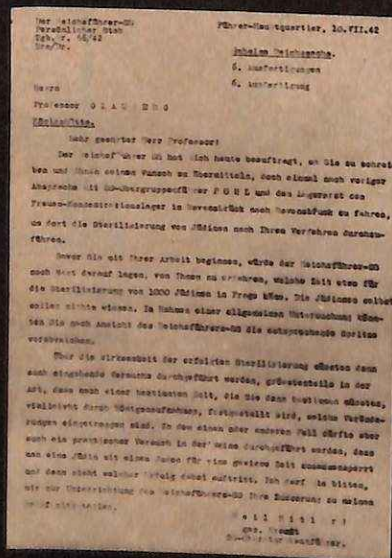
ΜΙΑ ΕΡΕΥΝΑ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ Α'Γ'ΧΜΑΝ
ΜΕ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΥ ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ
ΣΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

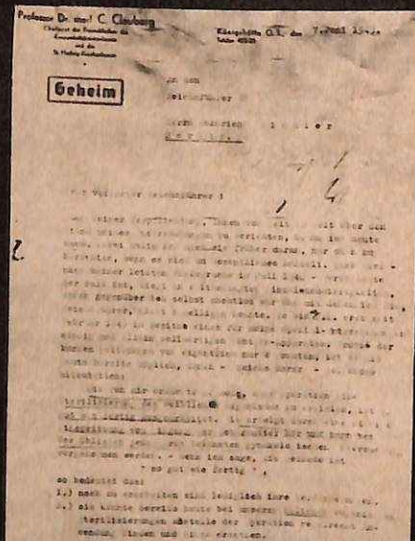
Η έρευνα αυτή στηρίζεται σε μιὰ σειρά σπανίων φωτοτυπιών που παρέδωσε στον γράφοντα, προ του θανάτου του, ο 'Ισαάκ 'Αρρούχ, παλαιός καρατούμενος του 'Αουσβίτς και μέλος του Κεντρικού 'Ισραηλιτικού Συμβουλίου τής 'Ελλάδος. ● Οί φωτοτυπίες αυτές αντιπροσωπεύουν την αλληλογραφία μεταξύ του αρχηγού των 'Ες - 'Ες Χίμλερ και του γιατρού Κλάουμπεργκ, αποσπάσματα από τα πρακτικά των συνεδριάσεων που πραγματοποιήθηκαν στο γραφείο του Χίμλερ, με θέμα τις ομαδικές στειρώσεις των 'Εβραίων, απολογίες ναζιστών αξιωματικών και απόρρητα σχεδιαγράμματα από το αρχείο του Κλάουμπεργκ. ● Τέλος το υλικό συμπληρώθηκε από αφηγήσεις θυμάτων του Κλάουμπεργκ που ζούν στην 'Ελλάδα και παρεκάλεσαν να διατηρηθῇ ἡ ἀνωνυμία τους.

«Αποφασίστην όπως ὁ καθηγητὴς Κλάουμπεργκ παραλάβῃ ἐν τῇ διαθεσίᾳ τοῦ τοῦ στρατοπέδου τοῦ 'Αουσβίτς ὡς στοιχεῖον τῶν πειραμάτων του». (Απόσπασμα ἀπὸ τὰ πρακτικά τῆς μυστικῆς συνελεύσεως, στὸ γραφεῖο τοῦ ἀρχηγοῦ των 'Ες - 'Ες Χίμλερ, εἰς τὴν ἐποχὴν ἀντικειμένου αἱ 'Α'γ'χμαν καὶ Κλάουμπεργκ).

«Σεβαστὴ κ. καθηγητά... Ὁ γενικός ἀρχηγός των 'Ες - 'Ες θὰ ἐπιθυμῇ νὰ πληροφορηθῇ περὶ τῶν χρονικῶν διαστάσεων τῶν ἀπορρογῶν καὶ τῶν στείρων 1.000 'Ισραηλιτῶν... Ζητῶ ὁ Χίτλερ, Χίμλερ (Υποσημειώσεων)».

«Σεβαστὴ γενική 'Αρχηγέ... Πιστεύω ὅτι ἀπὸ 8.000 εἰδικευμένων γυναικῶν με 10 άτομα βοηθητικῶν προσωπικῶν, θὰ εἶναι δυνατόν νὰ στεριώσωνται 1.000 γυναῖκες τῇ ἡμέρᾳ... Ζητῶ ὁ Χίτλερ, Κάρλ Κλάουμπεργκ».

ΜΕ ΤΟΝ διαδόχον νόμον περί «προστασίας τῆς ὁρίας φυλῆς» ἀρχισαν στὰ 1935 οἱ διωγμοὶ των 'Εβραίων στὴ Γερμανία. Ἄνδρες τῶν 'Ες - 'Ες δι' ἀπομπειύσιν στοὺς δρόμους τοῦ Βερολίνου μιὰ Γερμανίδα, ἡ ὁποία κατηγορήθηκε ὅτι διατηροῦσε σχέσεις με ἕνα 'Εβραῖο, καὶ τὸν «συνεργό» τῆς.

"ΑΣ ΣΚΟΤΩΣΟΥΜΕ ΤΗ ΜΗΤΡΟΤΗΤΑ!"

ΤΟ ΤΕΡΑΤΩΔΕΣ ΣΧΕΔΙΟ ΤΟΥ ΝΑΖΙ ΔΡΟΣ ΚΛΑΟΥΜΠΕΡΓΚ, ΠΟΥ ΕΦΑΡΜΟΣΘΗΚΕ ΣΤΟ ΑΟΥΣΒΙΤΣ — 1.000 ΣΤΕΙΡΩΣΕΙΣ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ — ΟΠΩΣ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΤΩΡΑ, ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ, ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΧΙΜΜΛΕΡ

ΥΠΟ ΤΟΥ Κ. ΦΡ. ΓΕΡΜΑΝΟΥ

ΤΟΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟ του 1945 ένα νέο κυκλοφόρησε ανάμεσα στους 'Εβραίους τῆς Θεσσαλονίκης: «Έρχονται δικοί μας ἀπὸ τὸ 'Αουσβίτς». Ἡ εἰδηση μεταδόθηκε ἀπὸ στόμα σὲ στόμα, με ταχύτητα ἀστραπῆς. Ὅλοι δοοὶ δὲν ἦταν βέβαιοι γιὰ τὸν χαμὸ τῶν συγγενῶν τους καὶ ἠλπιζαν ἀκόμη, ἔτρεξαν στὸ ἀεροδρόμιο. Ἀπὸ τὸ ἀεροπλάνο κατέβηκαν τριάντα γυναῖκες. Τριάντα νέες γυναῖκες με κάτασπρα μαλλιά καὶ ρουφηγμένα πρόσωπα, πού κοιτούσαν τὸ πλῆθος πού τὶς περίμενε, ὅπως εἰς κοιτοῦσαν ἕνα τοῖχο.

«Εἶδα τὴν κόρη μου νὰ κατεβαίνει ἀπὸ τὸ ἀεροπλάνο, εἶπε ἀργότερα μιὰ 'Εβραία μητέρα. Πέρασε ἀπὸ δίπλα μου χωρὶς νὰ με γνωρίσῃ. Δὲν εἶχα τὸ κουράγιο νὰ ἀπλώσω τὰ χέρια μου καὶ νὰ τὴν τραβήξω στὴν ἀγκαλιά μου».

Οἱ τριάντα αὐτὲς γυναῖκες ἦταν ὅτι ἔμενε ἀπὸ μερικές ἑκατοντάδες 'Ισραηλίδων τῆς Θεσσαλονίκης, πού ἔγιναν ὑποστῆ τὰ πειράματα τοῦ γιατροῦ Κάρλ Κλάουμπεργκ, στὸ 'Αουσβίτς.

«Καμμιὰ γυναῖκα στὸν κόσμο δὲν πέρασε ὅσα πέρασαν οἱ γυναῖκες αὐτές, δῆλωσε κατόπιν ὁ γιατρός κ. Ματαράσσο, πού τὶς ἐξήτασε. Ἀνάμεσα

στὰ κακὰ πού σκόρπισε γύρω του ὁ ναζισμός, ἄς γραφῇ καὶ αὐτό: ὅτι κατέστρεψε με τὸν πιὸ θάνατος καὶ τὸν πιὸ ἀδέξιο τρόπο τὴν ἐλπίδα τῶν γυναικῶν αὐτῶν ὅτι θὰ γίνουν ποτὲ μητέρες.

ΣΤΕΙΡΩΣΗ. Ἡ λέξη ἐκούστηκε γιὰ πρώτη φορά στὸ γραφεῖο τοῦ Χίμλερ, τὸ 1941, ὅποτε ἀρχίζει ἡ ἱστορία μας. Ἐνας κουτόχοινος ἀνθρωπάκος με μυωπικὰ μάτια κάθεται στὴν πολυθρόνα καὶ κουδεντίζει με τὸν ἀρχηγὸ τῶν 'Ες - 'Ες. Τὸ δνομά του ἀρχίζει νὰ γίνεταί διάσημο. Εἶναι ὁ δρ Κάρλ Κλάουμπεργκ, πού διευθύνει τὶς κλινικὲς τῆς Καινιξέβεργς καὶ τοῦ Χέντβιγκ. Τὰ πειράματά του στὸν τομέα τῆς ἀναπαραγωγικῆς βιολογίας ἔκαναν πολὺ καλὴ ἐντύπωση στὸν Χίτλερ. Ὁ Κλάουμπεργκ ἐπέτυχε νὰ βοηθήσῃ Γερμανοὺς ἀξιωματικούς, πού εἶχαν χάσει κάθε ἐλπίδα ὅτι θὰ μπορέσουν νὰ ἀποκτήσουν παῖδια καὶ εἶνε εἰσπράξει ὡς ἀντάλλαγμα τὶς ἐπιμήδες τοῦ ταξιάρχου τῶν 'Ες - 'Ες.

Ἡ συζήτηση με τὸν Χίμλερ ἀφορᾷ τὴν ἴδρυση ἐνὸς 'Ινστιτούτου Ἀναπαραγωγικῆς Βιολογίας. Ὁ Κλάουμπεργκ διατυπώνει τοὺς ὅρους του.

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν 'Ες - 'Ες κουνᾷ τὸ κεφάλι του. Ὅλα θὰ γίνουν ὅπως τὰ ἐπιθυμῇ ὁ χερ προφέσσας. Ὑστερα ἡ συνομιλία ἀποκτὰ ἄλλο χαρακτήρα.

Ὁ Χίμλερ λέει: «Ένας ἀξιωματικός μου με παρεκάλεσε νὰ σὰς ρωτήσω ἂν ὑπάρχει τρόπος ἀνωδύνου στεριώσεως. Δὲν ξέρω τί τὸν ἐπίασε καὶ μοῦ ζητᾷ αὐτὸ τὸ πράγμα. Θέλει νὰ κἀν στεριώση στὴ γυναῖκα του. Ὑπάρχει κανεὶς τρόπος χερ ντάκτωρ;»

Ὁ Κλάουμπεργκ ζαρώνει τὰ φρύδια του.

«Μὰ τί θὰ πῇ ὁ φύρερ ὅταν τὸ μάθῃ;»

Ὁ Χίμλερ ἀπαντᾷ:

«Δὲν θὰ τὸ μάθῃ. Εἶναι, βέβαια, ἐξωφρενικὸ αὐτό, τῇ στιγμῇ πού προσπαθοῦμε νὰ αὐξήσουμε τοὺς αὐριανοὺς στρατιώτες τῆς Γερμανίας, ἄλλα εἶναι καλὸς ἀξιωματικός καὶ θέλω νὰ τὸν εὐχαριστήσω. Αὐτὸς καὶ ἡ γυναῖκα του ἔκαναν ἐξῆ παιδιὰ ὡς τώρα».

Μεσολαβεῖ κάποιο κενό. Ὑστερα ὁ Κλάουμπεργκ λέει:

«Ναί, ὑπάρχει κάποιος τρόπος. Ἀφήστε με νὰ τὸ σκεφθῶ. Δὲν εἶμαι ἀκόμη βέβαιος, ἀλλὰ θὰ σὰς ἀπαντήσω σύντομα».

ΠΟ ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ πού χωρίζουν ὁ Κλάουμπεργκ καὶ ὁ Χίμλερ, σὲ κάποιο ἀπὸ τὰ δύο αὐτὰ μυαλὰ ἡ ἰδέα τῆς στεριώσεως δουλεύεται με πυρετώδη ταχύτητα. Ἡ περίπτωση τοῦ ἀξιωματικοῦ τῶν 'Ες - 'Ες εἶναι ἀσήμαντη μπροστὰ στὸ σχέδιο πού ἀρχίζει νὰ διαγράφεται στὸν ὁρίζοντα.

Ὅσοι βρίσκονται στὸ ἐπιτελεῖο τοῦ Χίμλερ ξέρουν ὅτι, ἀπὸ τὴν ἡμέρα πού στήθηκε τὸ πρῶτο στρατόπεδο συγκεντρώσεως, ὁ ἀρχηγὸς τους ζῇ μέσα σὲ ἕνα δίλημμα. Ἀπὸ τὴ μιὰ μεριά εἶναι ἡ ἀνάγκη τοῦ ἀφαινισμοῦ ὅλων τῶν ἀντιπάλων τοῦ ναζισμού. Ἡ διαταγὴ τοῦ Χίτλερ εἶναι ρητὴ: «Πρέπει νὰ ἐξολοθισθοῦν ἀπὸ τὴν Εὐρώπῃ. Σήμερα ὅλη ἡ Εὐρώπῃ εἶναι Γερμανία. Αὐτοῖς πρέπει νὰ κατοικήται ἀπὸ Γερμανοὺς». Τὰ λόγια αὐτὰ συνοψίζουν μιὰ ἰδέα πού τὴν ὑπηρετοῦν με πάθος ὁ Χίμλερ, ὁ Χάινριχ, ὁ Καλτεμπρόννερ, ὁ 'Αϊχμαν καὶ ἄλλοι ἐγκάφαλοι τοῦ ναζισμού.

Ἀλλὰ, ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, προβάλλει μιὰ ἄλλη ἀνάγκη, πού ἀφορᾷ περισσότερο τὰ παρὸν καὶ λιγώτερο τὸ μέλλον. Ἡ Γερμανία ζητᾷ ἐργαστικά χέρια. Τὰ ἐργαστάσια «ἐκδυνοῦν» νὰ σταματήσουν. Οἱ βιοτεχνίες ἀδρανοῦν. Τὰ χωράφια μένουν ἀκαλλιεργήτα. Μιὰ λύση εἶναι: Νὰ διαχετευ-

Μιά φρικώδης πολιτική εύρισκε θαυμάσια μιὰ φρικώδη «έπιστημονική» μέθοδο

«Αδελφούλα, γιατί δεν μου μιλάς;». Ήταν μόλις δέκα χρόνων και δεν είχε ξανααντικρύσει τον θάνατο. Πρίν από λίγα λεπτά ένα ναζιστικό θαμβαρδιστικό τις πολυβόλησε. Καί δεν ήξερε πώς η αδελφούλα της δεν επρόκειτο να της ξαναμιλήσει ποτέ. Αργότερα -στην κατεχόμενη πατρίδα της- έμαθε πώς μπορούν να γίνουν και φρικτότερα εγκλήματα από το να πολυβολήσης δυο παιδιά. Έμαθε πώς μπορείς να στερήσεις από ανθρώπους τη χαρά ν' αποκτήσουν δικά τους παιδιά

θούν εκεί όπου υπάρχει ανάγκη εργασίας οι κρατούμενοι των στρατοπέδων (πράγμα που γίνεται ως ένα σημείο). Άλλα ή λύση αυτή δεν είναι μιὰ αυθαιρεσία απέναντι της διαταγής του φύρερ;

Η μαγική λέξη πέφτει τη στιγμή αυτή σαν χρυσό νόμισμα: «Στείρωσεις». Δεν είναι γνωστό αν η ιδέα των ομαδικών στείρωσεων ανήκει στον Κλάουμπεργκ ή στον Χίμλερ, και ίσως να μη μαθευτεί ποτέ. Σε ένα γράμμα που έστειλε στις αρχές του 1942 ο Χίμλερ στον καθηγητή του Μονάχου Ποκόρνι τονίζει: «Έχουμε στο στρατόπεδό μας τρία εκατομμύρια Ρώσων κρατούμενων. Τί θαυμάσια προοπτική! Μετά την στείρωσή τους με την μέθοδο Κλάουμπεργκ θα έχουμε τρία εκατομμύρια εργάτες, που δεν θα μπορούν να αποκτήσουν απογόνους και που θα συνεχίζουν να μας προσφέρουν την εργασία τους ως την ημέρα του θανάτου τους».

Η πρώτη σύσκεψη

Ο ΧΙΤΛΕΡ τηλεγραφεί από το Βερολίνο: «Έγκρινω το σχέδιο απόλυτως. Προχωρήστε. Τα γεγονότα εκτυλίσσονται ραγδαία. Τον Ιούλιο του 1942 μιὰ σύσκεψη στο γραφείο του Χίμλερ ρίχνει στο χαρτί τις βάσεις του σχεδίου. Μετέχουν, εκτός από τον αρχηγό των Ές-Ές, ο Κλάουμπεργκ, ο Αϊχμαν και οι ταξίαρχοι των Ές-Ές Γκέμπχαρτ, Γλücks και Μπράκ.

Ο ταξίαρχος Μπράκ έχει να διατυπώσει μιὰ ιδέα, ανοίγει τη συζήτηση ο Χίμλερ.

Ο Μπράκ λέει: «Προτείνω να αρχίσω ή εφαρμογή του σχεδίου από

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ
ΓΙΑΤΡΟΥ κ. ΜΑΤΑΡΑΣΣΟ, ΠΟΥ ΕΞΗ-
ΤΑΣΕ ΤΟΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟ ΤΟΥ 1945 ΣΤΗ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΟΣΕΣ ΕΛΛΗΝΟΕΒΡΑΙ-
ΕΣ ΒΓΗΚΑΝ ΖΩΝΤΑΝΕΣ ΑΠΟ ΤΟ
«ΜΠΛΟΚ 10» ΚΑΙ ΕΠΕΣΤΡΕΨΑΝ ΕΛΩ.

Οι περισσότερες από τις γυναίκες που έζησαν ήταν, όταν υπέστησαν την δοκιμασία της στείρωσης, κάτω των 20 ετών. Δύο ήταν άνω των 38 ετών.

Η Σ. Τ., από την Θεσσαλονίκη, ήταν, όταν πέρασε από το «Μπλόκ 10», 43 ετών. Επειδή ο οργανισμός της αντιδρούσε, υπέστη διαδοχικά τρεις επεμβάσεις.

Η Δ. Β., από ένα χωριό της Μακεδονίας, μπήκε στο «Αουσβιτς» 18 ετών. Ο άνδρας της, οι γονείς της και τα έξι αδέρφια της έστάλησαν στους θαλάμους του γκαζί. Υπέστη τρεις φορές την δοκιμασία της στείρωσης μέσα σε έξι μήνες.

Η Κ. Π., 23 ετών, είχε σύζυγο μόνο για οκτώ ημέρες. Εκείνη έστάλη στο «Μπλόκ 10» και ο άνδρας της στο γκαζί. Υπέστη τρεις επεμβάσεις.

Η Ε. Μ. είχε σύζυγο μόνο για τρεις ημέρες. Υπέστη δυο επεμβάσεις μέσα σε δυο μήνες και ακόμη μία ύστερα από τρεις μήνες.

Η Φ. Β., 29 ετών, υπέστη πέντε επεμβάσεις στο «Μπλόκ 10». Τα τρία παιδιά της οδηγήθηκαν στο θάλαμο των αερίων.

Γενικώς, όλες επέζησαν από τα πειράματα του Κλάουμπεργκ, έχουν χάσει έντελώς το ήθικό τους. Ωρισμένες παρουσιάζουν τάσεις σχιζοφρενίας.

Επί από τις γυναίκες αυτές ήταν, όταν μπήκαν στο «Μπλόκ 10», παρθένοι.

τους Έβραίους. Κατόπιν μπορούν να ακολουθήσουν οι Ρώσοι, οι Πολωνοί και οι Τσέχοι».

Ο Χίμλερ ρωτά τον Αϊχμαν, που είναι ο ειδικός στο Ισραηλιτικό πρόβλημα: «Πόσοι Έβραίοι υπάρχουν συνολικά στην Εύρωπη;»

Ο Αϊχμαν απαντά: «Δέκα εκατομμύρια».

«Πόσοι μπορούν να εργασθούν;»

«Δύο με τρία εκατομμύρια».

Ο Μπράκ παρεμβαίνει στη συζήτηση:

«Νομίζω ότι ο καθηγητής Κλάουμπεργκ πρέπει να αρχίσει τα πειράματά του από αυτή την κατηγορία. Πρέπει να σκεπτόμαστε τις ανάγκες της Γερμανίας. Πολλά κτήματα στην Βαυαρία μένουν ακαλλιέργητα».

Άλλα ο Αϊχμαν, που πιστεύει στην «Τελική Λύση», διαφωνεί:

ΧΑ-Ι-ΝΡΙΧ ΧΙΜΜΛΕΡ: Είχε έμφανιση φιλησυχίου μικροαστού και ψυχής θορίου της 'Αποκαλύψεως. Στο έωσφορικό πνεύμα του οφείλονται οι ποικίλες επινοήσεις μεθόδων μαζικής εξοντώσεως. Η ιδέα της στείρωσεως ολόκληρης της Εύρωπης του φάνηκε λυμπρή. Και την υιοθέτησε.

Καρλ Κλάουμπεργκ: Επέδειξε την έπιστημονική άφοσίωση του Παστέρ σ' ένα έργο που θα δίσταζε να το εφαρμόσει κι ο 'Ατίλλας. Η μέση για τα πειράματά του ήταν γνήσια. Μόνο που τα πειράματάς του ήταν άνθρωποι.

«Πρέπει να σκεπτόμαστε όχι μόνο το παρόν της Γερμανίας, αλλά και το μέλλον της», παρατηρεί.

Ο Χίμλερ τον ρωτά:

«Τί προτείνεις;».

«Να περιορίσω ο καθηγητής Κλάουμπεργκ τα πειράματά του στους κρατούμενους εκείνους που είναι κατά το ήμισυ μόνο Έβραιοι. Έτσι θα μπορούσαμε να συνεχίσουμε την πολιτική που χαράζουμε».

Άλλα ο Χίμλερ συμφωνεί με τον Μπράκ.

«Η Γερμανία έχει ανάγκη από εργατικά χέρια, λέει. Άλλωστε δεν πρόκειται να τους χαρίσουμε την αλωνιότητα. Αυτό που θέλουμε είναι να εκμεταλλευθούμε την ικανότητά τους προς εργασία. Αν δεν πεθάνουν σήμερα, μπορούν να πεθάνουν αύριο».

Η συζήτηση περνά σε άλλο τομέα.

«Από πού θα γίνει η αρχή;» ρωτά ο Αϊχμαν.

Ο αρχηγός των Ές-Ές κοιτάζει ερωτηματικά τον Κλάουμπεργκ.

«Προτείνω το 'Αουσβιτς», λέει εκείνος.

Μιά λέξη που στάζει αίμα

ΑΟΥΣΒΙΤΣ. Η λέξη αυτή φαίνεται σαν να στάζει αίμα. Πρίν από τον πόλεμο ήταν ένα ειδικό χωριουδάκι στα σύνορα Πολωνίας και Τσεχοσλοβακίας. Μετά τον πόλεμο είναι η ανάμνηση ενός εφιάλτη.

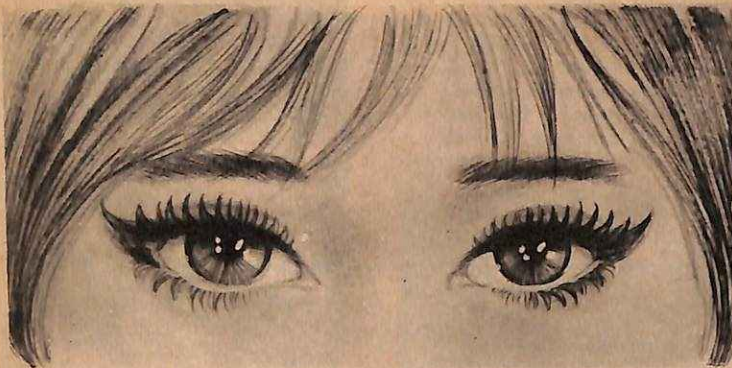
Ο Κλάουμπεργκ φθάνει στο 'Αουσβιτς το 1942. Ο διοικητής του στρατοπέδου Ρούντολφ Χαϊς τον υποδέχεται με μεγάλες τιμές. Οι κρατούμενοι ανέναντι ανήλυσαν αυτόν τον κοντόσκαμο άνθρωπο, που τους κοιτάζει από πάνω ως κάτω με τον ίδιο τρόπο που κοιτάζει ένας ζωέμπορος το έμπορεύμα που του παρουσιάζουν. Φορά ένα στρατιωτικό αδιάδροχο, που του έρχεται μεγάλο και που σέρνεται κάτω στη λασπη.

«Ποιάς είναι αυτός;» ρωτά ένας γερμανομαθής κρατούμενος τον φρουρό που στέκεται δίπλα στο συρματόπλεγμα.

«Αν ντόκωρ», απαντά αδιάφορα ο στασιώτης.

Η πληροφορία κυκλοφορεί στο στάμα σε στάμα στο 'Αουσβιτς. Ένας γιατρός ήλθε στο στρατόπεδο. Την άλλη μέρα ο Χαϊς διατάζει να δέσει στο Μπλόκ 10 και να παραδοθή στον Κλάουμπεργκ και στο συνεργείο του. Είναι ένας διάφορος θαλάμους με θαδικέκκινα τοίχια. Το ζωηρό χρώμα του φαιδρυνε κάπως την ατμόσφαιρα του στρατοπέδου. Απέναντι ακριβώς ορθώνεται το Μπλόκ 11, όπου οδηγούνται συνήθως οι μελλοθάνατοι την παραμονή της επίσημής τους στον θάλαμο των αερίων.

Το Μπλόκ 10 καθαρίζεται και ξαναβάφεται. Ο Κλάουμπεργκ μισεί ό,τιδήποτε ακάθατο. Οι κρατούμενοι δένονται ανήλυσαν όλες αυτές τις προετοιμασίες. Τί καλό μπορεί να βγεί από όλα αυτά; Κάποιος ψιθυρίζει

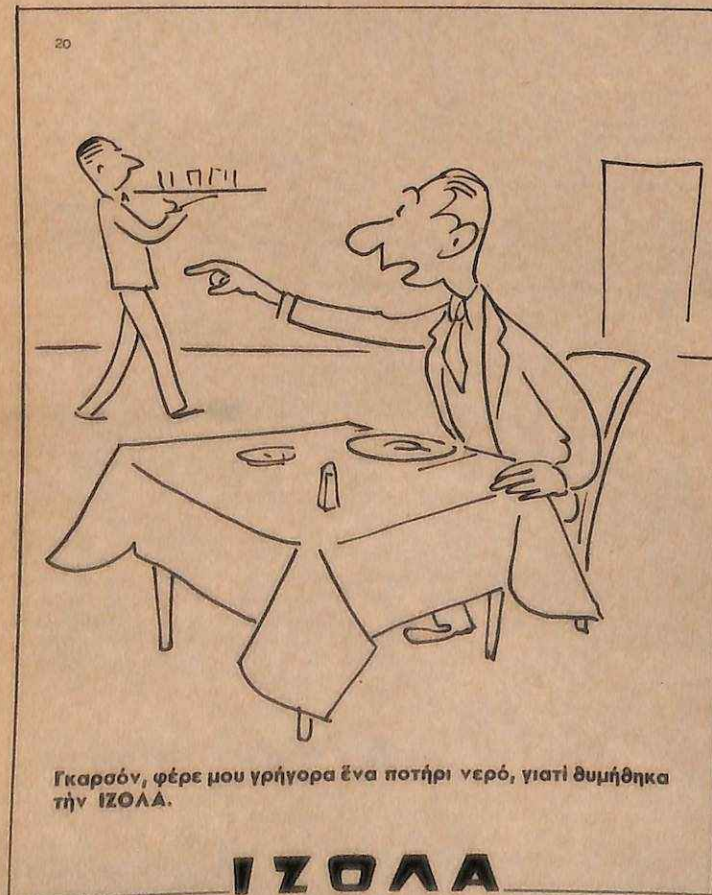
Για να ακολουθήσετε την *Nouvelle Vague*

(νέο κύμα) του Παρισιού στη γραμμή μακι-
γιαζ ματιών 1961, μεταχειρισθήτε τα κα-
ταπληκτικά προϊόντα του Οίκου Σκιαπαρέλλι

ΟΜΠΡΕΣ • ΜΟΛΥΒΙΑ • ΡΙΜΕΛ

Schiaparelli

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΟΝΟΜΑ ΣΤΑ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ

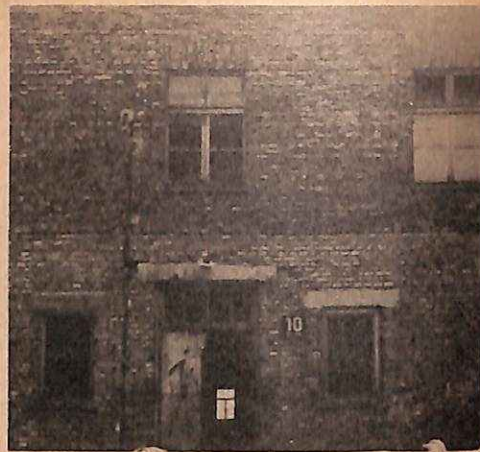

Γκαρσόν, φέρε μου γρήγορα ένα ποτήρι νερό, γιατί θυμήθηκα
την ΙΖΟΛΑ.

ΙΖΟΛΑ

Η ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΕ να εί-
ναι μια οποιαδήποτε
στέγη οικογενειακής
θαλπωρής κ' ευτυχίας.
Είναι όμως το φρικια-
στικό «Μπλόκ 10» του
«Αουσβιτς», ο θάλαμος
δου, όσες Ισραηλινές
επέζησαν, έπαιψαν να
ελπίσουν ότι είναι δυ-
νατό να γίνουν μητέρες

ΑΣ ΣΚΟΤΩΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΜΗΤΡΟΤΗΤΑ

Ότι το Μπλόκ 10 θα μετατραπεί σε πρόχειρη κλινική του στρατοπέδου και
δλοι άναστενάζουν με άνακούφιση. Άλλά την επόμενη μέρα...

«Γιατί καρφώνουν σανίδια;»

«**Ν**ΟΥΡ ΑΛΛΕΣ γιούντεν άντρέττεν». Κάθε πρωί αυτό το έφιαλτικό πρόσταγμα θα διαπερνά σαν ηλεκτρική έκκένωση το στρατόπεδο. «Μόνον οι Έβραίοι στη γραμμή». Θα περάσουν πολλά χρόνια από τότε και κάθε τόσο κάποιος από δσους γύρισαν από το Άουσβιτς θα τινάζεται από τον ύπνο του με τα μάτια γεμάτα φρίκη.

«Νοϋρ άλλες γιούντεν άντρέττεν».

Τίποτε δεν θα μπορέσει ποτέ να σθήση την κραυγή αυτή από τη μνήμη εκείνων που γύρισαν. Ο χρόνος κυλά πάντα, αλλά αυτή μοιάζει να ταξι-
δεύη μπροστά από το χρόνο.

Το άλλο πρωί ο Κλάουμπεργκ, με τα χέρια πίσω, έπιθεωρεί την πα-
ράταξη των κρατουμένων. Κάνει έρωτήσεις και σημειώνει τα στοιχεία που
τον ενδιαφέρουν.

«Πόσων ετών εισαι;».

«Είκοσιπέντε».

«Έχεις κάνει άλλα παιδιά;»

«Δύο».

«Είχες όμαλό τοκετό, όμαλή έγκυμοσύνη;».

«Ναί».

«Ο άντρας σου είναι εδώ;».

«Ναί».

Τον ενδιαφέρουν κυρίως οι νέες και εύρωστες γυναίκες, με άποδεει-
γμένη γονιμότητα. Η πρώτη ομάδα σχηματίζεται γρήγορα και μεταφέρε-
ται στο Μπλόκ 10: «Για Ιατρική παρακολούθηση». Αυτή είναι η πληρο-
φορία που διαχετεύεται στους όμήρους, για να διαλύσει την άνησυχία τους.
Άλλά κάτι άνησυχο άναδεύεται έπάνω από την γκρίζα λάσπη του στρατο-
πέδου. Κάποιος ρωτά: «Γιατί καρφώνουν σανίδια στα παράθυρα του Μπλόκ
10;».

Πυρωμένη λάβα

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ έρχεται την άλλη μέρα. Οι πρώτες γυναίκες που δέχονται τα πειράματα του Κλάουμ-
περγκ πεθαίνουν μέσα σε φρικτούς πόνους. Ο θρήνος τους γλιστρά μέσα από τα καρφωμένα παράθυρα και άπλώνεται σε όλο το στρατόπεδο.

«Η μέθοδος δεν έγει ακόμη τελειοποιηθή έντελώς», όμολογεί ο Κλάουμπεργκ σε γράμμα του προς τον Χίμλερ με άξιοσημείωτη επαγ-
γελματική εύσυνειδησία. «Παραμένουν ακόμη να έρευνήθουν ώρισμένες έκ-
λεπτύνσεις. Πάντως, είμαι αισιόδοξος».

Η μέθοδος Κλάουμπεργκ συνίσταται σε μία άπλη τοπική ένεση που προκαλεί τρομερή άνασάτωση στον όργανισμό. Μία Έβραία κρατουμέ-
νη, που πέρασε από τη δοκιμασία αυτή, είπε μετά την άπελευθέρωσή της:
«Είναι άδύνατο να φαντασθήτε τον πόνο που προκαλούσε η ένεση αυτή. Νοιώσαμε σαν να κυλούσε πυρωμένη λάβα σε όλο μας το κορμί. Το χει-
ρότερο είναι ότι ύστερα από την περιπέτεια αυτή μας έδωσαν να κάνουμε
γυμναστική, για να μελετούν τις αντίδράσεις μας. Όσες δεν παρουσία-
ζαν ικανοποιητικές αντίδράσεις, κατέληγαν στον θάλαμο άερίων».

Πολλές χάνουν τόσο αίμα, ώστε σθήνουν λίγη ώρα μετά την έπέμβαση.
«Άλλες πεθαίνουν από σηψαιμία. Το πάτωμα του Μπλόκ 10 γεμίζει αίμα.
Ο Κλάουμπεργκ φαίνεται άνήσυχος. Είναι έκτεθειμένος άπέναντι στον
Χίμλερ, που ζητά συνεχώς νέα με γράμματά του. «Προχωρώ σταθερά»
άπαντά ο Κλάουμπεργκ, καθώς τα πάτωμα των θυμάτων του μεταφέρον-
ται έξω από το Μπλόκ 10 και στοιβάζονται έπάνω στο κομίνι που θα
τά πάη για κόψιμο.

ΦΡ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Το τέλος του Κλάουμπεργκ. —

Τί άπέγιναν τα θυμάτά του.

ΑΝΘΡΩΠΟΚΥΝΗΓΙ

5

Ο Χάινς με πλησίασε μία μέρα του Νοεμβρίου του 1950 στον σιδη-
ροδρομικό σταθμό του Μονάχου.

Με ρώτησε αν εξακολουθούσα να ψάχνω να βρώ τον Άιχμαν. Του ά-
πήνησα ότι βέβαια εξακολουθούσα.

—Πολύ άργά, μου είπε. Νομίζω ότι δεν βρίσκεται πια ούτε στη Γερ-
μανία, ούτε στην Αυστρία. Άκού-
σατε ποτέ για την «Όδησσός»; Δεν ένωό την πόλη. Είναι το συνθηματικό όνομα μιας μυστικής ναζιστικής όρ-
γάνωσης. Ξέρετε, συνέχισε, οι όρ-
γανώσεις αυτές άρχισαν να σχημα-
τίζονται από το 1947. Ίδρύθηκαν με την έγκριση των συμμάχων, σαν έπιτροπές δοηθείας, με έκκλησιαστι-
κή ύποστήριξη, που φρόντιζαν για τους πολιτικούς κρατουμένους στη Γερμανία και στην Αυστρία.

Η νεώτερη από τις όργανώσεις αυτές είναι η «Όδησσός». Είναι όρ-
γάνωση μελών των Ές - Ές.

Ο Χάινς μου είπε επίσης ότι η «Όδησσός» προήλθε από μία παρό-
μοια, αλλά μικρότερη όργάνωση, την «Άράχνη» που, όπως ήξερα, έπαιρ-
νε χρήματα από τον Άιχμαν, που είχε κούψει 22 κιβώτια γεμάτα χρυ-
σάφι, ξένα νομίσματα και κοσμήμα-
τα, για να τα χρησιμοποίησή για τέτοιους σκοπούς.

Ο Χάινς συνέχισε:

—Μπορώ να σας πώ ότι ο άνθρω-
πος που ζητάτε, η φυγεί τώρα από την Εύρώπη ή έχει κιάλας φυγεί.

—Έννοείτε ότι τον έχει φυγαδεύ-
σει η «Όδησσός»;

—Αν έχη φύγει ήδη, τον έχει φυ-
γαδεύσει η «Όδησσός». Αν δεν έχη φύγει, θα τον φυγαδεύσει η «Ό-
δησσός». Είμαι άπολύτως βέβαιος ότι δεν έχει σκοπό να μείνη στην Εύρώπη και να κρύβεται έπ' άπει-
ρον.

Μπήκαμε σε ένα ξενοδοχείο, όπου ο Χάινς εξακολουθούσε να μου μιλά επί πολλές ώρες.

Ήταν μία άστείρευτη πηγή πληρο-
φοριών. Ήξερα ήδη πολλά από όσα μου έλεγε και ήμουνα σε θέση να του πώ κ' έγω πολλά επίσης. Άλ-
λά μου είπε πολλά πράγματα που από πολύ καιρό έπιθυμούσα να μά-
θω.

—Ναί, υπάρχει ένας «έγκέφαλος» ή «άντιπρόσωπος», καθώς και ένα κέντρο, συνέχισε. Επί ένα διάστημα βρισκόταν στη Γερμανία. Υποθέτω ότι τώρα βρίσκεται στην Άργεντινή. Είλικρινώς, δεν ενδιαφέρθηκα ποτέ πολύ για την παρακολούθηση της ύποθέσεως αυτής. Θα ήταν ματαιο-
πονία να κυνηγώ τον Άιχμαν. Είναι πολύ άργά πια.

Χωρίσαμε την επόμενη ήμέρα και ο Χάινς ανέλαβε την ύποχρέωση να με κρατά ένημερο.

Πολλά πράγματα, που συνέδρασαν εκείνη την έποχή, μπορούμε να τα καταλάβουμε μόνο αν ξαναθυμηθώ-
με το 1950. Ο ψυχρός πόλεμος βρι-
σκόταν στο κατακόρυφο και το πρό-
βλημα της άναμωφώσεως των ναζί

Στο σημερινό τελευταίο κεφάλαιο της συναρπαστικής άφη-
γήσεώς του, ο Σιμόν Βίζενταλ περιγράφει τις νέες άποτυ-
χίες των προσπαθειών του, που στο τέλος τον ώδήγησαν στην άπογοήτευση. Άλλά την στιγμή που άποφάσισε να έγ-
καταλείψη πια την καταδίωξη του Άιχμαν, η μακρόχρονη, έ-
πίμονη και δραματική προσπάθειά του άπέδωσε τους καρ-
πούς της: Ο δήμιος συνελήφθη.

Ο στυγνός δήμιος στις είδωλλιακές όχθες ενός ποταμού της Βορείου Άρ-
γεντινής. Άφού πέρασε η άγωνία της πρώτης περιόδου, ο Άιχμαν πίστευε ότι δεν θα τον ανέκαλυπταν ποτέ. Εί-
χε πια ταυτότητα με το όνομα Ρικάρ-
ντο Κλέμεντ και έξασφαλισμένη έργα-
σία στην επιχείρηση ενός φιλοναζιστού

και της διώξεως των έγκληματιών πολέμου είχε αναβληθῇ. Οι σκοποί του πολέμου των συμμάχων είχαν επίσης παραμεριστεί. Η άριθμητική δύναμη των ναζί υπερίσχυε. Έτσι έκαναν την εμφάνισή τους τα δικαστήρια αποναζιστικοποίησης και άρχισε η πλήρης άποκατάσταση των ανθρώπων αυτών.

Άρχισε να γίνεται λόγος περί παρασυρμένων ανθρώπων, που δεν ήταν δυνατόν να κατηγορηθούν για τις πράξεις του κόμματος τους, που σάστισαν κι αυτοί από τα αποτελέσματα και τους είχε λείψει το θάρρος και η δύναμη να εξεγερθούν. Ίσως να υπήρχε κάποια αλήθεια στα έγκλημά τους αλλά ως προς την μαριόλα του κόμματος, Άλλα από τα έγκλημά τους αυτά ώφελήθηκαν επίσης και οι μεγάλοι ναζί.

Εκείνη την εποχή είχα πολλές συζητήσεις με ανθρώπους που υπεστήριζαν την καινούργια αυτή στάση απέναντι στους ναζί. Δεν συμφωνούσα μαζί τους. Οι άνθρωποι με τους οποίους μιλούσα ήταν σοσιαλιστάι και καθολικοί ιερείς και απέδωσαν σε συγκεκριμένους, ρεαλιστικούς σκοπούς. Έλεγαν:

—Ο πόλεμος τελείωσε εδώ και πέντε χρόνια. Ο ναζισμός πέθανε, τα έγκλημά τους ναζί είναι γνωστά και χρησιμοποιούν σαν προειδοποίηση για το μέλλον.

Τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1951 μὲν ἔγραψε ὁ Χάινς καὶ μὲν κανόνισε ἕνα ραντεβὺ τὸν Σάλτσμπουργκ, μὲ ἕνα φίλο τοῦ ποὺ θὰ τὸν λῶ εἰς Ἄλμπερ.

Ὁ Ἄλμπερ ἦταν ζωντανὸν ἐγκλωσισμένος καὶ μὲν ἔκανε μεγάλῃ ἐντύπωση μὲ τὴν ἔκτασιν τῶν γνώσεών του.

Μοῦ εἶπε ὅτι ἡ ἔδρα τῆς «Ὁδησοῦς» βρισκόταν στὴ Ρώμῃ. Ὁ ἀρχικὸς σκοπὸς τῆς ἦταν νὰ φυγαδεύῃ ἀνθρώπους, ἀλλὰ εἶχε ξεπεράσει κατὰ πολὺ τὸν σκοπὸ αὐτὸν. Εἶχε ἐξελιχθῇ σὲ τεράστια ἐμπορικὴ ἐπιχείρησιν καὶ τὰ μέλη τῆς σχολοῦνταν κυρίως μὲ τὸ λαθρεμπόριο ὀπλῶν πρὸς τὴν ἀραβικὴ Μέση Ἀνατολή καὶ τὴν Βόρειο Ἀφρικὴ.

Ὁ Ἄλμπερ εἶπε πὺς πίστευε ὅτι κατὰ τὰ τέλη τοῦ καλοκαίριου τοῦ 1950 ὁ Ἀϊχμὰν βρισκόταν στὴ Ρώμῃ.

—Λέγεται ὅτι τὸν ἔκρινε ἕνα τάγμα μοναχῶν καὶ ὅτι ἔζησε μαζί με κάποιους Σλοβάκους καὶ Κροάτες παπάδες, εἶπε ὁ Ἄλμπερ.

Καὶ πρόσθεσε ὅτι οἱ παπάδες αὐτοὶ εἶχαν φύγει ἀπὸ τὴς πατρίδας τους γιὰ νὰ γλυτώσουν ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς.

Μὲ ἐξηγεῖται ἡ ἰδέα ὅτι ἴσως ὁ Ἀϊχμὰν νὰ εἶχε καταρῶσει νὰ δραπέτευσιν ἀπὸ τὴν Εὐρώπῃ μὲ τὴ βοήθειαν τῆς Ἐκκλησίας.

—Πρέπει νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας, εἶπε ὁ Ἄλμπερ, ὅτι ὁ Ἀϊχμὰν δὲν ἀφανίζεται, οὐτε ταξιδεύει μὲ τὸ πραγματικὸν τὸν ὄνομα.

Συνάντησα τὸν Ἄλμπερ καὶ πάλι, ὕστερα ἀπὸ ἕνα μῆνα, κατὰ τὴν ἐπιστροφήν του ἀπὸ τὴ Ρώμῃ, ὅπου εἶχε πάει πρὸς χάριν μου, ἀφοῦ τοῦ πλήρωσα μόνον τὰ ἐξοδά του.

Εἶχε καὶ πάλι ἕνα σωρὸ πληροφοριῶν.

—Ἀνακάλυψα τὰ ὀνόματα τριῶν μελῶν τῆς «Ὁδησοῦς», εἶπε. Τὸ ἕνα ἀπὸ αὐτὰ ἴσως νὰ βρίσκεται στὸ κέντρο τῆς ὁργανώσεως. Τὰ ἄλλα δύο εἶναι ἀγγελιοφόροι. Στὴ διεύθυνσιν εἶναι κάποιος Ρόσελ. Δὲν ξέρω μὲ ποῖο ὄνομα δουλεῖ. Οἱ ἀγγελιοφόροι εἶναι ὁ ὀντερτουρμάρκερ Σβάρ Σβάρτς καὶ ὁ χαουπτουρμάρκερ Μπούργκερ.

Ἐμεῖνα ἀναυδός. Πάλι ὁ Ἄντον Μπούργκερ!

Ἐνὰς ἐγκληματίας πολέμου, ἕνας μικρὸς Ἀϊχμὰν — αὐτὸς ἦταν ὁ Ἄντον Μπούργκερ, ποὺ εἶχε πέσει στὰ χέρια μας κατὰ τὸ 1945. Συνελήφθη ὅταν, ὕστερα ἀπὸ αἰτήσιν μου, ἡ ἀστυνομία ἔκανε ἐρευνὰ σὲ ἕνα σπῆτι, ὅπου, ὅπως εἶχα ἀνακαλύψει, ζοῦσε ἡ κυρία Ἀϊχμὰν. Ἀλλὰ ἡ ἀστυνομία εἶχε κάνει λάθος, πῆγε σὲ ἄλλο σπῆτι καὶ ἐκεῖ βρῆκε τὸν Μπούργκερ.

Ἐγὼ ὁ ἴδιος εἶχα ἀνακρίνει τὸν Μπούργκερ στὸ στρατόπεδο συγκεντρώσεως τοῦ Γκαζένμπαχ, τὸν Μάρτιο τοῦ 1947, προσπαθώντας νὰ βρῶ τὰ ἴχνη τοῦ Ἀϊχμὰν. Ὁ Μπούργκερ εἶχε ἀφήσει νὰ ἐννοηθῇ ὅτι κρατούσαμε τότε τὸν Ἀϊχμὰν σὲ ἕνα ἀμερικανικὸ στρατόπεδο συγκεντρώσεως ἀπὸ ὅπου ἐδραπέτευσε.

Ναί, τὸν ἤξερα τὸν Μπούργκερ, τὸν Μπούργκερ ποὺ εἶχε δραπέτευσιν τὸν Ἰούνιο τοῦ 1947.

Ὁ Ἄλμπερ εἶπε ὅτι ὁ Μπούργκερ δούλευε μὲ τρία ὀνόματα: Σίπανν, Μπέργκερ καὶ Σμίτς.

Εἴμαστε ἀτυχοὶ!

Ἀν δὲν μπορούσα νὰ πιάσω τὸν Ἀϊχμὰν, ὑπῆρχε ἕνας ἄλλος δολοφόνος ποὺ ἀξίζει τὸν κόπο νὰ συλληφθῇ.

Εἶπα τὶς πληροφορίες τοῦ Ἄλμπερ στὸν δρᾶ Ἀλμπερ Λόβν, ἕναν παλιὸ Αὐστριακὸ νομικὸ, ποὺ εἶχε κατορθώσει νὰ διαφύγῃ στὴς Ἠνωμένες Πολιτεῖς, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐξοδὸν τῶν Γερμανῶν στὴ Βιέννη. Εἶχε ἐπιστώσει μετὰ τὸν πόλεμο ὡς ἐν ενεργείᾳ Ἀμερικανὸς ταγματάρχης καὶ τώρα ὑπηρετοῦσε στὸ δικαστικὸ τμήμα τῆς ἀμερικανικῆς ἀρμοστείας τῆς Βιέννης.

Τοῦ ζήτησα νὰ προσπαθῇ νὰ βρῇ τὰ ἴχνη τῆς κυρίας Ἀϊχμὰν. Ὑστερα ἀπὸ μιά ἐβδομάδα μὲν εἶπε ὅτι ἡ κυρία αὕτη ζοῦσε κοντὰ στὸ Βίνερ - Νόισταντ. Ἐδῶς τὶς πληροφορίες αὐτὲς στὴν αὐστριακὴ ἀστυνομία, ποὺ ἐτοιμαζόταν νὰ συλλάβῃ τὸν Μπούργκερ σὲ περίπτωση ποὺ θὰ προσπαθοῦσε νὰ συναντήσῃ τὴ γυναῖκα του.

Ὑστερα ἀπὸ ἕνα μῆνα, ὁ Λόβν τηλεφώνησε ἀπὸ τὴ Βιέννη ὅτι ὁ Μπούργκερ εἶχε συλληφθῇ στὸ Νοϊνκίρχεν, κοντὰ στὸ Βίνερ - Νόισταντ στὶς 7 Μαρτίου τοῦ 1951!

Ὁ Μπούργκερ εἶχε δραπέτευσιν ἀπὸ τὴν ἀστυνομία μετὰ τὴ σύλληψίν του, ἀλλὰ τὸν ξαναπιάσαν. Ἀνησυχούσα μὲ τὴν ἰδέα ὅτι, ἀν τὸν κρατοῦσαν στὴν τοπικὴ φυλακὴ τοῦ Βίνερ - Νόισταντ, θὰ δραπέτευε καὶ πάλι καὶ ἐπέμενε στὶς ἀρχὲς νὰ τὸν μεταφέρουν σὲ κάποια πὸν σίγουρην φυλακὴ.

Τὸν μετέφεραν, ὅπως ἔπρεπε, στὴ Βιέννη. Ἐτοί εἴχαμε τότε στὴ φυλακὴ ἕναν ἀνθρωπο, ποὺ πιθανῶντα ἤξερε πολλὰ γιὰ τὸν Ἀϊχμὰν καὶ ὁ ὁποῖος ἴσως νὰ τὸν εἶχε συνοδεύσει ὁ ἴδιος στὴν Ἰταλία, σὰν ἀνδρῶπος τῆς «Ὁδησοῦς».

Ἦμουν βέβαιος ὅτι ὁ Μπούργκερ ἦταν τὸ κλειδί ποὺ θὰ μπορούσε νὰ ἀδηγήσῃ στὴν ἀνακάλυψιν τοῦ Ἀϊχμὰν.

Ὁ τόπος τῆς διαμονῆς του ἦταν γνωστός, τὸ ψευδώνυμό του δὲν ἦταν πιά ἀγνωστὸν καὶ τὰ ὑπόλοιπα ἦταν ἀπλῆς τεχνικὲς λεπτομέρειες.

Ἀλλὰ πὺς θὰ ἐξαγαγκαζόταν ὁ Μπούργκερ νὰ μιλήσῃ;

Ἀπεφάσισα νὰ ξαναμιλήσω μαζί του γιὰ μιά ἀκόμη φορὰ, καὶ γιὰ νὰ τὸν κατορθώσω αὐτὸ θὰ ἔπρεπε νὰ πᾶω στὴ ρωσικὴ ζώνη, γιὰτὶ ἦταν φυλακισμένος ἐκεῖ.

Δυσκολεῦτῃκα πάρα πολὺ γιὰ νὰ φθάσω ὡς ἐκεῖ.

Δὲν μπορῶ νὰ θυμῶθῃ τὸ ὄνομα τοῦ ἀνακριτοῦ ποὺ εἶχε ἀναλάβει τὴν ὑπόθεσιν. Ἀλλὰ τὰ λόγια του μὲ ἀφῆσαν κεραυνόπληκτο.

—Εἴμαστε ἀτυχοὶ. Ὁ Μπούργκερ δραπέτευσε πρῶτες, στὶς 9 Ἀπριλίου, μαζί με ἕναν ἄλλο κρατούμενο. Εἰμαι βέβαιος ὅτι θὰ τὸν ξαναπιάσουμε γρήγορα.

Ἦμουν τελείως ἀπελπισμένος.

Οἱ ἐλπίδες μου νὰ βρῶ τὸν Ἀϊχμὰν μὲσφ τοῦ Μπούργκερ εἶχαν διαλυθῇ διὰ παντός.

Ξαναεἶδα τὸν Ἀλμπερ καὶ τὸν Χάινς στὸ Μόναχο, τὸν Μάιο ἢ τὸν Ἰούνιο τοῦ 1951. Ὁ Ἄλμπερ εἶπε πὺς πίστευε ὅτι ὁ Ἀϊχμὰν εἶχε φύγει ἀπὸ τὴ Ρώμῃ γιὰ τὴν Ἀργεντινῇ.

—Ὁ Ἀϊχμὰν ἔμεινε ἕνα διάστημα σὲ ἕνα μοναστήρι. Καπουτσίνων.

στὴ Ρώμῃ, μαζί με μερικοὺς Κροάτες παπάδες. Ἄν ἤξερα τί ψευδώνυμο χρησιμοποιοῖ, θὰ μπορούσα νὰ σοῦ πᾶ σίγουρα ποὺ εἶχε πάει, εἶπε ὁ Ἄλμπερ.

Ἀπεφάσισα, γιὰ μιά ἀκόμη φορὰ, νὰ προσπαθῇ νὰ βρῶ τὰ ἴχνη τοῦ Ἀϊχμὰν, παρακολουθώντας τὴ γυναῖκα του, ποὺ ζοῦσε μὲ τὸ πατρικὸ τῆς ὀνομα, Βερνίκα Λήμτλ, κοντὰ σὲ μιά λίμνη τοῦ Ἀλτάουζε, στὴς Ἀλπεῖς τοῦ Σάλτσμπουργκ.

Ἡ κυρία Ἀϊχμὰν ὑπεστήριξε ὅτι χάρισε τὸν ἀνδρα τῆς στὴν Πράγα, τὸ 1945.

Φυσικά, δὲν τὸ πίστευα.

Ὁ ἐρευνῆς μου μὲ ἔφεραν τὴν πληροφορία ὅτι ἡ κυρία Ἀϊχμὰν σκόπευε νὰ ξαναπαντρευθῇ καὶ ὅτι ὁ γιὸς τῆς εἶχε πει ὅτι ἡ οἰκογένειά θὰ μετεκομῆσε σὲ ἕνα ἀρρόκτημα ὅπου ὑπῆρχαν πολλὰ ἄλογα γιὰ περιπάτους.

Δὲν ἤξερα πὺς θὰ μπορούσα νὰ συνδυάσω τὶς διαφορὲς σκόρπιες πληροφορίες, ἀλλὰ τὸ ἀγρόκτημα καὶ τὰ ἄλογα μὲ ἔκαναν νὰ σκεφθῶ τὴν Ἀργεντινῇ.

Ἐς ἄλλη, ἡ κυρία Ἀϊχμὰν πῆγαινε συχνὰ στὸ Χόρσιγκ, κοντὰ στὸ Λίντς. Δὲν ἄργησα νὰ ἀνακαλύψω τὸ μυστικὸ τῶν ἐπισκέψεων αὐτῶν. Πῆγαινε στὴν ἀδελφὴ τῆς Χίντεγκαρ, ποὺ ἦταν παντρεμένη με κάποιον Κάρλ Μέλτλ.

Ὁ Μέλτλ ἦταν διοικητῆς τῆς ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἀμερικανικοῦ στρατοπέδου, ποὺ ἦταν ἐγκατεστημένο ἐκεῖ.

Ἐδῶς τὴν πληροφορία αὕτη σὲ κάποιον Ἀμερικανὸ φίλο, τὸν Σάμ Μπούρστριν.

—Εἶσαι τόσο κουτός; φώναξε. Ὁ κοινὸς ἀδὸς τοῦ Ἀντολφ Ἀϊχμὰν στὴν ὑπηρεσία τοῦ ἀμερικανικοῦ στρατοῦ; Τί ἀνυσία!

Ἀλλὰ τὸν ἔπεισα γρήγορα. —Μπορεῖτε νὰ κατηγορήσετε τὸν Μέλτλ γιὰ τὰ ἐγκλήματά του κουνιάδου του; ρώτησε.

Εἶπα τὸν Μπούρστριν ὅτι θὰ ἤθελα νὰ ἔχῃ ὀρθάνοιχτα τὰ αὐτὰ του κάθε φορὰ ποὺ θὰ πῆγαινε ἐκεῖ καὶ νὰ προσπαθῇ νὰ ἀποκτήσῃ σχέσεις με τὸν Μέλτλ.

Μία καινούργια ἐπίσκεψιν

Τὸ φθινόπωρο τοῦ 1951 δημοσιεύσαμε μιά σειρά ἀρθρῶν στὴ γερμανόφωνη ἐφημερίδα «Αουφμαου», ἡ ὁποία ἐκδίδεται στὴ Νέα Ὑόρκη. Στὰ ἀρθρα αὐτὰ ἔγραφα ὅτι ναζὶ γηγενεῖς εἶχαν κρύψει δισεκατομμύρια δολάρια, ποὺ εἶχαν ἀρπάξει ἀπὸ τοὺς Ἑβραίους, καὶ ὅτι ἄλλους θησαυρούς, στὴν περιοχὴ τοῦ Ἀουστρῆ, στὴς Ἀλπεῖς τοῦ Σάλτσμπουργκ καὶ ὅτι τὰ κιβώτια ποὺ περιείχαν ὅλα αὐτὰ εἶχαν κρυφθῇ μέσα σὲ υποβρύχιες σπηλιὰς τῶν λιμνῶν τῆς περιοχῆς.

Μετὰ τὴ δημοσίευσιν τῶν ἀρθρῶν αὐτῶν ἔλαβα ἕνα σωρὸ γράμματα, μὲ τὰ ὁποῖα διάφοροι μὲν ζητοῦσαν πρόσθετες πληροφορίες.

Μιά μέρα ἡ γραμματεὺς μου ἔβαλε ἐπάνω στὸ τραπέζι μου ἕνα μπιλιέτο. Ὁ ἀνθρωπος ποὺ ἤθελε νὰ μὲ μιλήσῃ ἦταν ὁ Χάινριχ φὸν Κλίμροντ.

—Μπορῶ νὰ μιλήσω καθαρά;

—Μάλιστα.

Ὁ ἀνθρωπος, σιωπηλὸς πάντα, μὲ κοίταξε προσεκτικὰ καὶ ὕστερα ἔρριξε τὸ βλέμμα του ὀλόγυρα στὸ δαμῆτιο. Τὸ πρόσωπό του ἦταν ὠκυειδές, εἶχε ἕνα μικρὸ μoustaki καὶ τὰ μάτια του ἦταν μικρὰ καὶ ξυπνά. Εἶχε παρατηρήσει ὅτι τὸν κοιτοῦσαν προσεκτικὰ, προσπαθώντας νὰ θυμῶθῃ τὰ χασοκαριστικά του.

Αὐτὸ τὸν ἀνυσίχκε. Καί, ἐνῶ ἐγὼ σιωποῦσα, αὐτὸς ἀρχισε:

—Διαβάσαμε τὰ ἀρθρα σας στὴν «Αουφμαου».

Ἀναρωτήθηκα τί ἐννοοῦσε μιλώντας στὸν πληθυντικὸ.

—Τί ἐννοεῖτε τὸ «διαβάσαμε»;

—Ὁ, μὲ συγχωρεθῇ! Ἀρημόνησα νὰ σὰς πᾶ ὅτι ἀντιπροσώπου μιά ομάδα φίλων ἀπὸ τὴ Βιέννη.

—Τί εἶδους φίλων;

—Πρέπει νὰ εἶμαι εἰλικρινὲς μαζί σας. Εἴμαστε μιά ομάδα ἀπὸ πρῶν ἀξιωματικούς τῶν Ἑς - Ἑς, ποὺ ζοῦμε τώρα στὴ Βιέννη. Πιστεύω ὅτι τὰ συμφέροντά μας, τὰ δικά σας καὶ τὰ δικά μας, συμπίπτουν σὲ ἕνα σημεῖο.

—Ἐχετε ὑπηρετήσῃ καὶ σεις στὰ Ἑς - Ἑς;

—Φυσικά. Καὶ εἶχα μιά μάλλον μεγάλη θέσιν.

—Ἐν τάξει. Πέστε μου τί θέλετε νὰ σοῦ πῆτε.

Ὁ τρόπος ποὺ τοῦ μίλησα φαίνεται ὅτι δὲν τὸν εἶχε ἐνθαρρύνει. Ἐδῶκα πόσο τὸν ἦταν δύσκολο νὰ συνεχίσῃ τὴ συνομιλία.

—Ἐν τάξει. Τὸ σημεῖο ὅπου συμπίπτουν τὰ συμφέροντά μας εἶναι τὸ ἐξῆς: Γνωρίζουμε καλὰ τὴ δουλειὰ ποὺ κάνετε, ὅπως καὶ ὅτι εἶσθε ἕνας φανατικὸς ἰδεαλιστής. Γνωρίζουμε ἐσῆς, ὅτι, χάρις στὶς ἐρευνὲς σας, ἔχουν συλληφθῇ καὶ φυλακισθῇ πολλοὶ Γερμανοί. Ἀλλὰ δὲν εἶναι αὐτοὶ ὁ λόγος γιὰ τὸν ὁποῖο ἤλας νὰ σὰς ἰδῶ. Ἐρχομαι μὲ μιά πρόταση — μιά πρόταση συνεργασίας.

Ἦμουν ἑτοιμὸς γιὰ ὅλα τὰ ἐνδεχόμενα, ἀλλὰ αὐτὸ μὲν ἔκανε τεράστια ἐκπλήξη. Τὸ παροετήρησε μὲ ἀπορία.

—Ἦθελα νὰ σὰς προτείνω συνεργασία σὲ ἕνα θέμα: τὴν ἀναζήτησιν τοῦ Ἀϊχμὰν.

—Τί εἶναι ἐκείνο ποὺ θὰ μπορούσε νὰ παρακινήσῃ ἀνθρώπους τῶν Ἑς - Ἑς νὰ ψάξουν νὰ βροῦν τὸν Ἀϊχμὰν; Γιατὶ χρειάζεσθε τὴ βοήθειά μου; Εἰμαι βέβαιος ὅτι μπορεῖτε νὰ μάτετε περισσότερα ἀπὸ ὅσα ξέρω ἐγὼ, στοὺς κύκλους σας τῶν Ἑς - Ἑς. Ἡ ὁ σκοπὸς σας εἶναι νὰ μάτετε πόσο ἔχω προχωρήσῃ στὴν ἐρευνά μου; Στὴν περίπτωσιν αὕτη, κρίμα στὸν κόπο σας...

—Ἀφῆστε μὲ νὰ σὰς ἐξηγήσω. Ἡ ομάδα μας τῆς Βιέννης ἔχει σήμερα διαφορετικὸ προσανατολισμὸ ἀπὸ τὶς διαφορὲς τῶν Ἑς - Ἑς ποὺ μποροῦν νὰ γνωρίζουν λεπτομέρειες σχετικὲς με τὸν Ἀϊχμὰν. Τὰ κίνητρά μας εἶναι καθαρώς ὠλικὸ χαρακτήρος. Ὅπως σὰς εἶπα προηγουμένως, διαβάσαμε τὰ ἀρθρα σας.

Ἐν μέρει, τὰ ἀρθρα αὐτὰ ἐπιβεβαίωσαν ὅσα γνωρίζαμε ἥδη. Τὸ μέρος ὅπου ὁ Ἀϊχμὰν μετέφερε τοὺς θησαυρούς εἶναι ἕνα μυστικὸ πὸν μόνον ὁ Ἀϊχμὰν μπορεῖ νὰ τὸ ἀποκαλύψῃ. Αὐτοὺς εἶναι ὁ μόνος λόγος γιὰ τὸν ὁποῖο ἐνδιαφερόμαστε νὰ τὸν βροῦμε.

—Μιλήστε γιὰ μιά ομάδα πρῶν ἀνδρῶν τῶν Ἑς - Ἑς, μὲ διαφορετικὸ προσανατολισμὸ. Ἠλπίζα ὅτι ἀναζητούσατε τὸν Ἀϊχμὰν γιὰ νὰ τὸν κάνετε νὰ λογοδοτήσῃ γιὰ τὸ φόνον ἑκατομμυρίων Ἑβραίων. Σεῖς ὅμως ἐνδιαφερόσθε μόνον γιὰ τὸ χρυσάφι.

—Ἐνδιαφερόμαστε γιὰ τὸ θησαυρὸ — αὐτὸν θέλουμε νὰ βροῦμε. Ἐσῆς οἱ Ἑβραῖοι εἶσθε τόσο πλούσιοι, ὥστε δὲν σὰς χρειάζονται ἄλλα χρήματα. Ἐσῆς θέλετε τὸν Ἀϊχμὰν. Τὸ καταλαβαῖνα αὐτὸ. Ἄν συνδυάσουμε ὅσα ξέρετε ἐσεῖς καὶ ὅσα ξέρουμε ἐμεῖς, θὰ μπορούσαμε νὰ πιάσουμε τὸν Ἀϊχμὰν μέσα στὸ κατὰ τὸ δυνατόν μικρότερο χρονικὸ διάστημα.

Ὁ κυνισμὸς τοῦ καὶ ἡ εἰλικρινεία τοῦ μὲ ἀνεστάτωσαν.

Ὑπῆρχε, λοιπόν, μιά ομάδα ἀνδρῶν τῶν Ἑς - Ἑς, ποὺ προσπαθοῦσε νὰ βρῇ τὸ θησαυρὸ ποὺ εἶχε κρύψει ὁ Ἀϊχμὰν, ποὺ ἤθελε νὰ κληρονομήσῃ τοὺς Ἑβραίους. Γιατὶ ὁ θησαυρὸς ποὺ ἔφερε ὁ Ἀϊχμὰν στὸ Ἀουστρῆ εἶχε σχηματισθῇ ἀπὸ ἐβραϊκὲς περιουσίες.

Ὁ κυνισμὸς τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἔφθανε στὸ σημεῖο νὰ μὲν πούλουν τὸν Ἀϊχμὰν καὶ νὰ ζητοῦν σὲ ἀντάλλαγμα τὶς περιουσίες τῶν θυμάτων του.

—Γνωρίζετε γιὰ ποῖο λόγο θέλω νὰ βρῶ τὸν Ἀϊχμὰν, εἶπα. Ἀλλὰ τώρα θὰ ἤθελα νὰ ἤξερα γιὰτὶ θέλετε νὰ πάρετε τὰ χρήματα ποὺ δὲν ἀνήκουν στὸν Ἀϊχμὰν.

—Δὲν βλέπουμε γιὰ ποῖο λόγο θὰ ἔπρεπε νὰ πλουτίσῃ ὁ πληθυσμὸς τῆς περιουσίας τοῦ Ἀουστρῆ, ἐνῶ συνηγοροῦν τῶν Ἑς - Ἑς ζοῦνε μέσα σὲ φοβερὴ φτώχεια...

—Εἶναι ἀλήθεια ὅτι μερικοὶ κάτοικοι τοῦ Ἀουστρῆ πλούτισαν, ἀλλὰ ἐσεῖς οἱ ἀνθρωποι τῶν Ἑς - Ἑς δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ ζητε δυστυχισμένα. Μπορούσατε νὰ δουλέψετε γιὰ νὰ ζήσετε.

Ὁ Κλίμροντ κοκκίνισε.

—Ἀκούστε, κύριε Βίζενταλ. Σκέφτηκα νὰ πᾶω σ' ἕνα Ἑβραῖο γιὰ νὰ κλείσω μαζί του μιά ἐμπορικὴ συμφωνία. Ψάχνετε νὰ βρῆτε τὸν Ἀϊχμὰν — ψάχνουμε κ' ἐμεῖς νὰ βροῦμε τὸν Ἀϊχμὰν. Θέλετε νὰ τὸν βρῆτε, δὲν ἔχουμε καμμία ἀντίρρηση σ' αὐτὸ. Τὸ μόνον ποὺ θέλουμε εἶναι μερικὰ ἀπλὰ πράγματα, ποὺ ὑπάρχουν σὲ κάθε ἐμπορικῇ συναλλαγῇ. Ἐμεῖς, μαζί με σὰς, μπορούμε νὰ πιάσουμε τὸν Ἀϊχμὰν πολὺ γρηγορότερα καὶ εὐκολώτερα ἀπὸ ὅσα θὰ μπορούσε νὰ τὸν πιάσῃ ὁ ἕνας ἀπὸ μᾶς, ἀν δούλευε μόνος του. Εἰμαι ἑτοιμὸς νὰ συζητήσω ἐμπορικὰ μαζί σας, πᾶνω σ' αὕτη τὴ δόση. Γιατὶ θὰ ἔπρεπε νὰ περιπλέξουμε τὸ ζήτημα;

Ἦμουν ἑτοιμὸς γιὰ ὅλα τὰ ἐνδεχόμενα, ἀλλὰ αὐτὸ μὲν ἔκανε τεράστια ἐκπλήξη. Τὸ παροετήρησε μὲ ἀπορία.

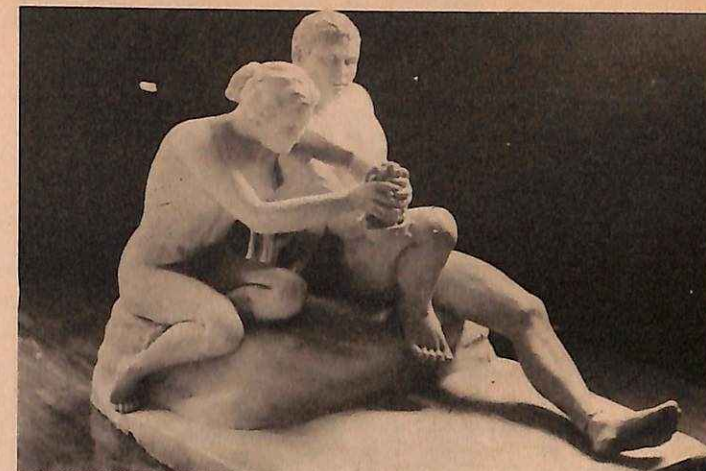
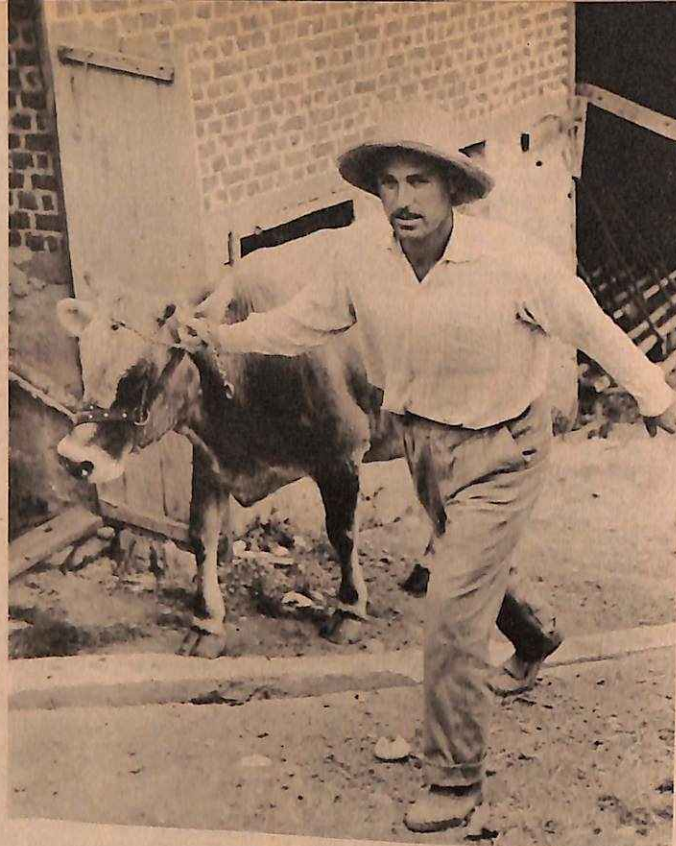
—Ἦθελα νὰ σὰς προτείνω συνεργασία σὲ ἕνα θέμα: τὴν ἀναζήτησιν τοῦ Ἀϊχμὰν.

—Τί εἶναι ἐκείνο ποὺ θὰ μπορούσε νὰ παρακινήσῃ ἀνθρώπους τῶν Ἑς - Ἑς νὰ ψάξουν νὰ βροῦν τὸν Ἀϊχμὰν; Γιατὶ χρειάζεσθε τὴ βοήθειά μου; Εἰμαι βέβαιος ὅτι μπορεῖτε νὰ μάτετε περισσότερα ἀπὸ ὅσα ξέρω ἐγὼ, στοὺς κύκλους σας τῶν Ἑς - Ἑς. Ἡ ὁ σκοπὸς σας εἶναι νὰ μάτετε πόσο ἔχω προχωρήσῃ στὴν ἐρευνά μου; Στὴν περίπτωσιν αὕτη, κρίμα στὸν κόπο σας...

—Ἀφῆστε μὲ νὰ σὰς ἐξηγήσω. Ἡ ομάδα μας τῆς Βιέννης ἔχει σήμερα διαφορετικὸ προσανατολισμὸ ἀπὸ τὶς διαφορὲς τῶν Ἑς - Ἑς ποὺ μποροῦν νὰ γνωρίζουν λεπτομέρειες σχετικὲς με τὸν Ἀϊχμὰν. Τὰ κίνητρά μας εἶναι καθαρώς ὠλικὸ χαρακτήρος. Ὅπως σὰς εἶπα προηγουμένως, διαβάσαμε τὰ ἀρθρα σας.

Ἐν μέρει, τὰ ἀρθρα αὐτὰ ἐπιβεβαίωσαν ὅσα γνωρίζαμε ἥδη. Τὸ μέρος ὅπου ὁ Ἀϊχμὰν μετέφερε τοὺς θησαυρούς εἶναι ἕνα μυστικὸ πὸν μόνον ὁ Ἀϊχμὰν μπορεῖ νὰ τὸ ἀποκαλύψῃ. Αὐτοὺς εἶναι ὁ μόνος λόγος γιὰ τὸν ὁποῖο ἐνδιαφερόμαστε νὰ τὸν βροῦμε.

ΜΙΑ ΜΕΡΑ γεμάτη μό-
χο τελειώνει. 'Ο Εὐθύ-
μης Καλεβράς γυρίζει με
τὰ ζώα του στο σπίτι...

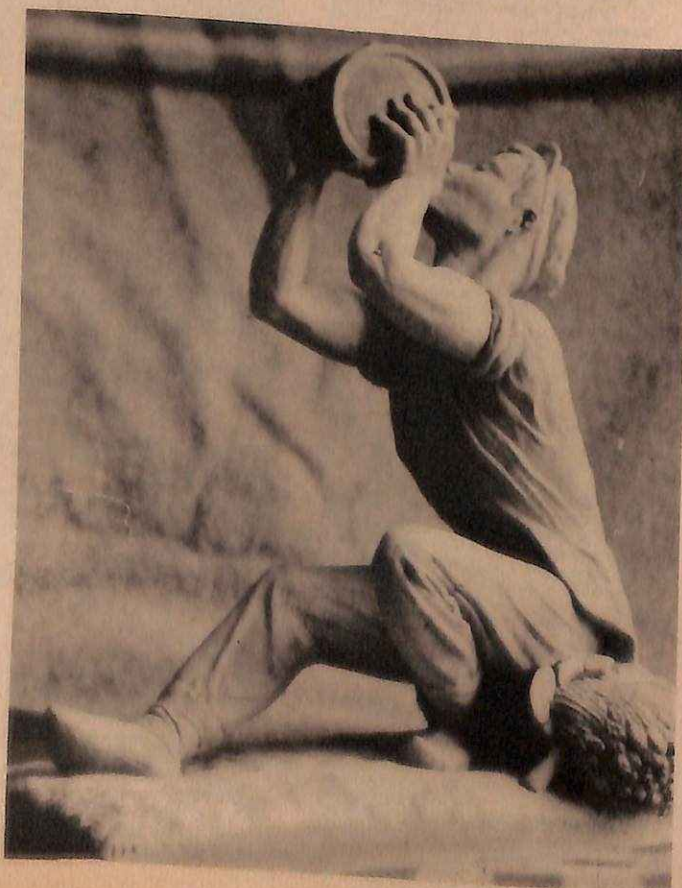
«Όνειρο»

«Πρόκληση»

Μιά ευχάριστη
ἀπό χίλιες πλευρές
ΕΚΠΛΗΣΗ!
Σ' ένα ταπεινό
έλληνικό χωριό
(500 χιλιόμετρα
μακριά
ἀπό την Ἀθήνα)
ένας νέος
εὐρωστος ἀγρότης
θρίσκει ώρα
κέφι καὶ ἐμπνευση
γιὰ ν' ἀσχολῆται
με μιὰ τέχνη
καθαρή καὶ ἀπαιτητική,
τὴν **ΓΛΥΠΤΙΚΗ**.
Οἱ «ΕΙΚΟΝΕΣ»
τὸν παρουσιάζουν
μέσα στοῦ δικό του
γνήσιο κλίμα
καὶ τονίζουν
τὴν ἀξία καὶ τὴν
ΟΜΟΡΦΙΑ
αὐτῆς τῆς σπάνιας
ἐξαιρέσεως
στὴ θλιθερὴ ρουτίνα
τῶν ἐλληνικῶν
χωριῶν

Ο ΠΡΑΞΙΤΕΛΗΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΧΑ

Ἐολόκληρο τὸ χωριό ὑπερηφανεύεται γιὰ τὸν αὐτοδίδακτο
καὶ ἀκούραστο γλύπτη τοῦ

ΡΕΠΟΡΤΑΖ: Δ. ΛΙΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: Κ. ΡΑΦΑΗΛΙΔΗΣ

...ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ἑνὸς τα-
πεινοῦ καπνοκαλλιεργη-
τοῦ, τὸ ὁποῖο τὶς χειμη-
νιατικὲς ἡμέρες γίνεται
ἐργαστήριο γλυπτικῆς.

τὴν δροσὴ στα σπασμένα του χέ-
λη ἀπὸ τὰ χεῖρα τῆς μητρὸς του Ἡ-
λέκτρας. Ὅταν ἀρχίσει ἡ δουλειά
στα χωράφια, ὁ Ἐὐθύμης ἀγκατα-
λείπει τὴν κηλοπλαστικὴ γιὰ ν' ἀ-
φοσιωθῇ στὴ σκούρα καφετιά γῆ, ἡ
ὁποία ἐρέσει τὴν οὐρανολογία του.

Ο ΠΡΑΞΙΤΕΛΗΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΧΑ

Σ τὸν νομό Πιερίας, 40 χιλιόμετρα ἀπὸ τὴν Κατερίνη, ἐρίσκειται, στὴν πλαγιά ἐνὸς καταπράσινου λόφου, τὸ χωριὸ Καταχά, πού ἀριθμεῖ 1.000 περίπου κατοίκους, ἀπὸ τοὺς ὁποίους οἱ περισσότεροι εἶναι ποντιακῆς καταγωγῆς. "Ενας λιθόστρωτος δρόμος ἐκτείνεται ἀπὸ τὴν δημοσίαν, περνάει ἀνάμεσα σὲ λυγρὲς λευκὲς καὶ ἀνθισμένες ροδοκινιές καὶ ἀδηγεῖ στὸ εὐκατάστατο αὐτὸ μακεδονικὸ χωριό. Τὰ σπιτία του, μὲ ανοιχτάκαρδα χρώματα, εἶναι καλοκτισμένες μονοκατοικίες, ἀρκετὰ μακριὰ ἀπὸ τὰ ὑπόστεγα τῶν κατοικιδίων ζώων, οἱ δρόμοι του ἔχουν πινακίδες μὲ ὀνόμασις καὶ οἱ νοικοκυρὲς, πού ψήνουν τὰ ψωμιά τους στοὺς ὑπαίθριους φούρνους, εἶναι καλοντυμένες καὶ πρόσχαρες.

Ἡ ὁδὸς Πευκῶνος διασχίζει, ἀπὸ τὸ νεότευκτο κτίριο τῆς Μορφωτικῆς Λέσχης ἕως τὴν κορυφὴ τοῦ πευκόλοφου, τὸ χωριὸ καὶ καταλήγει μπροστὰ στὸ χορτάρινο γήπεδο τοῦ τοπικοῦ ποδοσφαιρικοῦ συλλόγου. Ἐκεῖ ψηλά, στὸ πε-

ριτριγυρισμένο ἀπὸ θεώρατα πεῦκα καταπράσινο ὁροπέδιο, οἱ νέοι τοῦ Καταχά παίρνουν κάθε Κυριακὴ μπάλλα καὶ τὶς γιορτές, τὴν αἰοίση καὶ τὸ καλοκαίρι, οἱ κάτοικοι ὀργανώνουν γραφικὲς συγκεντρώσεις, ἀκολουθώντας τὰ ἦθη καὶ τὰ ἔθιμα πού ἔφεραν οἱ παλαιότεροι ἀπὸ τὸν μακρινὸ Πόντο.

"Ὅταν φτάσαμε μὲ τὸν φωτορεπόρτερ τῶν «Εἰκότων» στὸ ποντιακὸ αὐτὸ χωριό, μᾶς ὑποδέχθηκε ὁ γραμματέας τῆς κοινότητος κ. Παν. Ἰωσκειμίδης, μαζί μὲ μερικοὺς ἄλλους χωριανούς. "Ὅλοι σχεδὸν ἦταν γέροι, γιὰτὶ οἱ νέοι ἐργαζόντουσαν στὰ χωράφια τους, αὐτὰ πού μὲ τὴν καφετιά, σκούρα γῆ τους, συντηροῦν τὶς 250 οἰκογένειες τοῦ Καταχά. Ὁ καπνὸς καὶ τὰ ὀπωροφόρα δένδρα δίνουν ἓνα καλὸ ἐισόδημα στοὺς καλλιεργητὰς τους πού, ἐν ἀντιθέσει μὲ πολλοὺς ἄλλους χωρικοὺς τῆς λοιπῆς χώρας, ὅχι μόνον δὲν σκέπτονται νὰ τὸ ἐκπιάσουν γιὰ τὶς μεγάλες πόλεις ἢ νὰ μεταναστεύσουν, ἀλλὰ καὶ μένουν ριζωμένοι στὴ γόνιμη γῆς τοῦ

ὁμορφου χωριοῦ τους, πού τὸ ἐδημιούργησαν πρὶν σαράντα χρόνια οἱ παπποὶδες κ' οἱ πατεράδες τους, πού ἦρθαν πρόσφυγες ἀπὸ τὸν Πόντο.

"Ενας γέρος μὲ δεικνίητα, μικρὰ μάτια καὶ γομφίη μύτη μᾶς λέει:

— "Ὅταν φτάσαμε ἐδῶ ῥῆκαμε καμμιὰ δεκαριά μισοκοκκομοίρους κολλιγὲς ἐνὸς Τούρκου μπέη, τσιφλικόχου τῆς περιοχῆς. Μᾶς εἶπαν ὅτι ὁ τόπος λεγόταν Καταχά, γιὰτὶ παλαιότερα ὑπῆρχε ἓνα χάνι, στὸ ὁποῖο εἶχε γίγει ἓνας καυγάς καὶ εἶχε χυθῆ αἷμα. Καὶ τούρικα Κα(ν)τοχὰς σημαίνει αἷμα καὶ χάνι. Τὸ κράτος μᾶς παρεχώρησε τὴν περιοχὴ αὐτὴ, πού τὴν μοιρασθήκαμε μὲ τοὺς δουλοπάροικους τοῦ μπέη καὶ εἶται δημιουργήθηκε τὸ χωριὸ μας, γιὰ τὸ ὁποῖο εἴμαστε ὅλοι ὑπερήφανοι.

Ὁ σκοπὸς, ὅμως, τῆς ἐπισκέψεώς μας στὸν Καταχά, δὲν ἦταν γιὰ νὰ δοῦμε τὸ χωριό, τὴν καταπληκτικὴ πραγματικὰ αὐτὴ δασὴ στὴν ἔρημο τῆς ἐλληνικῆς ἐπαρχίας, ἀλλὰ νὰ συναντήσουμε ἓνα κάτοικό του, μὲ τὸν ὁποῖο ἔ-

χουν ἀσχοληθῇ ἐπανειλημμένως οἱ ἐρημιδὲς τῆς Κατερίνης. Πρέκειται γιὰ τὸν 30ετὴ Εὐθύμη Καλεβρά, ἀπόφοιτο μόνου τοῦ δημοτικοῦ σχολείου καὶ ἐντελὸς αὐτοδιδασκτο καλλιτέχνη, πού τὰ γλυπτά του ἔργα ἔχουν προξενήσει καταπληκτικὴ ἐντύπωση, ὅχι μόνον στοὺς ἀπλοῦχοις ἀγρότες, ἀλλὰ καὶ σὲ δόσους φιλότεχνους ἔιχυε νὰ τὰ δοῦν.

Τσάπα καὶ ομίλη

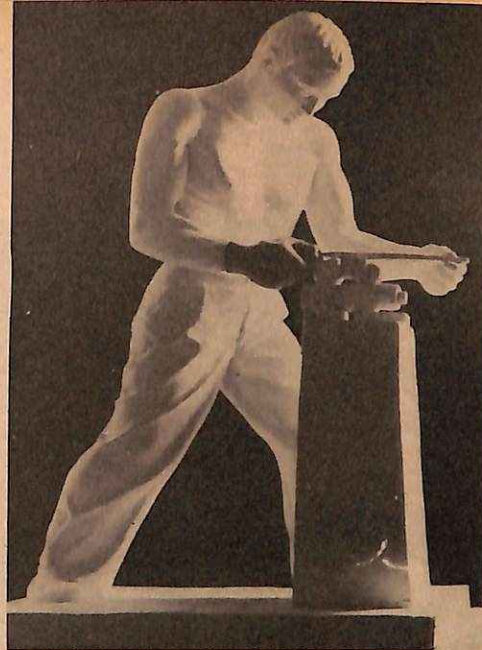
Τὸν ἀπλοῦκὸ αὐτὸν καλλιτέχνη τὸν συναντήσαμε νὰ δουλεῖ, μὲ τὴν τσάπα στὰ χωράφια. Εἶδε τὴν φωτογραφικὴ μηχανή, σκούπισε τὸν ἰδρώτα ἀπὸ τὸ μέτωπό του, κατὰλαξε τὸν σκοπὸ τοῦ ἔργου μας, χαμογέλασε καὶ μᾶς ἔσφιξε μὲ τὴν ροζισμένην του παλάμη τὸ χέρι.

— Καλῶς ὄρισστε στὸν Καταχά, μᾶς εἶπε καὶ μᾶς πρόσφερε ἀπὸ τὴν τσάπα του ἑρσοερό νεράκι, πού μόλις τοῦ εἶχε φέρεי τὸ πεντάχρονο κοριτσάκι του. Τὸ σπιτί τῆς οἰκογενείας Καλεβρά

εἶναι ἓνα εὐτυχισμένο σπιτί. Σὰς παρυσιάζουμε τοὺς ἐνοίκους του: Σταύρος Καλεβράς, μεσοκόπος καπνοκαλλιεργητῆς, πού γεννήθηκε πρὶν 60 χρόνια στὴν Τραπεζούντα, ἐκπατρίστηκε τὸ 1921, μετὰ τὸν Μικρασιατικὸ πόλεμο, στὸν ὁποῖο ἔλασε μέρος ὡς ἐθελοντῆς, στὴν Ἑλλάδα. Τὰ μόνον πράγματα πού ἔφερε μαζί του, στὸν Καταχά, ἦταν ἓνα ἁρμόνιο, μερζὰ πινέλα καὶ μπογιὲς ζωγραφικῆς. Ἀργυρῶ Καλεβρά, γυναίκα του, Ποντία καὶ αὐτὴ. Τὴν γνώρισε καὶ τὴν παντρεύτηκε ἐδῶ. Ὁ γιὸς του Εὐθύμης, γερὸ παλληκάρι, καπνοκαλλιεργητῆς καὶ αὐτὸς, κληρονόμησε ἀπὸ τὸν πατέρα του τὴν καλλιτεχνικὴ κλίση, δὲν τοῦ δόθηκε ὅμως ἡ εὐκαιρία νὰ συνεχίσῃ στὸ γυμνάσιο καὶ νὰ μορφωθῇ πλατύτερα. Ἀπὸ πολὺ μικρὸς ζωγραφίζει καὶ παίζει ἁρμόνιο, ἀκκορντεόν καὶ κιθάρα. Πάθος του ὅμως εἶναι ἡ γλυπτικὴ, καὶ τὸν χειμῶνα, ὅταν ἡ κακοκαιρία καὶ τὸ χιόνι κλείνουν τοὺς ἀγρούς στὰ σπιτία τους, αὐτὸς μὲ πρῶ-

τόγονο πηλὸ - λάσπη ἀπὸ τὸ χωράφι του - καὶ μὲ μοντέλο τὴν γυναίκα του ἢ τὸν αὐτὸ τοῦ μπροστὰ τὸν καθρέφτη, δημιουργεῖ προστάγματα, ἀπλά ἢ σύνθετα. Τὴν εὐτυχισμένη οἰκογενειακὴ ἀτμόσφαιρα συμπληρώνουν, ἐκτός ἀπὸ τὴν γυναίκα του Παρεσοῦλα - ὑποκοριστικὸ τῆς Παρισιάδος - τὰ κοριτσάκια του Ἡλέκτρα καὶ Ἀργυρούλα.

Τὸ μεγάλο δωμάτιο τοῦ σπιτιοῦ, μὲ δὺο φωτεινὰ παράθυρα, πρόσθετο ἐξυλινό πάτωμα καὶ μὲ ἀκάθωρα ἔργα ζωγραφικῆς τοῦ πατέρα καὶ γλυπτά τοῦ γιοῦ, εἶναι ἓνα ἐργαστήρι. Ὅλα ὅμως τὰ δωμάτια, σὲ κάθε γωνία καὶ ἀκμὴ κάτω ἀπὸ τὰ κρεβάτια καὶ τὰ τραπέζια, εἶναι γεμάτα ἀπὸ πηλίνα καὶ γύψινα ἀγάλματα τοῦ Εὐθύμη Καλεβρά, τοῦ ὁποῖου τὸ καταπληκτικὸ τολέμο εἶναι σμιλεμένο πάνω στὶς κινήσεις, στὶς ἐκφράσεις καὶ στὶς συνθέσεις τῶν ἔργων του. "Ενας γυμνὸς πολεμιστῆς, σχεδὸν σὲ φυσικὸ μέγεθος, ἐκπλωμένος στὸ δάπεδο, μὲ ἀνάμικτη ἐκφραση πόνου, αγωνίας καὶ ἐγκαρτερήσεως, προσ-

«Ὁ τεχνίτης»

«Ὁ πληγωμένος»

ποθεῖ νὰ ἐγκαταστήσῃ τὸ τέλος πού τοῦ ἔχει μπηχθῇ στὸ στήθος. Μιά κοπέλλα στέβει σ' ἓνα κύπελλο ἓνα τσαμπὶ στοφάκι γιὰ νὰ θροσίσι τὸν ἀγαπημένο της, πού περιμένει νὰ τοῦ προσφερθῇ ὁ χυμὸς μὲ μισάνοιχτα διψασμένα χεῖλη. Ὁ τίτλος τῆς συνθέσεως αὐτῆς, ποιητικὸς καὶ συμβολικὸς, εἶναι «Πρόκλησις». Ἀριστοτέρημά του ὅμως θεωρεῖ τὸ «Ὀνειρὸς», μιὰ ἡμιγυμνὴ κόρη, ἐκπλωμένη μὲ τόση ἀνση καὶ χάρη, πού θὰ τὴν ζήλευε ἴσως καὶ ὁ Χαλεπὰς γιὰ τὴν περιφρημ «Κοιμωμένη» του.

Ἐμφυτὴ καλλιτεχνικὴ φύση τῆς οἰκογενείας μας - ἀπὸ πάππου πρὸς πάππο, ὅλοι ζωγραφίζουμε καὶ παίζουμε κάποιο μουσικὸ ὄργανο ἐρασιτεχνικὰ - δὲν φοίτησε στὸ γυμνάσιο, οὐτε διδάσθηκε ἀπὸ κανέναν τὰ πρῶταρχικά, τουλάχιστον, μουσικὰ τῆς γλυπτικῆς. Ἐγὼ ὅμως τῇ γυναικί, ὅτι καὶ τῶρα δὲν εἶναι ἀργὰ καὶ ὁ Εὐθύμης μπορεῖ νὰ σπουδάσῃ καὶ νὰ ἐξελεχθῇ σ' ἓνα πολὺ καλὸ γλύπτη.

Ἐντελὸς αὐτοδιδάκτος

Ὁ ἴδιος ἀγρότης - καλλιτέχνης μᾶς λέει:

— Εἶμαι ἐντελὸς αὐτοδιδάκτος καὶ δὲν μὲ ἐνδιαφέρει ἂν ἔχω σπουδάσει ἢ ὄχι. Ἐγὼ θὰ ἐξοκολούθω νὰ ἀσχολοῦμαι, τὸν χειμῶνα πού δὲν ἔχω δουλειὰ στὰ χωράφια, μὲ τὴν τέχνη πού μὲ ἐνθουσιάζει. Εὐτυχῶς εἰ δικοί μου καὶ ἡ γυναίκα μου μὲ νοιάθουν καὶ εἶναι οἱ πρῶτοι πού ἀπολαμβάνουν μ' ἐγκαρίστηση κάθε καλλιτεχνικὸ ἔργο μου. Τώρα τελευταῖα μάλιστα, ἐλέποντας τοὺς μορφωμένους συγχωριανοὺς μου, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀπλοῦς ἀγρότες ν' ἀναγνωρίζουν τὸ ἔργο μου καὶ νὰ τοποθετοῦν στὴ λέσχῃ μας δύο ἀγάλματά μου, τὸν τύπο τῆς βασιλίσσης νὰ δημιουργεῖ σχέδια καὶ φωτογραφίες γιὰ μένα καὶ μερικοὺς φιλότεχνους νὰ δείχνουν ἐνδιαφέρον γιὰ τὰ γλυπτά μου, νοιάζω μιὰ κανονικὰ δύναμη νὰ καθοδηγῇ τὰ δάχτυλά μου πάνω στὸν πηλὸ. Πάντως, θὰ ἤθελα πᾶρα πολὺ νὰ διδασθῶ καὶ νὰ μελετήσω, ὅτι ὁπάρχει γύρω ἀπὸ τὴν γλυπτικὴ, ὅπως φαίνεται ἔχει κληρονομήσει τὴν

Συνέχεια σελ. 62

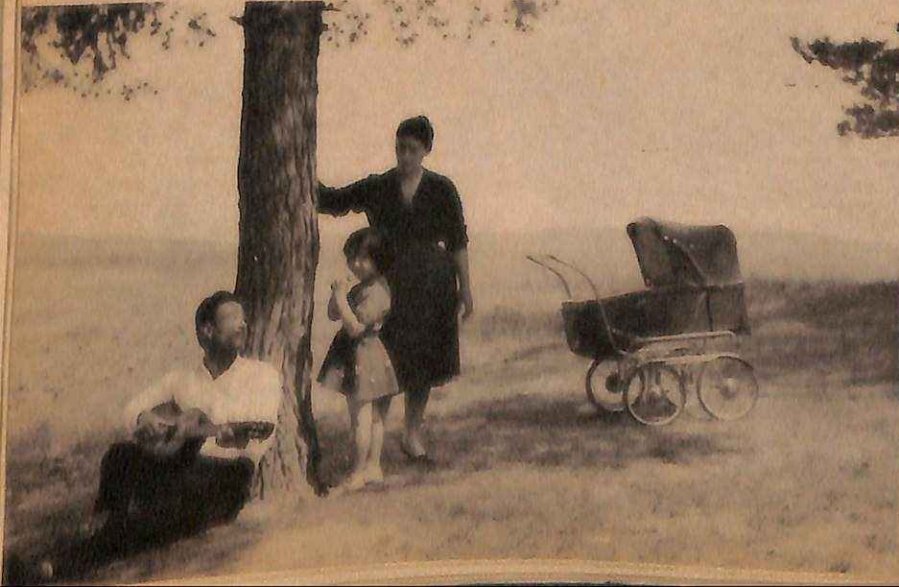
«Προσφορά»

«Ὁ θεριστῆς»

ΜΙΑ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ οἰκογενειακὴ σκηνὴ στὸ ψῆλωμα τοῦ Καταχά. Ὁ γλύπτης, πού εἶναι καὶ μουσικὸς, ἡ γυναίκα του, πού εἶναι καὶ τὸ μοντέλο του, ἡ Ἡλέκτρα τους καὶ ἡ Ἀργυρούλα στὸ...καρροτσάκι

ΣΤὴν ΤΡΑΠΕΖΑΡΙΑ, πού εἶναι καὶ ἐργαστήριό. Τὰ γλυπτά τοῦ γιοῦ, οἱ ἀκουαρέλλες τοῦ πατέρα καὶ τὸ ἁρμόνιο τοῦ παπποῦ, πού ξεριζώθηκε αὐτὸ μαζί μὲ τὴν οἰκογένεια ἀπὸ τὴν Τραπεζούντα.

«ΑΥΤΟ ΘΑ ΤΟ ΑΠΟΦΑΣΙΣΗ ή γυναίκα μου»,
είπε σε επανειλημμένες περιπτώσεις ο κ. Μπέμπυ
— σαν δείγμα, βέβαια, της άφοσιώσεως και της
λατρείας του για την κατά 25 έτη νεώτερη "Ιρα.

Η μοίρα μερικῶν ἀνθρώπων
τῆς ἐποχῆς μας
εἶναι νὰ τοὺς κυνηγᾷ ὁ φακὸς
ἀσταμάτητα,
ἀσχετα ἂν ἡ ὑπαρξὴ τους
ἔχῃ ἢ δὲν ἔχῃ κάποιο θῆρος
στὴ δημόσια ζωὴ.
Τυπικὸ παράδειγμα ἡ "Ιρα
καὶ ὁ Μπέμπυ
ποὺ τότε μόνον ἴσως πάψουν
νὰ φιγουράρουν
στὶς ἐφημερίδες καὶ στὰ περιοδικά:
ἂν ὁ πρόσφατος γάμος τους
ἀληθινὰ πετύχῃ...

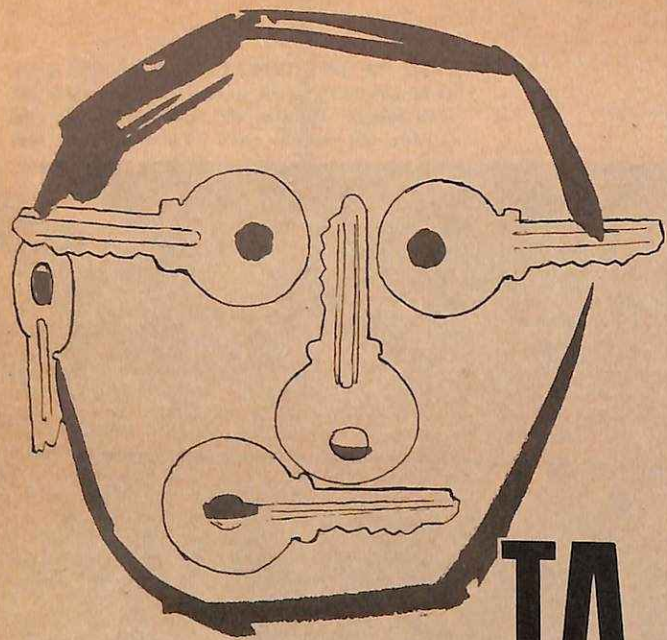
↑ ΠΙΑΣΜΕΝΟΙ χέρι - χέρι, καὶ μὲ τὴν
εὐτυχία τῶν ἐρωτευμένων στὴν ἐκ-
φρασὴ τους, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Μπέμπυ
Πινιατάρι τριγυρίζουν στοὺς ἡσυ-
χούς δρόμους τῆς Ζυρίχης, συνεχί-
ζοντας ἓναν ἀτέλειωτο μῆνα μέλιτος

→ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ κατάρθωσαν νὰ πε-
ράσουν ἀπαρατήρητοι. Ἀλλὰ στὴν
ἡλιόλουστη καὶ ἑμορφή πολιτεία
τῆς Ἑλβετίας ὁ Βραζιλιανὸς πολυε-
κατομμυριούχος καὶ ἡ πριγκίπισσα
"Ιρα θάχτηκαν νὰ ποζάρουν γιὰ τοὺς
φωτογράφους σὲ τρυφερά «τὲτ-ᾶ-τὲτ»

Ἀτέλειωτος μῆν τοῦ μέλιτος

Υστερα ἀπὸ τὸ Μεξικὸ καὶ τὸ Παρίσι, τὸ ζεῦγος Μπέμπυ Πινιατάρι καὶ "Ιρα Φύστερ-
περγκ συνεχίζει τὸν ἀτέλειωτο μῆνα τοῦ μέλιτος στὶς χώρες τῆς Ἑυρώπης. Χάρης στὶς εἰ-
δικὲς προφυλάξεις ποὺ ἔπαιρνε ὁ Μπέμπυ, οἱ δυὸ ἐρωτευμένοι κατάρθωσαν νὰ περνοῦν ἀ-
παρατήρητοι, παρ' ὅλο τὸ ὀργανωμένο κυνηγητὸ τῶν ρεπόρτερς. Δὲν συνέβη ὅμως τὸ ἴδιο
καὶ στὴν Ζυρίχη. Γοητευμένοι ἀπὸ τὸν ἥλιο καὶ τὴν διακριτικὴ ἀδιαφορία τῶν Ἑλβετῶν,
κάλεσαν οἱ ἴδιοι τοὺς δημοσιογράφους καὶ τοὺς χάρισαν λίγα στιγμιότυπα τῆς εὐτυχίας τους

(Φωτ. Dalmas)

‘Ελληνική
άστυνομική
νουβέλα
του
Δ. ΤΖΕΦΡΟΝΗ
ΚΛΕΙΔΙΑ

“Ενας φόνος αναστατώνει την Αθήνα. Το κίνητρο είναι ένα μικρό πλακέ κλειδί. Αυτό δεν το ξέρει κανείς, και ο αστυνομός Ιωάννης Φλότης, που αναλαμβάνει τη διερεύνηση του θανάτου, προχωρεί σε ένα δρόμο πολύ μακριά από την αλήθεια. Υπάρχουν πολλές αέδοχες, πολλοί ύποπτοι. Φοβερά δύσκολη δουλειά για τον Αθηναίο αστυνομό. Γιατί αγνοούσε τα πάντα σχετικά με τα κλειδιά...”

Η παλιά ξύλινη σκάλα έτρεξε καθώς ο παράξενος εκείνος άνθρωπος ανέβαινε με αργό, βαρύ βήμα. Στο κεφαλόσκαλο του πρώτου πατώματος σταμάτησε να πάρει αναπνοή. “Τότερα προχώρησε αβρόχως στον μισοσκότεινο διάδρομο και σταμάτησε μπροστά σε μια κλειστή πόρτα. Έσκυψε και κόλλησε το μάτι του στην κλειδαρότρυπα. “Εμεινε σ’ αυτήν την θέση μερικά δευτερόλεπτα κ’ έπειτα ανασήκωθηκε πάλι. Σταγόνες ιδρώτα σχηματίστηκαν στο μέτωπό του. Τα χείλη του μισάνοιξαν κ’ ένα έλαφρό, αλλά χαρακτηριστικό τρεμουλιασμα.

Το δωμάτιο που τον ενδιέφερε ήταν φωτισμένο. Ο περιεργός βραδινός επισκέπτης διέσχισε πάλι τον διάδρομο κ’ έφτασε στην άκρη της σκάλας. “Η ώρα ήταν 8.20 το βράδυ.

“Έγινε και κοίταξε στο βάθος της σκάλας. Απόλυτη ήσυχια. “Εστρεψε το κεφάλι του και παρατήρησε προς τα πάνω. “Η σκάλα οδηγούσε σ’ άλλους ορόφους, αλλά δεν τον ενδιέφερε.

Ξαναγύρισε περπατώντας στις μύτες των ποδιών και στάθηκε πάλι μπροστά στην κλειστή πόρ-

τα. Μια μεταλλική επιγραφή ήταν διωμένη επάνω:

ΤΙΜΟΘΕΟΣ ΣΑΛΑΜΑΓΚΑΣ
‘Οδοντοτεχνίτης

“Έβγαλε από την τσέπη του ένα ζευγάρι γάντια και τα φόρεσε. “Τότερα τράβηξε ένα μαχαίρι. “Η λεπίδα του άστραψε στο λυγιστό φως του διαδρόμου. Οι σταγόνες του ιδρώτα στο μέτωπό του έγιναν πάλι πολλές και τα χείλη του έτρεμαν περισσότερο από πριν.

“Έσκυψε άλλη μια φορά και βάλθηκε να παρηκολούθησε από την κλειδαρότρυπα.

“Εχτύπησε την πόρτα εξακολουθώντας να κοιτάζει στο εσωτερικό του δωματίου. Είδε τον άνθρωπο που βρισκόταν μέσα να σηκώνεται από την θέση του και να πλησιάζει στην πόρτα. “Ορθώθηκε και περίμενε, σφιγγοντας με δύναμη στο δεξί του χέρι την λαβή του μαχαίριού.

“Ο θόρυβος ενός σύρτη.

“Η πόρτα άνοιξε τρίζοντας έλαφρά και στο άνοιγμά της φάνηκε η σιλουέτα του ανθρώπου που ήταν έτοιμος να χαμογελάσει.

“Ο άλλος ένιωσε αναστασία. Με το άριστερό χέρι έφραξε γερά το στόμα του Τιμόθεου Σα-

λαμάγκα και την ίδια στιγμή του έδωσε με φοβερή όρμη το μαχαίρι στην κοιλιά. Τον έπρωξε γρήγορα στο εσωτερικό κ’ έκλεισε με την πλάτη του την πόρτα, ενώ την ίδια στιγμή ο Σαλαμάγκας σωριάζεταν στο πάτωμα.

“Ο δολοφόνος έτρεμε.

“Ο Τιμόθεος Σαλαμάγκας δεν ζούσε πιά.

Στον διάδρομο ακούστηκαν θήματα. “Ο δολοφόνος έδωσε γρήγορα το φως και κόλλησε πίσω από την πόρτα.

Τα θήματα στον διάδρομο σταμάτησαν άκριδώς μπροστά στο εργαστήριο του Σαλαμάγκα. Κάποιος έχτυπησε την πόρτα.

Ο άλλος, μέσα, κρατούσε την αναπνοή του. Είχε παγώσει από τον φόβο του. “Αν έμπαινε κανείς; Τρομοκρατημένος, θυμήθηκε ότι η πόρτα ήταν ξεκλειδωτή. Και ήταν άοπλος. Το μαχαίρι του βρισκόταν ακόμη μπηγμένο στην κοιλιά του θυματός του.

Τα χτυπήματα στην πόρτα επαναλήφθηκαν δυνατώτερα.

“Έσκυψε στο σκοτάδι και ψαχούλεψε στο πάτωμα. Τα χέρια του συνάντησαν το πτώμα κ’ έπειτα αισθάνθηκε να σφίγγει στην παλάμη του το μαχαίρι. Το τράβηξε απότομα και γύρισε γονατισμένος προς την πόρτα, καθώς άκουγε τα χτυπήματα να επαναλαμβάνονται για τρίτη φορά. Τώρα, ωστόσο, με το μαχαίρι στα χέρια του ένοιωσε σιγουριά. “Αν εκείνος που χτυπούσε την πόρτα έκανε την απρονοησία να δοκιμάσει αν είναι ανοιχτή, ήταν χαμένος. Μια μαχαίρα θα τον έστελνε να συναντήσει τον Σαλαμάγκα.

“Επέρασε μερικές εφιαλτικές στιγμές. “Ενας θήκας του γαργαλούσε τον ξεραμένο λαιμό, αλλά μπόρεσε να συγκρατηθεί. Κι αναστέναξε ανακουφισμένος όταν άκουσε τα θήματα ν’ απομακρύνονται. Παρακολούθησε τον ήχο τους ως την στιγμή που έσβησε, κάπου στα ξύλινα σκαλοπάτια, προς την έξοδο.

“Αναψε το φως.

“Ερρίγησε βλέποντας το φρικτό θέαμα που παρουσίαζε ο νεκρός Σαλαμάγκας, αλλά βρήκε γρήγορα την αυτοκυριαρχία του. “Αρχισε να ψάχνει. Φανερό ότι ζητούσε να βρή κάτι συγκεκριμένο και άποσπαστο όχι χρήματα, γιατί από το πορτοφόλι του νεκρού δεν τράβηξε ούτε ένα από τα λίγα χαρτονομίσματα που υπήρχαν εκεί.

“Ερευνούσε όλο το εργαστήριο με προσοχή. Είχε μετακινήσει τα πάντα χωρίς αποτέλεσμα. “Αδημονούσε. “Ανοιξε συρτάρι, έσπρωξε διάφορα αντικείμενα, μετακίνησε όλα τα έπιπλα. Ήφαξε τα ράφια.

Ξαφνικά μια μπάλλα από ξερό πυλδ κατρακύλησε από ένα ράφι κ’ έπεσε στο πάτωμα σπάζοντας σε πολλά κομμάτια. “Επρόκειτο για τον ειδικό πυλδ που χρησιμοποιούν οι οδοντοτεχνίτες. Αύτη ή μπάλλα πάντως δεν έχρησιμμε σε τίποτα, έτσι ξερή που ήταν.

Την έκοίταξε με την άκρη του ματιού αδιάφορα και ξαφνικά ανασήκωθηκε.

—Νάτο, του ξέφυγε μια μικρή κραυγή θριάμβου.

Γονάτισε άμεσως κι ανασήκωσε στα δάχτυλά του το πολύτιμο εύρημα, που επρόβαλε ανάμεσα στα συντρίμια του πυλδ.

“Ηταν ένα κλειδί. “Ενα μικρό πλακέ κλειδί.

Τόχωσε διακριτικά στην τσέπη του, έσκουπισε το μαχαίρι του με μια άσπρη μπουζα που βρέθηκε μπροστά του, έσβησε το φως, άνοιξε την πόρτα με προφύλαξη, την έκλεισε πίσω του, προχώρησε στον διάδρομο δγάζοντας τα γάντια του και κατέβηκε την σκάλα.

Βγήκε στον δρόμο.

“Απόλυτη ήσυχια σ’ αυτήν την θόρεια συνοικία της Αθήνας.

Σ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

—Σεπάρστε τον και μπορείτε να τον μεταφέρετε. —Μάλιστα, κύριε αστυνόμε.

Ανδ’ αστυνόμενος άσχεληθήκανε με το πτώμα του Τιμόθεου Σαλαμάγκα.

—Ελάτε, έστε ο αστυνόμενος Ιωάννης Φλότης στην χοντρή, ήμισυκονισμένη γυναίκα που περίμενε στον διάδρομο, κτρινη από την σήψηση και τον πανικό που δοκίμαζε μπροστά σ’ αυτά τα τραγικά περιστατικά.

Πέρασε στο εργαστήριο του θύματος και προχώρησε στο βάθος, όπου της υπέδειξε ο αστυνόμενος. “Ηταν ένα δεύτερο, μικρό δωμάτιο που ο Σαλαμάγκας έχρησιμοποιούσε για κρεβατοκάμα-

ρα. “Ενα ντιβάνι, ένας μικρός καναπές, ένας μπουφές και μια παλιά ντουλάπα.

—Καθίστε.

“Η χοντρή γυναίκα κάθισε στον καναπέ κι ο αστυνόμενος στην άκρη του κρεβατιού.

Σ’ εκείνο το δωμάτιο, που το χώριζε από το εργαστήριο μια ξεχωρισμένη πράσινη κουρτίνα, το κάθε πράγμα βρισκόταν στη θέση του.

“Ο Φλότης στράφηκε στην γυναίκα που αναστέναζε διαρκώς κ’ εξακολουθούσε να έχει ταραγμένη όψη.

—Μπορείτε να μου δώσετε μερικές πληροφορίες; την ερώτησε μαλακά.

“Εκούννησε το κεφάλι της καταφατικά.

—Πώς ανακαλύψατε το πτώμα;

—Τον καμμένο τον κύριο Τιμόθεο. Κάθε πρωί, πάντα κατά τις έξη και μισή, του καθάριζα το εργαστήριο. Την ώρα αυτή, τώρα τον χειμώνα, είναι ακόμη σκοτάδι σχεδόν. Κ’ έπειτα αυτό το παλιόπαι δεν το πνάνει εύκολα το φως της ημέρας. Στις έξη και μισή ο μακαρίτης κοιμάται... κοιμάται θέλω να πω, ακόμη. “Εγώ καθάριζα και τακτοποιούσα μόνο το εργαστήριο κ’ έπειτα έφηνγα. Είναι κι άλλα σάπια που φροντίζω τα πρωινά.

—Πώς μπαίνατε στο εργαστήριο; “Αφηνε ξεκλειδωτά;

—“Οχι, βέβαια. Μου είχε δώσει κλειδί. “Ερχόμουν και τα μεσημέρια κάθε δυο τρεις μέρες γι’ αυτό έδω το δωμάτιο. Συνήθως έλειπε τέτοια ώρα ο κύριος Τιμόθεος. Τον καμμένο.

“Ενας βαθύς στεναγμός βγήκε από το στήθος της. “Ο αστυνόμενος την παρεκάλεσε να συνεχίσει εξιστορώντας του πως βρήκε το πτώμα.

—“Εβαλα το κλειδί στην πόρτα και παραξενεύτηκα γιατί ήταν ανοιχτή, ξεκλειδωτή. Μπήκα στο εργαστήριο. “Ηταν σκοτάδι. “Ανακα το φως και χωρίς να το θέλω έμπεξα τις φωνές. “Ανατριχιαστικό εκείνο που έβλεπα, κύριε αστυνόμε. Το ξέρετε...

—Μετά;

—Μετά έτρεξαν τρομαγμένοι από τις φωνές μου οι ένοικοι των άλλων διαμερισμάτων. Κάποιος απ’ αυτούς, ο κύριος Μίχους ο φαρμακοποιός, τηλεφώνησε στην αστυνομία.

—Τι ξέρετε για το θύμα;

—Φαινόταν ήσυχος άνθρωπος. Ξέρω γώ;

“Ο αστυνόμενος σηκώθηκε και δημιύισε. “Ετράβηξε την κουρτίνα κ’ έκοίταξε στο εργαστήριο. Πάνω στο τραπέζι που εργαζόταν ο Σαλαμάγκας βρισκόταν ένα μπουκάλι από κονιάκ κ’ ένα ποτήρι, αναποδογυρισμένα και τα δύο.

—“Επανε; ερώτησε καθώς ώσφραινόταν την ατμόσφαιρα.

—Ναί, έπινε. Μερικές φορές έπινε κάτι παραπάνω από το κανονικό. Τότε ήταν που το δωμάτιο έπυριζε.

—Μιμίζει ακόμα. Τι άλλο ξέρετε γι’ αυτόν;

—Σας είπα. Φαινόταν ήσυχος άνθρωπος. Τι να ξέρω εγώ;

—“Εμμενε μόνος;

—Ναί.

—“Εφηνε ποτέ γυναίκες εδώ;

“Η γυναίκα έκανε μια κίνηση δυσφορίας.

—Δεν ξέρω. Ποι να ξέρω εγώ; Τι ερώτηση κι αυτή, μα τον Θεό!

—Δεν είμαι περίεργος, κυρία. Πρέπει να καταλάβετε ότι η αστυνομία κάνει καλύτερα τη δουλειά της, όταν γνωρίζει περισσότερα πράγματα.

—Σας είπα, κύριε αστυνόμε, δεν ξέρω. Μόνο που δυο τρεις φορές...

Τ ο ενδιαφέρον του Φλότη κεντρίστηκε περισσότερο.

—Δοιπόν; την ενεθάρρυνε. Βρήκατε κάποια γυναίκα εδώ;

—Για την άκριβεια, όχι, δεν βρήκα. Δηλαδή δεν είδα.

—Τότε θ’ ακούσατε γυναίκα φωνή.

—Μια στιγμή να θυμηθώ καλά. “Α, ναί. “Ηταν πριν λίγο καιρό. Σας είπα ότι το πρωί καθάριζα το εργαστήριο, χωρίς να μ’ ενδιαφέρει το δωμάτιο αυτό. “Η κουρτίνα ήταν πάντα κλειστή. “Από μια κουρτίνα περνά εύκολα ο ήχος. Ναί, άκουσα γυναίκα φωνή.

—Αν ή τρεις φορές...

—Μάλιστα. Το σίωστο είναι ότι δεν επρόκειτο για φωνή. Κάτι σαν στεναγμός, δογγητό, πως να σας το πω να καταλάβετε... Ένας στεναγμός κοιμισμένης γυναίκας.

—Έννοω, έννοω.

—Μάλιστα. Είμαι βέβαιη ότι ήταν έτσι. Στο κάτω κάτω, ο κύριος Τιμόθεος έχει... δηλαδή είχε, ναί, κι αυτός τα ίδια δικαιώματα με τους άλλους

εργένδες. Πάντως, κύριε αστυνόμε, άκουσα δυο ή τρεις φορές αυτό τον ανασταναγμό, την γυναίκα άνασα.

—“Ηταν το ίδιο πάντα;

—Δεν μπορώ να το καθορίσω. “Αλλωστε δεν το πρόσεξα ποτέ ιδιαίτερα. “Εφηνγα διακριτικά, αφού τελείωνα την δουλειά μου. “Οπως σας είπα, έχω κι άλλο να καθάρω τα πρωινά.

—“Η τελευταία φορά που αντίληφθήκατε γυναίκα εδώ μέσα, πότε ήταν;

—Πριν από λίγες μέρες. Τρεις ή τέσσερις, υποθέτω.

“Ο αστυνόμενος κρατούσε μερικές σημειώσεις.

—“Η εργασία του Σαλαμάγκα ήταν αποδοτική;

—Δεν ξέρω. Τί έννοείτε, δηλαδή, αποδοτική;

—“Εκέρδιζε πολλά λεφτά;

—Ζούσε πολύ στενόχωρα, έκανε θλιβερά ή καθαρίστρια. Συχνά ο καμμένος μου παραπονιόταν όταν συναντιώμασταν.

“Ο αστυνόμενος ανακάθισε στο ντιβάνι και σούφρωσε τα χείλη.

—Παραπονιόταν;

—“Ο καμμένος. “Ηταν μέτριος τεχνίτης φαίνεται και μερικές φορές τον άκουσα να τα βάσει με την κακοτυχία του. Οι οδοντογυαροί που έκαναν σ’ αυτόν τις παραγγελίες τους δεν έμειναν ευχαριστημένοι από τη δουλειά του. Παρ’ όλα

αυτά κέρδιζε όσα του χρειαζόταν για να πληρώνη το ένοιο, το φαγητό του, ξμένα και να διασκεδάει κάπου - κάπου. Δεν ήταν και γέρος, κύριε αστυνόμε.

—Κάθε άλλο. Τριανταεφτά έτών.

—Νέο παλληκάρι.

“Επικράτησε μικρή σιωπή.

“Ο αστυνόμενος έβαλε σε τάξη τις σκέψεις του, που είχαν άρχεισι κιάλας να μεπερδώνονται.

“Ο Τιμόθεος Σαλαμάγκας δολοφονήθηκε, σύμφωνα με την βεβαίωση του ιατροδικαστή, το βράδυ της προηγούμενης, πριν από τα μεσάνυχτα, μεταξύ 7.30 και 9.30, με μαχαίρα στην κοιλιακή χώρα. Τα λίγα χρήματα που είχε στο πορτοφόλι του βρέθηκαν άθικτα και το μικρό δωμάτιο άπειραχο.

Το εργαστήριο, αντίθετως, βρέθηκε φοβερά αναστατωμένο. Βέβαια, δεν χωρούσε αμφιβολία. “Ο δολοφόνος ήφαξε για να βρή κάτι. “Εφηνε ανενόχλητος μετά το έγκλημα, και το πτώμα ανακαλύφθηκε το πρωί της επομένης, δηλαδή σήμερα, πριν από μάν ώρα, από την καθαρίστρια. “Ο Σαλαμάγκας ζούσε μόνος του και φαίνεται ότι έφηνε κάποια γυναίκα — ίσως και περισσότερες — τις νύχτες στο δωμάτιό του. Καθόλου παραόξω, μα πολύ ενδιαφέρον. Το θύμα βρισκόταν σε μέτρια οικονομική κατάσταση, όπως τουλάχιστον υποστήριξε η καθαρίστρια κι όπως

Όμορφα γερά μαλλιά με Vac

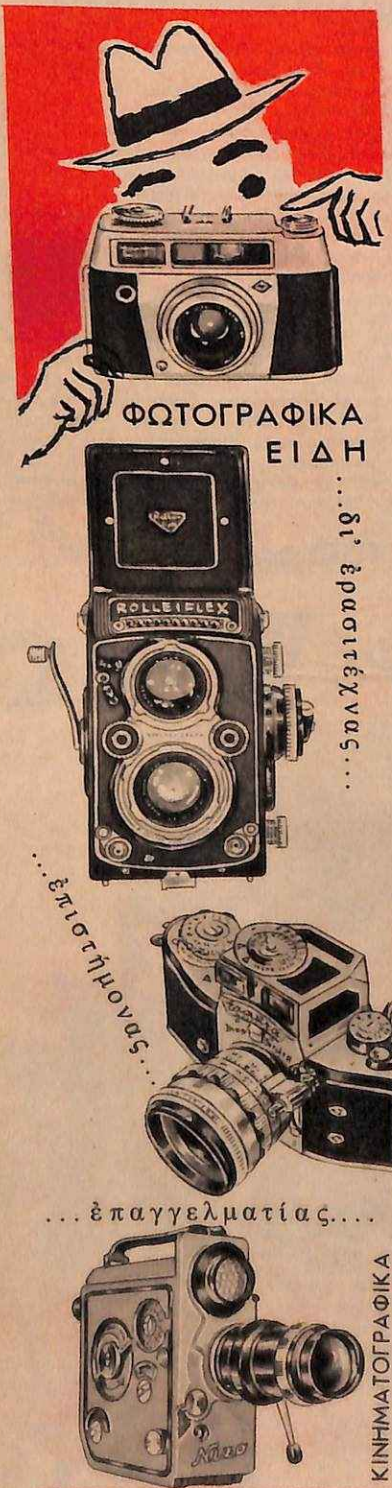
VAC, η νέα επαναστατική ανακάλυψη. Χάρη στο συστατικό του S54 το τοπικό VAC προκαλεί ισχυρή κυκλοφορία αίματος σ’ όλο το τριχωτό της κεφαλής. Ποτίει τις ρίζες των μαλλιών με τις αναγκαίες τροφονοτικές ουσίες. “Εκτολθρείνει τα έλασθερά όακταρίδια. Τα μαλλιά γίνονται δυνατά, ανθεκτικά, λαμπερά.

“Αποτελέσματα άμεσα, άρραφα, ριζικά.
Κάνετε μασάζ με VAC (όδηγίες σε κάθε φιαλίδιο). Θα αισθανθείτε άμεσως θερμότητα και ένα μυρμηγκιασμα στο κεφάλι. “Αρα το VAC ενήργησε. Σε λίγο χρόνο, το VAC σας απαλλάσσει από την πιτυρίδα, την φαγούρα και στοματά προλαμβάνει την τριχοπτωση ενισχύοντας την νέα τριχοφυία.

VAC 110 κ.έ.	50 γρ.	38
VAC 200 κ.έ.	100 γρ.	58
και για όλη τη μαλλιά		
VAC 110 κ.έ. έλασθερά	50 γρ.	38
VAC 200 κ.έ. έλασθερά	100 γρ.	58

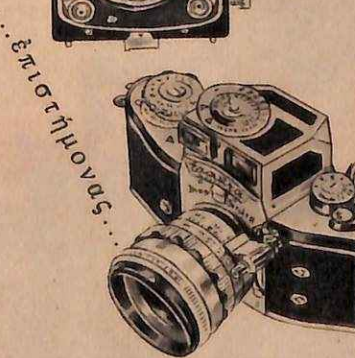
VAC κανονικό και VAC έλασθερά για γερά μαλλιά

ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ ΤΗΝ ΠΙΤΥΡΙΔΑ - ΣΤΑΜΑΤΑ ΤΗΝ ΤΡΙΧΟΠΤΩΣΗ - ΔΥΝΑΜΩΝΕΙ ΚΑΛΩΠΙΖΕΙ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ

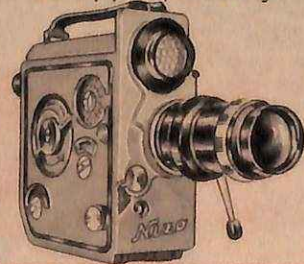

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ
ΕΙΔΗ

... ΣΑΛΑΜΑΓΚΑΣ ...

... έπαγγελματίας...

KINHMATOΓPAΦIKA

ΜΗΧΑΝΕΣ — ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΑ
PROJECTOR'S — ΦΙΛΜΣ
ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ
ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ
στο Ειδικό Τμήμα Όπτικόν
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΥ
Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ
Όμόνοια
ΤΗΛ. 532.631-2-3-4-5

Τὰ 5 κλειδιά

πως έδειχνε το κάθε τι έκει μέσα. Φαινόταν ή συχός άνθρωπος, έτσι το ανέφερε αυτή ή γυναίκα. Κ' ήταν μέτριος οδοντοτεχνίτης. Και έβιπε. Και όμως αυτόν τόν άσημαντο άνθρωπο τόν έσκότωσαν. Τόν έμαχαίρωσαν για να τού πάρουν κάτι που πρέπει να είχε μεγάλη αξία. "Η μεγάλη σημασία.

Δέκοψε απότομα τις σκέψεις του και ρώτησε: —Είχε φίλους; —"Η γυναίκα δεν ήταν σε θέση να δώσει απάντηση διαφωτιστική.

Ο αστυνόμος την ευχαρίστησε για την ύπομνη της και τις πληροφορίες που τού έδωσε. "Εκείνη κολακεύτηκε αφάνταστα, που είχε φανή χρησιμη στον αστυνόμο. Κι όταν την παρακάλεσε να μην απομακρυνθή από την "Αθήνα, γιατί πιθανόν να την χρειάζονταν πάλι, απάντησε γοήγορα: —"Ένοια σας. Δεν έφυγα πενήντα χρόνια από την "Αθήνα και θα φύγω τώρα;

"Τότερα κίνησε να φύγη. Στην πόρτα κοντοστάθηκε. "Έβαλε το χέρι της στην τσέπη της κι όταν τή τράβηξε, κρυπτούσε στα δάχτυλά της ένα μικρό κλειδί.

—Μου είναι άχρηστο πιά, αναστέναξε και το ακούμπησε πάνω στο τραπέζι.

Χαιρέτησε κ' έφυγε.

"Ο "Ιωνάς Φλότης φώναξε έναν αστυφύλακα: —Παρακαλέστε να έρθη μέσα ό φαρμακοποιός. "Εκείνος που τηλεφώνησε στην αστυνομία.

"Ο Μίχος Τσουντής σκάλιζε το μυαλό του να δοη την απάντηση στο ερώτημα που τού απηθύηνε ό Φλότης. "Ο αστυνόμος είχε ρωτήσει:

—Είχε φίλους το θύμα;

"Ο φαρμακοποιός δασάνισε αρκετή ώρα το μυαλό του. Τέλος είπε:

—Μου φαίνεται, όχι.

Ξαφνικά αναφώνησε:

—"Ο ψηλός. "Εκείνος ό ψηλός. Μά βέβαια, βέβαια, ό ψηλός.

Μιλούσε ανυπόμονα σαν να πνιγόταν, σαν να είχε ανακαλύψει κάτι πολύ σπουδαίο.

"Ο «ψηλός» ήταν κάποιος που έπισκεπτόταν πολύ συχνά τόν Τιμόθεο Σαλαμάγκα. Τό διαμέρισμα τού φαρμακοποιού ήταν στον ίδιο όροφο τού κτιρίου, στην άλλη άκρη τού διαδρόμου. Τά παράθυρα των δωμάτων του έβλεπαν τόν δρόμο.

—Από τό παράθυρο παρατηρούσα τόν ψηλό να μπαίνει στο σπίτι.

—Πώς ξέρετε ότι επρόκειτο για έπισκέπτη τού Σαλαμάγκα;

"Τότερα από στιγμήαί σιωπή, ό Τσουντής είπε:

—Τους έβλεπα να βγαίνουν μαζί, αργότερα. Μιλούσαν και χειρονομούσαν φιλικά.

—Αποκλείεται να ήταν ένας πελάτης;

—Πελάτης; Μά, κύριε αστυνόμνε, ό μακαρίτης είχε ελάχιστους πελάτες. Κ' έπειτα ένας πελάτης έρχεται μία, δύο, τρεις τό πολύ φορές. "Ο ψηλός έρχόταν πολύ τακτικά.

—Σε ώριμήν ώρα;

—Χμ... ναι, έξηγγσε ό φαρμακοποιός. Τώρα που τό συλλογίζομαι καλύτερα, ναι. "Ερχόταν πάντα στις 8.15.

—Και πώς τόν διακρίνατε έσεις; ρώτησε Ξαφνικά ό Φλότης. Αιτή την ώρα είναι σκοτάδι.

"Ο φαρμακοποιός στραβομουτσούνισε φανερά δυσανεστήμένος. "Ο τόνος της φωνής του, όταν απάντησε, ήταν ειρωνικός:

—Πιθανόν, κύριε αστυνόμνε, να έννοούσα 8.15 τό πρωί. Τότε βέβαια είναι μέρα...

"Ο Φλότης έκανε μία γροχμάτσα αδημονίας. Παραδέχτηκε την γκάφα του:

—Έν τάξει, λοιπόν, έν τάξει. Στις 8.15 τό πρωί.

—Τό βράδυ, κύριε αστυνόμνε, τό βράδυ. "Ο ψηλός έρχόταν στις 8.15 τό βράδυ. "Ο δρόμος φωτίετο αρκετά για να διακρίνη κανείς έναν άνθρωπο. Και μία σιλουέττα, όταν την δής πολλές φορές, την αναγνωρίζεις με τό παραμικρό. Στις 8.15, κύριε αστυνόμνε, ενώ ό φαρμακοποιός Μιχαήλ Τσουντής, συνήθιζό να κάθεται πάντα κοντά στο παράθυρο, άκούγοντας ειδήσεις από τό ραδιόφωνο, με σήσιμό φως.

—Τελευταία φορά, πότε τόν είδατε;

—Τόν ψηλό ή τόν μακαρίτη;

—Τόν ψηλό.

—Τελευταία φορά;

"Ο φαρμακοποιός ξάρωσε τά φρύδια. Προσπαθούσε να θυμηθή.

—Μου φαίνεται, είτε τέλος, ότι τις τελευταίες μέρες δεν ήθε.

—Χθές βράδυ καθόσαστε, όπως πάντα, στην τακτική θέση σας, κοντά στο παράθυρο;

—Όχι. Χθές έμεινα ως τις έννά στο φαρμακείο. Τακτοποιούσα στα ράφια μερικά καινούργια αντιβιοτικά. "Εφτάσα οπίς στις δέκα.

"Ο Φλότης τούρριξε μία δαστική ματιά.

—Διακρίνατε τίποτα τό ύποπτο, όταν φτάσατε έδώ;

—Όχι. Θυμάμαι ότι τό εργαστήριο τού Σαλαμάγκα δεν είχε φως. "Αλλιώς θα φαινόταν κάτω από την πόρτα. Πώς να φανταστώ ότι πίσω από την κλειστή πόρτα υπήρχε ένα πτώμα;

"Ο Φλότης τόν ρώτησε με ξεχωριστό ενδιαφέρον, γέροντας πρός τό μέρος του:

—Πώς γνωρίζετε, κύριε Τσουντή, ότι στις δέκα είχε ήδη σκοτωθή ό Σαλαμάγκα;

—Νά πάρη ή όρνή, τούριξε ό φαρμακοποιός χτυπώντας τά χέρια του, δεν είναι μυστικό. "Ακούσα κάποιον από τους δικούς σας να τό λέη.

Σηκώθηκε έννευρισμένος.

—Με θέλετε άλλο, κύριε αστυνόμνε;

—Γνωρίζατε τόν Σαλαμάγκα, δεν είναι έτσι; ρώτησε ήρεμα ό Φλότης.

—Πολύ λίγο.

—Τί γνώμη έσχηματίσατε γι' αυτόν;

—Καμιά. Μου ήταν άδιάφορος.

—"Εκείνος ό ψηλός, είχε κανένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό;

—Δεν νομίζω. "Επρόκειτο άπλώς για έναν ψηλό άνθρωπο.

—Ευχαριστώ, κύριε Τσουντή. Μπορείτε να πηγαίνετε.

Καθώς ό φαρμακοποιός άνοιγε την πόρτα, ό αστυνόμος τού είπε:

—Είναι άτυχής σύμπτωση τό ότι χθές τό βράδυ άργήσατε. Θά μάς βοηθούσε πολύ.

"Ο φαρμακοποιός κάτι μουρμούρισε και βγήκε από τό εργαστήριο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

Τό παρελθόν τού Τιμόθεου Σαλαμάγκα είχε σκοуро χρώμα. "Ανήκε στην κατηγορία των αποτυχημένων ανθρώπων, όπως κατέθεσαν όσοι τόν είχαν γνωρίσει ή συνεργασθή μαζί του.

"Ως τό απόγευμα της ίδιας ημέρας είχαν έξετασθή καμιά δεκαριά άνθρωποι, συνάτοικοι τού Σαλαμάγκα και δύο οδοντογιατροί, που συνεργάζονταν μαζί του.

Κανένα καινούργιο στοιχείο δεν προέκυψε άπ' όλα αυτά. "Ο αστυνόμος Φλότης διαπίστωσε μάλιστα ότι για όλους εκείνους τούς μάτρες ό Τιμόθεος Σαλαμάγκας ήταν ένας δυστυχισμένος, αλλά καλός άνθρωπος. Ό μπορούσε δέ να βρισκόταν σε πολύ καλύτερη μοίρα, άν δεν είχε τό πάθος τού ποτιού. Χρעה δεν είχε.

Κι όμως ό Σαλαμάγκας είχε κάνει άλλοτε στην φυλακή.

"Ο "Ιωνάς Φλότης ήταν ακριβώς άποροφημένος με την μελέτη εκείνης της ύποθέσεως όταν, στίς όχτώ και τέταρτο ακριβώς, χτύπησε τό τηλεφώνο τού γραφείου του. "Ηταν ό φαρμακοποιός Τσουντής.

—Θέλω τόν αστυνόμο, τόν "Ιωνά Φλότη.

—Εγώ, ό ίδιος.

—Τσουντής, κύριε αστυνόμνε. Είμαι σίτι μου, κοντά στο παράθυρο. Τό τηλεφώνο μου είναι δίπλα.

"Αν σας ενδιαφέρει, βλέπω κάποιον να έρχεται από τό βάθος τού δρόμου.

"Ο Φλότης άναστήθηκε.

—"Ο ψηλός; φώναξε.

—Ναι, ό ψηλός.

—Πρέπει να τόν καθυστερήσετε. Σε πέντε λεπτά ή άχ ή φτάσει έχει ένα αστυνομικό αυτοκίνητο.

—Λέτε να είναι ό δολοφόνος;

—Αποκλείεται. Θά έξη όμως πολλά.

"Εκλεισε τό τηλεφώνο απότομα και κατέθηκε κατρακυλώντας τις σκάλες.

Φτάνοντας στο σπίτι τού φόνου, τόν περίμενε μία ζοφερή έκπληξη. Στόν διάδρομο τού πρώτου πατάματος βρήκε ξεκαπνισμένον άνάσκαλο, άναίσθητο, χτυπημένο με γροθιές στο πρόσωπο, τόν φαρμακοποιό.

"Ο διάβολος να πάρη, έγρύλλισε άπογοητευμένος.

Δύο αστυνομικοί περιπολήθηκαν τόν Τσουντή, που δεν άργησε να συνέλθη.

—Τόν πιάσατε; ήταν ή πρώτη ερώτησή του.

"Ο Φλότης κούνησε άρνητικά τό κεφάλι του.

—Καθώς χτυπούσε την πόρτα τού Σαλαμάγκα, συνέχισε ό φαρμακοποιός, τόν πρόλαβα και τού είπα ότι ό φίλος του μου είχε άναθέσει να τόν παρακάλεσω να τόν περιμένη στο διαμέρισμά μου.

Τόν δεβαίωσα πώς δεν πρόκειται ν' άργήσει και τότε εκείνος με ρώτησε που πήγε ό Σαλαμάγκας.

Τού είπα ότι είχε βγή για να παραδώσει μία παραγγελία που είχε. Καί ξαφνικά, μούδωσε μία δυνατή γροθιά στο πρόσωπο. Μετά κι άλλη, κι άλλη... Αυτό θυμάμαι μόνο..

Ο Φλότης τόν κοίταζε με συμπόνοια. "Ο φαρμακοποιός ήταν άπαρηγόρητος που δεν πιάστηκε ό άγνωστός και μουρμούριζε διαρκώς:

—Κοψίμα... κοψίμα...

Και χάζευε τό σαγόνι του, που τόν πονούσε τρομερά.

Σε μία στιγμή, καθώς ό αστυνομικοί τόν βοηθούσαν να φθάση στην πόρτα τού διαμερισμάτός του, ένύρισε και ρώτησε τόν Φλότη.

—Πατί αποκλείσατε τό ένδεχόμενο να είναι αυτός ό δολοφόνος;

"Ο αστυνόμος ανασήκωσε τούς ώμους:

—Δεν υπήρχε λόγος νάθη έδώ ό δολοφόνος. "Ο άνθρωπος που σας χτύπησε δεν είχε ιδέα για τό έγκλημα.

—"Ιδέα;

Τό συλλογίστηκε και τό βρήκε σωστό. Οι έφημερίδες δεν είχαν γράψει τίποτα άκόμη. Αυτό θα γινόταν την άλλη μέρα τό πρωί.

—Μά τότε γιατί με χτύπησε; άπόρησε ό φαρμακοποιός.

—Αυτό είναι πολύ σημαντικό. Κάτι άπ' όσα τού είπατε τόν έβαλε σε ύποψία.

—Έδώ είναι τό διαμέρισμά μου, κύριε αστυνόμνε. Φτάσαμε. Τώρα αίσθάνομαι καλύτερα.

—Νά σας πάω μέσα;

—Όχι, όχι, διαμαρτυρήθηκε ό φαρμακοποιός. Καλύτερα να μη δη αστυνομικούς ή γυναίκα μου. Είναι λιπόψυχη. Ευχαριστώ που με φέρατε ως έδώ. Καληνύχτα σας.

—Καληνύχτα.

"Ο Φλότης με τούς δικούς του βγήκαν στο δρόμο και μπήκαν στο αυτοκίνητο που τούς περίμενε. Ζάρσε αλλάκωναν τό μέτωπο τού "Ιωνά Φλότη. Βρισκόταν μπροστά σ' ένα αίνιγμα.

"Ολόκληρη τη νύχτα εκείνη την πέρασε μελετώντας τόν φάκελο της ύποθέσεως τού Τιμόθεου Σαλαμάγκα.

"Η ιστορία παρουσιάζονταν πολύ άπλη. Τό θύμα της χθεσινής δολοφονίας είχε καταδικασθή πριν από δέκα χρόνια ως μέλος μιας μικρής σείρας που έμπορευόταν ναρκωτικά.

Την εποχή εκείνη ό Σαλαμάγκας ήταν ένας καλός οδοντοτεχνίτης, αλλά είχε την κακή τύχη να τόν μπλέξη στα δίχτυα της μία πολυδάπανη γυναίκα. Για να ικανοποιήση τά γούστα της ό Σαλαμάγκας άφησε τόν έαυτό του να παρουσηθή ως τά σύνορα τού ύποκόσμου.

"Τότερα έπέρασε αυτά τά σύνορα και κατέληξε στο κέντρο τού ύποκόσμου. Δεν έπρόκειτο βέβαια για έγκλημα, αλλά αυτό δεν τόν έμπόδιζε ν' άναμχθή στα ναρκωτικά. Κάποτε τόν έπιασαν. Και για να έλαφρύνη την θέση του και να δείξη την μεταμέλειά του, άποκάλησε ολόκληρη την σείρα. Καταδικάστηκε σε τρία χρόνια φυλάκιση. Οι άλλοι τρεις της σείρας έφραγαν από πέντε χρόνια, ενώ ό άρχηγός τους κλείστηκε μέσα για δέκα χρόνια.

"Ο Φλότης διάβαζε και ξαναδιάβαζε τά πρακτικά αυτής της ύποθέσεως. Κάτω από την συνηθισμένη ιστορία κρυβόταν τό δράμα ενός ανθρώπου, που τόν έντύφλωνε τό πάθος για μία γυναίκα.

"Αρχισε να κάνει διάφορες ύποθέσεις.

"Τότερα σημείωσε κάτι άνόματο σ' ένα πακέτο από τσιγάρα κ' έσπασε τό φως.

"Αποκοιμήθηκε. "Η ώρα είχε πάει τέσσερις τό πρωί...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

Ο ι πρωινές έφημερίδες άφιέρωναν αρκετές στήλες για την δολοφονία τού Σαλαμάγκα, την οποία έχαρακτηρίζαν ως μυστηριώδη.

Στό μεταξύ, κανένας δεν είχε παρουσιαστή να

ζητήσει τό πτώμα, κ' έτσι, τό ίδιο εκείνο πρωινό, ό Σαλαμάγκας ένταφιαστίκε με έξοδα της Πολιτείας.

Τό ζήτημα όμως δεν μπορούσε να λήξη.

"Επρόκειτο για δολοφονία και φυσικά υπήρχε στην μέση ό δολοφόνος. "Η γενική διεύθυνση της αστυνομίας άφρασε τό θέμα άνοιχτό και έθεσε στην διάθεση τού "Ιωνά Φλότη όλα τά μέσα που δυνατόν να τού χρειάζονταν στην δύσκολη άποστολή του, ν' ανακαλύψη τόν δολοφόνο τού Σαλαμάγκα.

Τις δύο πρώτες ημέρες ό Φλότης άσχολήθηκε άποκλειστικά με την παλιά ύπόθεση των ναρκωτικών.

Έκτός από τόν άρχηγό εκείνης της σείρας, που βρισκόταν ακόμα στην φυλακή, οι άλλοι τρεις ήσαν έλευθεροι. Είχαν όμως και οι τρεις άκόληνητο άλλοθι για την βράδια τού φόνου τού Σαλαμάγκα.

"Αλλά, ό άρχηγός βρισκόταν άκόμη στη φυλακή, αλλά είχε τούς ανθρώπους του έξω. "Ισως κάποιος άπ' αυτούς...

Όστόσο, ένας άπ' αυτούς έκανε μία εύστοχη παρατήρηση στον αστυνόμο:

—"Εμείς δεν φθάνομε ποτέ στο έγκλημα για να έδικηθούμε. Τέτοια δουλειά, μόνο ό άρχηγός μπορεί να την σκαρώσει.

Βέβαια, ό άρχηγός βρισκόταν άκόμη στη φυλακή, αλλά είχε τούς ανθρώπους του έξω. "Ισως κάποιος άπ' αυτούς...

Βρισκόταν μέσα σε άπόλυτο σκοτάδι. Δεν εύρισκε μίαν άκρη για να ξεκινήσει πάνω σε μία λογική γρομμή. "Εκείνο που ήξερε ήταν μόνο ότι ό Σαλαμάγκας σκοτώθηκε γιατί είχε στην κατοχή του κάτι που ό δολοφόνος απέδιδε σ' αυτό μεγάλη σημασία. "Εκείνος και ή έκδοχή ότι τό έγκλημα έγινε για λόγους εκδικήσεως, δεν ήταν βάσιμη.

"Ισως γυναικοδουλειά...

Και πάλι, όμως, τδβρισκε άπίθανο. Κάποιος που σκοτώνει από έρωτική άντιζηλία, δεν κάθεται μετά τό έγκλημα να κάνει άνω κάτω τό διαμέρισμα τού θύματος.

"Εκρεπε να έντοπίση τό κίνητρο τού φόνου σε κάποιο μυστικό που κατείχε τό θύμα. Τί είδους μυστικό μπορούσε να ήταν;

Τίποτε σκέδια;

Κάποιο έκδιστικό γράμμα;

"Η μήπως κάποιο διαμάντι;

"Τηήρχαν πολλές παρόμοιες περιπτώσεις, μά ό αστυνόμος Φλότης δεν ήξερε τί να ύποθέσει.

Σαν άπτησε στο διαμέρισμα τού θύματος. "Βρέυνησε τά πάντα, χωρίς να βρη τίποτα που να τόν ένδιαφέρει.

"Εξέτασε πάλι την καθαρίστρια, τόν φαρμακοποιό και όλους τούς άλλους που έγνώριζαν τόν Σαλαμάγκα.

Τό ίδιο αποτέλεσμα. Τουλάχιστον, άς μην είχε χάσει εκείνον τόν ψηλό...

Τό μεσημέρι της τρίτης ημέρας ό αστυνόμος Φλότης έδέχθηκε την έπισκεψη μιας νέας γυναίκας ως έκδοσικά χρόνια. "Ηταν ντινένη άπλά και έδειχνε έξαιρετικά ταφάρμένη. Μέσα στα καστανά μάτια της έφώλιαζε ή θλίψη.

—Με συγχωρήτε, άρχισε συγκαταμένη. "Επρεπε νάρθω νωρίτερα, πών νά...

Σταμάτησε. Είχε ένγενικό παρουσιαστικό κι ό αστυνόμος διασθανόταν ότι όσα είχε να τού πη αυτή ή νέα, δεν ήταν άσχετα με την ύπόθεσή του. Της έδωσε κορυφία.

—Γνωρίζατε τόν Τιμόθεο Σαλαμάγκα;

—"Εκανε ενάις με τό κεφάλι. "Τότερα είπε:

—"Εχω να σας πω κάτι πολύ ένδιαφέρον, φαντάζομαι.

—Σας άκούω.

Με κάποιο Φλότης συγκατατούσε την συγκίνησή του. "Η κοπέλλα έσφίξε τά λεπτά χέρια της σε γροθιές και είπε:

—Ξέρω ποιός σκότωσε τόν Τιμο.

—Είμαι καταπληκτικό αυτό που μου λέτε!

—Τό καταλαβαίνω. Δεν μπορώ να σωπάσω άλλο. "Εσκοτώθηκε ένας άνθρωπος κ' ένας δολοφόνος τυφούριζε έλευθερος.

—"Ας τά πούμε με την σειρά, της έπρότεινε ό αστυνόμος.

—Ναι, καλύτερα έτσι.

"Επηρε βεβαία άνάσα και άρχισε την πολύ ένδιαφέρουσα άφήγησή της:

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Ο,ΤΙ
ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ
ΕΝΑΣ
«ΤΖΕΝΤΛΜΑΝ»...

... για
τό ΞΥΡΙΣΜΑ
και την
ΤΟΥΑΛΕΤΤΑ
του.

• Κ Ο Λ Ω Ν Ι Ε Σ
• AFTER SHAVING
• ΚΡΕΜΕΣ ΞΥΡΙΣΜ.
• ΛΟΣΙΟΝ ΓΙΑ Η-
ΛΕΚΤΡΙΚΟ ΞΥΡΙ-
ΣΜΑ
• ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΞΥ-
ΡΙΣΜΑΤΟΣ
• ΝΕ Σ Σ Ε Σ Α Ι Ρ

• Σ Α Ρ Ο Υ Ν Ι Α
• Μ Π Ρ Ι Α Γ Ι Ν Τ Ι Ν Ε Σ
• ΒΟΥΡΤΣΕΣ
ΜΑΛΛΙΩΝ
• ΕΙΔΗ Μ Π Α Ν Ι Ο Υ
• Κ ι' ό τ ι έκλεκτο
παρουσιάζει ή
παγκόσμιος ά-
γορά σε "Ανδρι-
κά Καλλυντικά.

«Ο,ΤΙ ΘΡΙΣΚΕΤΕ ΠΑΝΤΟΥ
ΚΙ' Ο,ΤΙ ΠΟΥΔΕΝΑ ΑΛΛΟΥ».

ΤΜΗΜΑ ΚΑΛΥΝΤΙΚΩΝ

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΥ

Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ

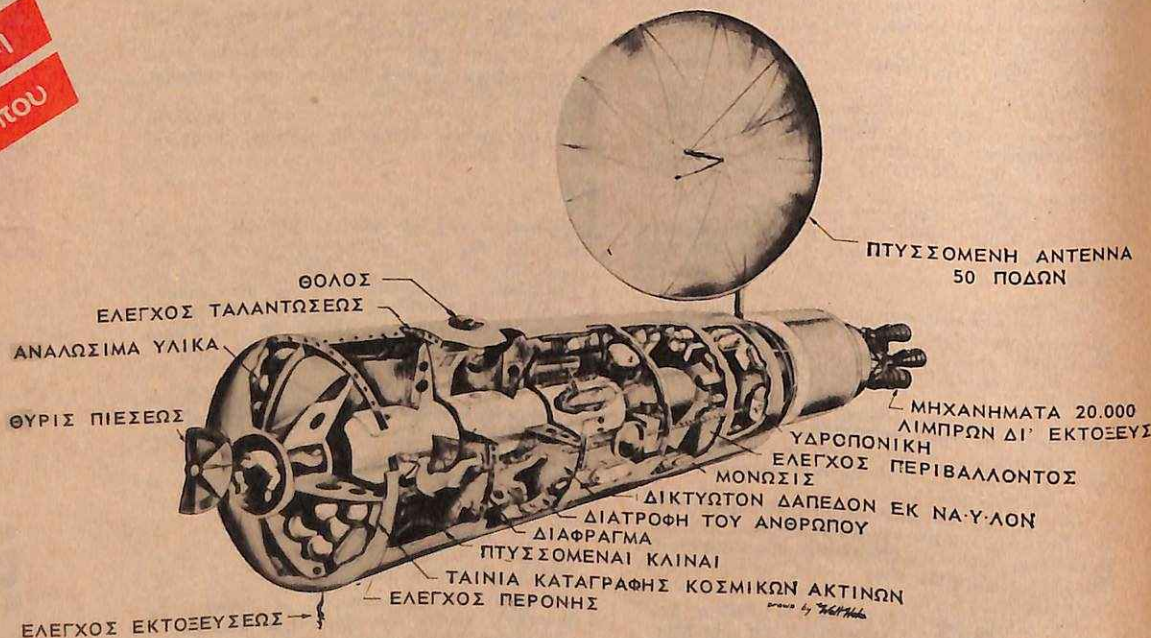
ΌΜΟΝΟΙΑ
ΤΗΛΕΦ. 532.631-2-3-4-5

Δ. ΛΕΚΤΟΡ 443

ΤΑΞΙΔΕΨΑ

Το εκπληκτικό ημερολόγιο
ένος διαστήμου επιστήμονος
που ζωντανεύει την αύριανή
πραγματοποίηση του ανθρώπου

ΤΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ όπου διαμένει το πλήρωμα κατά την περίοδο της πτήσεως στο Διάστημα. Συνδέεται με το «άνεμοπτερο», όπου έρπουν οι επίβατες όταν πρόκειται να μπουν στην ατμόσφαιρα του Άρεως ή της Γης. Έπειδή δεν υπάρχει αντίσταση στο κενό αέρος Διάστημα, η κεραία του ραντάρ υψώνεται χωρίς να παρεμποδίζεται η πτήση.

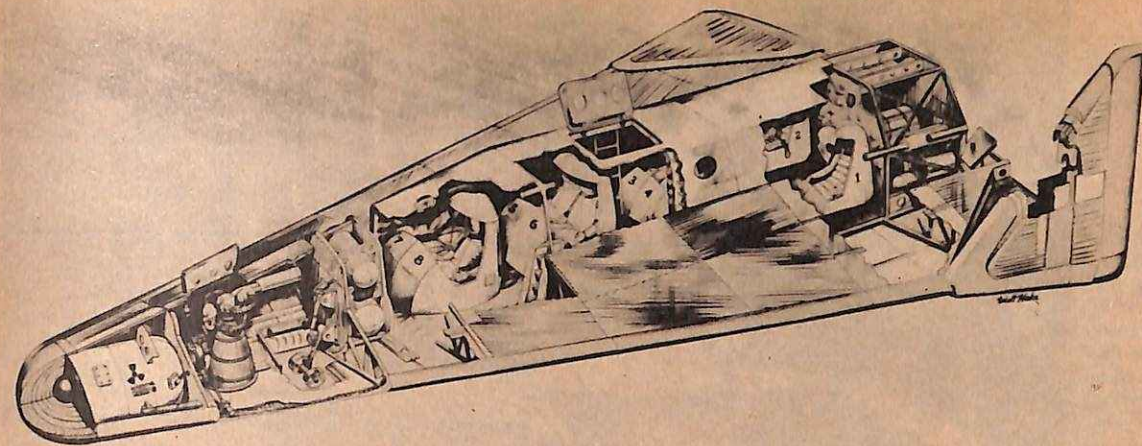

ΣΤΟΝ ΑΡΗ!

3
(ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ)

19 'Απριλίου 1972.— 'Η θερμοκρασία τώρα είναι εξαιρετικά χαμηλή. Αυτό είναι το πιο δύσκολο είδος ζωής. Διανύουμε εκατοντάδες μίλια κάθε μέρα. Πρέπει να φτάσουμε στην περιοχή του Πόλου σε μία - δύο μέρες.
21 'Απριλίου 1972.— Φτάσαμε σήμερα στην πολική περιοχή του Άρεως. Το έδαφος έχει περισσότερο πάγο παρά χιόνι. 'Αν λύση κανείς ένα κομμάτι πάγου στο γάντι του, δεν αφήνει σχεδόν καθόλου υγρασία.
5 Μαΐου 1972.— 'Η γεννήτρια του οχήματος μας παρέχει τη θέρμανση που χρειάζεται για τα καταφύγια μας. 'Όταν περπατούμε, στεκόμαστε κοντά στο όχημα και «χωνόμαστε» μέσα κάθε τόσο, για να ζεσταθούμε λιγάκι. Βρισκόμαστε 3.000 μίλια νοτίως του 'Ισημερινού και κάπου 250 μίλια απ' τον Πόλο. Το χιόνι είναι πυκνότερο τώρα και μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε σκί. Είναι στεγνότερο από οποιοδήποτε χιόνι που έχω δει στη Γη κι αρκετούς βαθμούς ψυχρότερο. 'Ο Άρης απέχει απ' τον 'Ηλιο μιάμιση φορά όσο η Γη.

14 Μαΐου 1972.— 'Εστειλα εύχες στην Πάτυ για τα γενέθλιά της.
15 Μαΐου 1972.— Φτάσαμε στον Πόλο σήμερα και βάλαμε ένα σιδερένιο κοντάρι στο ακριβές σημείο. 'Επειτα εξεκολούθησαμε το δρόμο μας επί 900 μίλια κι ανακαλύψαμε μία παγωμένη λίμνη. Στα πυκνότερα σημεία θάπρεπε να είχε ένα στρώμα πάγου 16 μέτρων. Την ώνομάσαμε Παγολίμνη Σμιθ. 'Εχει πλάτος 1,75 μιλίων και μήκος 5,5 μιλίων.
16 Μαΐου 1972.— 'Επειδή οι πολικοί πάγοι του Άρεως εξαφανίζονται σχεδόν το καλοκαίρι, η Λίμνη Σμιθ πρέπει να λυώσει κατά τα τέλη Αυγούστου του προσεχούς έτους. 'Ασφαλώς θα σκεπάζεται με χλόη, βρύα και φύκια.
17 Μαΐου 1972.— 'Ελπίζω η αποστολή του 1975 να εξεκολούθησε την χαρτογράφηση της περιοχής. 'Ενα ελικόπτερο, που θα μπορούσε να πετάξει σ' αυτή την άραιη ατμόσφαιρα, θα είναι πολύ χρήσιμο στα 1975!
15 'Ιουνίου 1972.— 'Η θερμοκρασία κατέβηκε ακόμα πιο πολύ. Θα θέλαμε πολύ να δο-

ΤΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ του πληρώματος στο έσωτερικό του «άνεμοπτερού». Περιλαμβάνει οκτώ θέσεις, όπου οι αστροναύτες προφυλάσσονται απ' τις μεγάλες ατμοσφαιρικές πιέσεις

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΙΔΙΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΑΡΗ

σκώμαστε πίσω στη βάση μας, που μάς φαίνεται τώρα μεγάλη πολυτέλεια.

16 'Ιουνίου 1972.— 'Ο Μάτζικ κι ο Ουάιτ σκάβοντας σε βάθος 2 μέτρων κάτω απ' το χιόνι ανακάλυψαν ένα μακρύ πράγμα, σαν μαστίγιο, που μοιάζει με ρίζα ενός μεγάλου φυτού της Γης.

17 'Ιουνίου 1972.— 'Ο Ράσκιν λέει πως το «μαστίγιο» δεν είναι ρίζα, αλλά μάλλον το κοτσάνι ενός φυτού, που θα πρέπει ν' αναπτύσσεται πολύ γρήγορα την άνοιξη, ίσως έντελώς χωμένο στο χώμα. Πιστεύει επίσης πως έχει σπόρους και άβριζει. Τ' ώνομάσαμε «γογγύλι του Άρεως».

1 'Ιουλίου 1972.— Ξεκινήσαμε πάλι για την «καλύδα» με το γογγύλι και τρία «κουκούσια», που ο Ράσκιν πιστεύει ότι είναι σπόροι του γογγυλιού. 'Αντί να γυρίσουμε απ' το δρόμο που ήρθαμε, αποφασίσαμε να εκώκουμε γύρω απ' τον Πόλο. 'Όσο το έδαφος είναι παγωμένο, μπορούμε να πάμε όπου θέλουμε.

3 'Ιουλίου 1972.— Βρήκαμε ένα μεγάλο και βαθύ φαράγγι, πραγματικά απόκρημνο, με πλαγιά 230 μέτρων, κλίσεως 85 βαθμών. Δεν μπορούσαμε να φτάσουμε στο βάθος του. Αυτό το φαράγγι, όπως κ' η Λίμνη Σμιθ, δεν είναι ορατό απ' τη Γη, γιατί το χιόνι δεν λιώνει ποτέ εκεί, ακόμα και στα μέσα του καλοκαιριού. Το βάραθρο εκτείνεται επί εκατοντάδες μίλια. Δεν μπορούμε να δούμε απέναντι, ακόμα και με τα τηλεσκόπιά μας, γιατί είναι δύσκολο να διακρίνουμε τις πλαγιές, όταν όλα είναι ομοιόμορφα άσπρα.

4 'Ιουλίου 1972.— Σήμερα ξεκουραστήκαμε. 'Ο Ουάιτ χρησιμοποίησε έκρηκτική ύλη για ν' ανατινάξει πάγους και βράχους, που έπεσαν μέσα στο φαράγγι.

5 'Ιουλίου 1972.— 'Ο Σμιθ, μ' ένα όρειβατικό μπαστούνι, γαντζωτές μπότες, σχοινιά και πασάλους, κατάφερε να φτάσει στο βάθος του γκρεμού. 'Ο Μάτζικ το επιχείρησε κι αυτός, μα δεν μπόρεσε να στερεώσει καλά τους πασάλους κι αναγκάστηκε να γυρίσει πίσω. 'Εφερε μαζί του κομμάτια απ' το βράχο, που είναι γρανίτης σε προχωρημένη κατάσταση αποσυνθέσεως.

6 'Ιουλίου 1972.— 'Ο Σμιθ βρίσκεται ακόμα στο βάθος της χαράδρας. 'Ο Μάτζικ, ο Ράσκιν κ' εγώ του ρίξαμε ένα καλώδιο, κι ο Ουάιτ διέταξε τον Σμιθ να ενισχύσει το χιόνινο καταφύγιό του, κ' ενισχύσαμε κ' έμεις το δικό μας, γιατί ο άνεμος συνάμωσε κ' η θερμοκρασία έπεσε ακόμα πιο πολύ.

7 'Ιουλίου 1972.— Πέρασαμε όλη την ημέρα προσπαθώντας να τραβήξουμε τον Σμιθ απ' το βάθος του φαραγγιού, μα χωρίς επιτυχία, γιατί το καλώδιο έτρωγε την άκρη του αποσυντεθειμένου γρανίτη, και κομμάτια βράχου και πάγου εξεκολούθησαν να πέφτουν πάνω στον Σμιθ.

8 'Ιουλίου 1972.— Τό χειρότερο που μπορούσε να γίνει, έγινε. 'Ο Σμιθ σκοτώθηκε και παρ' όληγο να χάσουμε και τον Ουάιτ. 'Όταν σηκώθηκε το πρωί, είχαμε δει τον Σμιθ να κινείται κάτω, χωρίς νάχη χάσει καθόλου το ήθικό του. Ρίξαμε ένα μεγαλύτερο καλώδιο, κι αυτό δεν φάνηκε να προκαλή τόσο γρήγορη διάβρωση του

γρανίτη. 'Ο Σμιθ τίληξε την άκρη του καλωδίου γύρω στη μέση του, τόπιασε γερά κι άρχισαμε να τον τραβάμε. 'Ο Ουάιτ στεκόταν στην άκρη του γκρεμού και μάς καθωδηγούσε. Ξαφνικά, ακούστηκε ένας δυνατός ήχος κ' ένα τεράστιο κομμάτι γρανίτη αποσπάστηκε απ' το βράχο. 'Ο Ουάιτ μόλις πρόλαβε να πηδήσει εγκαίρως για να μην παρασυρθεί. 'Ο γρανίτης, που θα πρέπει να ζύγιζε δύο τόνους, χτύπησε τον Σμιθ κατακέφαλα, καθώς κρεμόταν απ' το καλώδιο. Το καλώδιο κόπηκε και ήρθε σαν μαστίγιο προς το μέρος μας, σφυρίζοντας πάνω απ' το κεφάλι του Ράσκιν, που είναι θαύμα πως δεν αποκεφαλίστηκε. 'Ο Σμιθ τάφηκε κάτω απ' το κομμάτι του γρανίτη. Δεν υπάρχει καμμία πιθανότητα να επέζησε.

Συνθισμένος θάνατος

9 'Ιουλίου 1972.— 'Ο Ουάιτ είπε μία σύντομη δήση για τον Σμιθ.

10 'Ιουλίου 1972.— Άρχισαμε την επιστροφή στη βάση με πολύ πεσμένο το ήθικό μας.

1 Αυγούστου 1972.— Αύριο φτάνουμε στη βάση. 'Ενας από τους μυστηριώδεις σπόρους θλάστηκε.

2 Αυγούστου 1972.— Στην κατασκευή της βρήκαμε τον Μάκ Γιάν και τον Νόουλτον να φιλονεικούν για το «νοικοκυριό». 'Ο Νόουλτον τ' άβλει όλα ταχτικά, ενώ ο Μάκ Γιάν άφήνει τ' έγγραφα και τις αστρονομικές παρατηρήσεις σκορ-

πισμένες παντού. Οι τηλεσκοπικές παρατηρήσεις του, που έγιναν μέσα απ' την άραιη ατμόσφαιρα του Άρεως, είναι πολύ καθαρότερες από κείνες που γίνονται μέσ' απ' την σχετικά πυκνότερη γήινη ατμόσφαιρα.

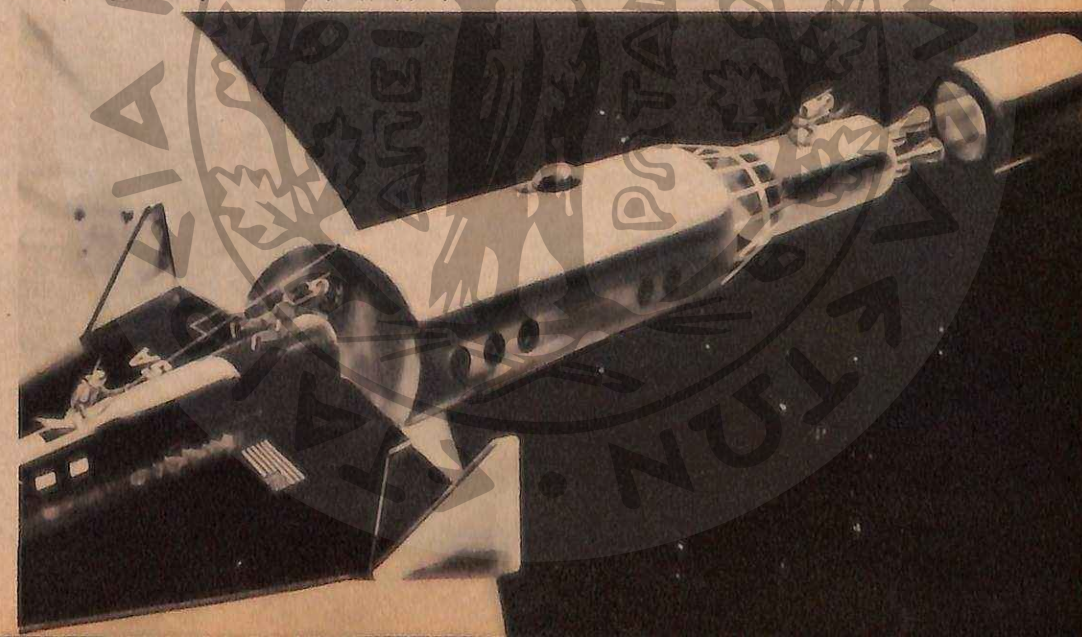
3 Αυγούστου 1972.— Μιλούσαμε για τον Σμιθ και τόνισα πόσο ειρωνικό ήταν το γεγονός ότι σκοτώθηκε μ' ένα τρόπο πολύ συνθισμένο και στους όρειβάτες της Γης. Θα φανταζόταν κανείς ότι κάποιος που σκοτώνεται στον Άρη πεθαίνει με κάποιο μυστηριώδη τρόπο, από άγνωστη αιτία...

15 Αυγούστου 1972.— 'Ο Μάκ Γιάν ήρθε μαζί μας στην καινούργια μας εξόρυξη προς τα βορειοδυτικά. 'Ο Νόουλτον κι ο Ράσκιν έμειναν στη βάση. Θέλαμε να πάμε ως την πράσινη ζώνη, που πρέπει να είναι πολύ κοντά τώρα, γιατί είναι άνοιξη.

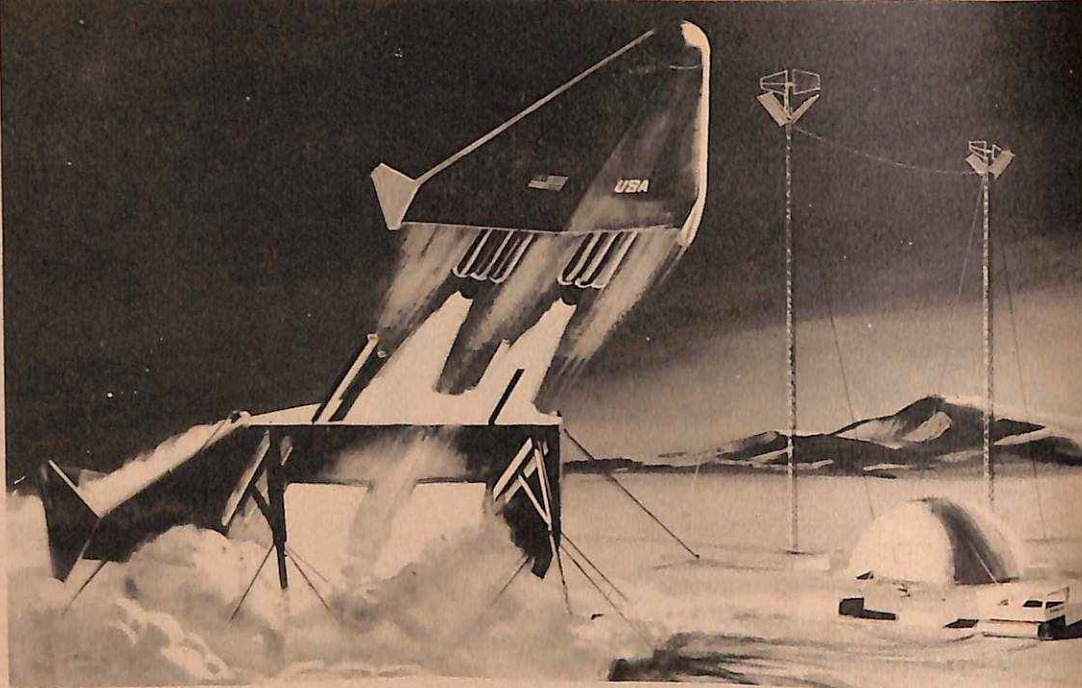
17 Αυγούστου 1972.— Είμαστε μακρύτερα απ' τη Γη από κάθε άλλη φορά. 'Ο Άρης απέχει τώρα 235.000.000 μίλια από τον πλανήτη μας. Οι επικοινωνίες μας με την Γη έχουν διακοπή, γιατί η Γη βρίσκεται ακριβώς απ' την άλλη μεριά του 'Ηλιου, κι ο 'Ηλιος έμποδίζει την αποστολή και λήψη μηνυμάτων. Οι επικοινωνίες θ' αποκατασταθούν στις 15 Σεπτεμβρίου. Τότε θα χρειαστούν 42 λεπτά για να πάρουμε απάντηση στο πρώτο μας μήνυμα.

18 Αυγούστου 1972.— Είπα στον Ουάιτ σήμερα ότι θα πρέπει να συντομώσουμε όχι μόνο αυτό το ταξίδι προς τα βορειοδυτικά, αλλά κι

10 ΜΑΪΟΥ 1973. Τρεις αστροναύτες έρπουν στο εξωτερικό του «άνεμοπτερού», για να επανασυνδέσουν το διαμέρισμα του πληρώματος, που το είχαν αφήσει σε μία τροχιά γύρω από τον Άρη, κατά την άφιξη τους, στις 24 Αυγούστου 1972. Στο διάστημα αυτό ο τεχνητός δορυφόρος περιστρεφόταν σε ύψος εξακοσίων μιλίων και χαρτογράφησε με κάθε λεπτομέρεια την επιφάνεια του ερυθρού πλανήτη

ΤΟ «ΑΝΕΜΟΠΤΕΡΟ» εκτοξεύεται από τόν "Αρη μερικούς μήνες πριν από την καθωρισμένη ημερομηνία αναχώρησης, λόγω της ανεξήγητου εξατμίσεως των καυσίμων πού, αν συνεχιζόταν άπαράτηρητη, θα μετέτρεπε τόν «Έρυθρό Πλανήτη IV» σέ τρίτο δορυφόρο τού "Αρεως, περιστροφόμενο αιώνως, μαζί με τούς φυσικούς δορυφόρους, τόν Φόβο και τόν Δείμο. Στόν "Αρη εγκαταλείπονται τά εφόδια γιά τήν προσεχή επάνοδο τού διαστημοπλοίου κατά τό 1975

ΘΕΣΑΜΕ ΣΕ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΥΡΑΥΛΟΥΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ ΚΑΙ ΓΥΡΝΑΜΕ ΣΤΗ ΓΗ

ολόκληρη τήν παραμονή μας στήν επιφάνεια τού "Αρεως. Πριν ξεκινήσωμε, μέτρησα τό υδρογόνο πού μάς μένει κ' είδα ότι δέν είναι πολύ κι ότι πρέπει ν' αφήσωμε ένα περιθώριο ασφαλείας γιά τήν περίπτωση άπρόοπτου.

20 Αυγούστου 1972.— Τό αυτόκινητο λειτουργεί σάν νά είναι καινούργιο από τότε πού ο Μάτζικ τό διέλυσε και τό ξανα συναρμολόγησε. Τά όχήματά στο έπόμενο ταξίδι θα πρέπει νά έχουν χονδρότερη έσωτερική επένδυση και πλαύτερα λάστιχα, γιά νά προχωρούν πιό εύκολα στή σκόνη και στο χιόνι. Τό αυτόκινητο και ή καλύδα θα ταφούν κάτω από ένα στρώμα πάγου, γιά τήν άποστολή τού 1975.

21 Αυγούστου 1972.— Φτάσαμε σέ απόσταση 200 μιλίων άπ' τή βάση, όταν πήραμε ένα μήνυμα άπ' τόν Νόουλτον, πού μάς έλεγε νά γυρίσωμε πίσω. Τά καύσιμα στίς δεξαμενές τού πυραύλου εξατμίζονται πιό γρήγορα άπ' ό,τι περιμέναμε.

Σχεδόν ένα... τίποτα!

22 Αυγούστου 1972.— Υπολογίσαμε τά περιεχόμενα τών δεξαμενών καυσίμων και βρήκαμε πώς ο Νόουλτον είχε πολύ δίκιο. "Αν ή εξατμίση συνεχισθή μ' αυτό τό ρυθμό, δέν θα μπορούσαμε ίσως ποτέ νά ξεφύγουμε άπ' τόν "Αρη ή νά φτάσωμε στόν δροφο τού πυραύλου, πού έχουμε αφήσει νά περιστρέφεται γύρω του. Τό πλοίο μας θα γίνη μία τρίτη Σελήνη τού "Αρεως... Έγκαταστήσαμε τήν βοηθητική γεννήτρια στο άνεμόπτερο. Χωρίς αυτήν, δέν θα είχαμε άρκέτο ήλεκτρικό ρεύμα γιά τό ταξίδι τής επιστροφής.

23 Αυγούστου 1972.— Ξεκινήσαμε στίς 2 π.μ. Μπήκαμε σέ τροχιά και πλησιάζομε τό διαμέρισμα τού πληρώματος, πού αφήσαμε νά περιστρέφεται. Αυτό δέν θα μπορούσαμε νά τό κάνωμε στή Γη.

24 Αυγούστου 1972.— Έπί όχτώ ώρες γυρίσαμε σ' έλευθερη τροχιά χωρίς νά χρησιμοποιήσωμε καύσιμα, παρακολουθώντας τόν δροφο. Βγήκα έξω γιά νά διευθύνω τήν επίχειρηση, μαζί με τόν Μάκ Γιάν και τόν Μάτζικ. "Όταν τό άνεμόπτερο έφτασε, χάρις στούς πυραύλους πού χρησιμοποιήσε ο Ουάιτ, σέ απόσταση δύο μέτρων άπ' τόν δροφο, έρριξα ένα καλώδιο με θηλιά, πού πιάστηκε σ' έναν ειδικό γάντζο. Ο Μάκ Γιάν άρχισε νά τραβή τó καλώδιο και σιγά-σιγά τά δύο τμήματα ήρθαν κοντά. Ο Μάτζικ σύρθηκε στο πίσω μέρος τού διαμερίσματος τού πληρώματος και με τή βοήθειά μας ένωσε τελείως τά δύο τμήματα και τά στερέωσε καλά.

25 Αυγούστου 1972.— Τώρα είμαστε έτοιμοι γιά τήν άγγρασία τών 519 ημερών πού θα περάσωμε γύρω άπ' τόν "Αρη και ταξιδεύοντας

πρός τή Γη. Δέν μπορούμε ν' άρχίσωμε τή διαδρομή προς τή Γη πριν άπ' τίς 10 Μαΐου τού έπομένου έτους. Σ' ένα χρόνο από σήμερα θα έχουμε περάσει κάτω δύο έβδομάδες τό 1/2 τής άποστάσεως άπ' τόν "Αρη στή Γη.

1 Οκτωβρίου 1972.— Αισθάνομαι σάν τόν Λουδοβίκο 10ο, πού έγραφε «Rien» (τίποτα) στο ήμερολόγιό του, ενώ συνέβαιναν πράγματα πού θα μπορούσαν νά τόν κάνουν νά χάσει τό μυαλό του. Ο δρ Ουέμπ μάς διατηρεί αισιόδοξους κι άπασχολημένους. Έκτελούμε μία πλήρη τροχιά γύρω άπ' τόν "Αρη κάθε 2 ώρες και 26 λεπτά. Βρισκόμαστε σέ ύψος 600 μιλίων περίπου πάνω άπ' τήν επιφάνειά του.

2 Οκτωβρίου 1972.— Έπειδή βρισκόμαστε σέ πολική τροχιά, κάθε χαρακτηριστικό τού πλανήτη φαίνεται καθώς αυτός περιστρέφεται. Χρειάζεται 24 ώρες και 37 λεπτά γιά κάθε περιστροφή του. Αυτή ή τροχιά ήταν πολύ πετυχημένη, γιατί επέτρεψε στόν Μάτζικ και σ' έμένα νά φτιάξωμε λεπτομερείς χάρτες τής επιφάνειάς του.

4 Οκτωβρίου 1972.— Όταν μπήκαμε στήν ατμόσφαιρα τού "Αρεως, ή θερμότης πού δημιουργήθηκε ήταν πολύ άσθενέστερη από κείνη πού θα υποστούμε όταν θα μπούμε στήν πολύ πυκνότερη ατμόσφαιρα τής Γης. Οι πιλότοι τής Γης, πού γυμνάζονται από χρόνια σ' αυτή τήν «επάνοδο στήν ατμόσφαιρα», τό κάνουν με τά 2/3 μόνο τής ταχύτητος, με τήν όποία έμεις θα πλησιάσωμε στή Γη.

25 Δεκεμβρίου 1972.— Πήραμε μηνύματα άπ' όλες τίς οικογένειές μας, κι ο Ράσκιν μάς προσέφερε λίγο «κраси» τού "Αρεως. Δέν μάς είπε τί είχε μέσα, αλλά ξέραμε πώς δέν μπορούσε νά περιέχει παρά ένα μόνο πράγμα, άφού χρησιμοποιούμε τό σύστημα τής αὐταρκειάς...

26 Δεκεμβρίου 1972.— Τό εκρασί» τού "Αρεως είναι νερό, στο όποίο έχει προστεθή χυμός από ένα γογγύλι τού "Αρεως.

15 Ιανουαρίου 1973.— Βοήθησα τόν Μάτζικ νά φτιάξη τούς χάρτες του. Είναι πολύ λεπτολόγος. Και μόνο οι χάρτες θα κάνουν τό ταξίδι μας ν' αξίζει τόν κόπο. Δείχνουν μία σειρά από λόφους σέ απόσταση 1.000 μιλίων δυτικά άπ' τή βάση. Η άβυσσος όπου πέθανε ο Σμιθ έχει, σύμφωνα με τίς μετρήσεις με υπέρυθρες ακτίνες, πλάτος 698,6 μιλίων στο φαρδύτερο μέρος τής και σχήμα μεσαιωνικής άσπίδος, μυτερό στίς δύο άκρες. Έχει μήκος 1598,2 μιλίων και τό βάθος τής ποικίλλει από 80 ως 7 μέτρα.

20 Φεβρουαρίου 1973.— Έχουμε φύγει από τόν "Αρη εδώ κ' έξη μήνες, κι όμως βρισκόμαστε ακόμα 600 μίλια άποκάτω μας. Φαίνεται κάποτε άρραίος, αλλά τώρα σιχάθηκα νά τόν βλέπω.

1 Μαΐου 1973.— Ο δρ Ουέμπ λέει πώς άνησχεί γιά τούς άνδρες, πού κατάρβωσαν νά υ-

πενικήσουν τόν φόβο και τήν ανία, αλλά παραπονούνται γιά διάφορες σωματικές παθήσεις. Ο Μάτζικ έχει έλκος, ο Νόουλτον ένα πόνο στήν καρδιά, ο Μάκ Γιάν έχει πονοκεφάλους κι ο Ράσκιν πάσχει από αίμορροΐδες. Έγώ είχα πονοκέφαλο ένα πρωί, πονώντας τ' άλλο και πόνο στ' αὐτή τήν επομένη. Ε'εσθ, τουλάχιστον, έχεις ποικιλία», απάντησε ο Ουέμπ, όταν τού τό ανέφερα.

5 Μαΐου 1973.— Η περιορισμένη ταχύτης τού συστήματός μας χημικής προωθήσεως κ' οι περιορισμοί τού βάρους και τού μεγέθους τού διαστημοπλοίου, μ' έκαναν νά σχεδιάσω τόν «Έρυθρό Πλανήτη IV», ως «σκάφος τής ελαχίστης δυνατής ενεργείας», με αποτέλεσμα νά είναι τό πλοίο πού θα χρησιμοποιήττα από τίς μελλοντικές άποστολές νά περιορίση τή διάρκεια τού ταξιδιού τών 997 ημερών στο 1/2.

Και τώρα προς τήν Γη...

10 Μαΐου 1973.— Έπί τέλους! Θέσαμε σέ λειτουργία τούς πυραύλους τής επιστροφής και τώρα ταξιδεύομε προς τή Γη. Όλοι οι πόνοι μας εξαφανίστηκαν ως διά μαγείας και συχαίρομε τόν δρ Ουέμπ γιά τίς μαγικές του θεραπείες...

8 Ιουλίου 1973.— Έκλεισε ένας χρόνος άπ' τό θάνατο τού Σμιθ.

20 Αυγούστου 1973.— Έκλεισε ένας χρόνος άπ' τήν αναχώρησή μας άπ' τόν "Αρη.

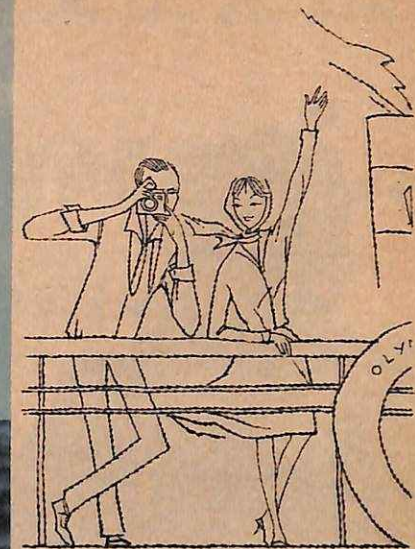
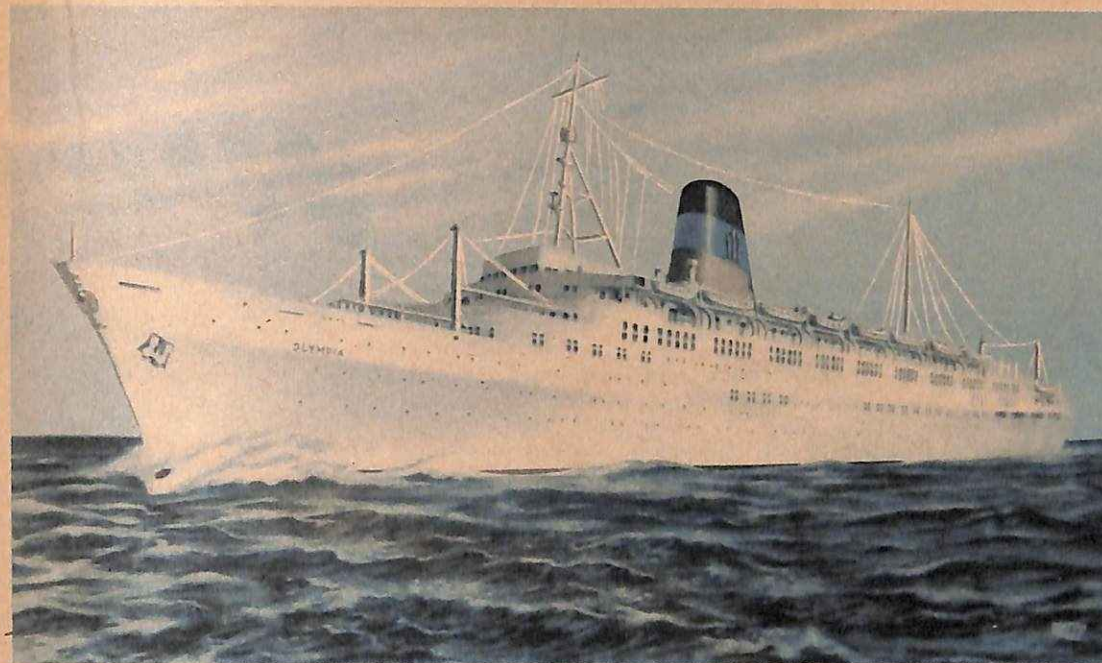
25 Δεκεμβρίου 1973.— Τά τρία μας χριστούγεννα. Τά πρώτα ήμαστε γεμάτοι έλπίδες, τα δεύτερα γεμάτοι πλήξη και τώρα γεμάτοι μένει παρά ένας μήνας!

1 Ιανουαρίου 1974.— Η Γη είναι ένας ωραίος πλανήτης, σκεπασμένος με χρυσά, άσπρα, μπλε και πράσινα χρώματα, σάν κ' εκείνα πού έχουν μερικά Ιαπωνικά υφάσματα.

23 Ιανουαρίου 1974.— Προετοιμασίες γιά τήν προσγείωση. Βγήκαμε πάλι άπ' τόν ειδικό θάλαμο έξω άπ' τό διαστημόπλοιο κι άποσπασαμε τό διαμέρισμα τού πληρώματος, πού θα βρεθ ή άργότερα στον άκεανό, άφού πρώτα σκαρφαλώσαμε στο άνεμόπτερο.

23 Ιανουαρίου 1974.— Κατά τά προσεχή 45 λεπτά θα μπούμε στήν πυκνή ατμόσφαιρα τής Γης. Θα χωθούμε «πλωγιάς» στήν επιφάνεια τής ατμοσφαιρας, προχωρώντας λίγο βαθύτερα έπειτα από κάθε περιστροφή μας. Τό άνεμόπτερο θα γίνη κ' έτσι πολύ ζεστό, αλλά τό διαμέρισμά μας είναι καλά άπομονωμένο και φαντάζομαι πώς δέν θα αισθανούμε χειρότερα από τότε πού βγήκαμε. Τό κόκκινο φώς άναψε. Τώρα μπαίνουμε!

Τ Ε Λ Ο Σ

Τό "Υπερωκεάνιον "ΟΛΥΜΠΙΑ", προσφέρει σέ όλους άνεξαιρέτως τούς επιβάτας του πρωτοφανείς άνέσεις και πολυτέλειαν.

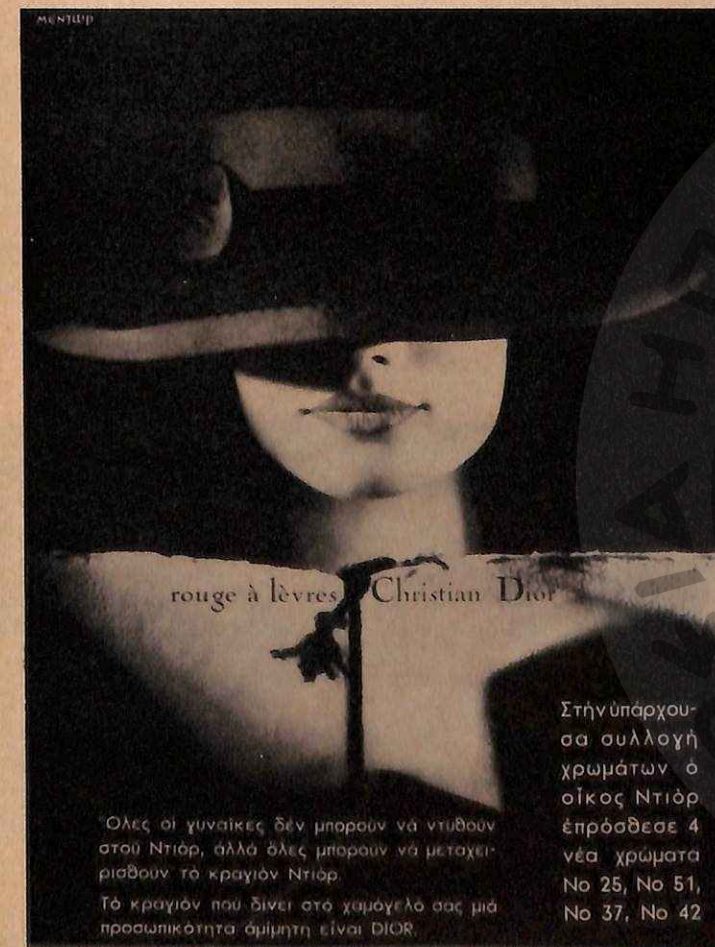
Ταξιδεύετε με τό άδούγκριτον
1/η "Ολυμπία"

23.000 ΤΟΝΝΩΝ - ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ 21 ΜΙΛΙΩΝ

GREEK LINE

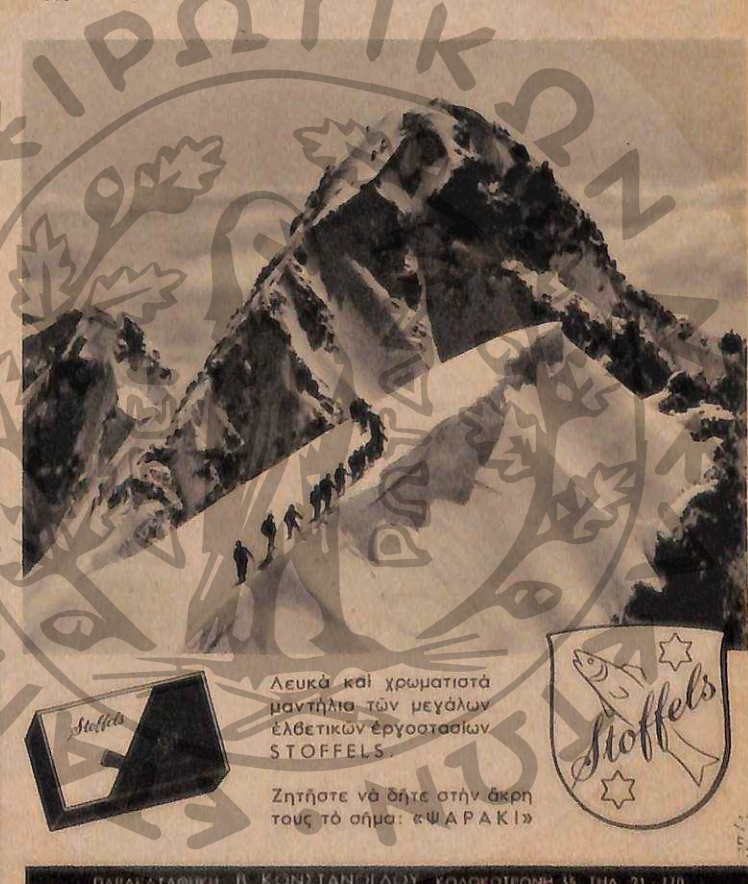
ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ : ΑΦΟΙ ΓΟΥΛΑΝΔΡΗ (ΕΛΛΑΣ) Α.Ε.

Απευθυνθήτε εΐς τόν ταξιδιωτικόν πράκτορα τής προτιμήσεώς σας

Στήν ύπάρχουσα συλλογή χρωμάτων ο οίκος Ντιόρ έπρόσθεσε 4 νέα χρώματα Νο 25, Νο 51, Νο 37, Νο 42

Ο άνδρας πού προσέχει τήν εμφάνισή του χρησιμοποιεί μαντήλια STOFFELS

Λευκά και χρωματιστά μαντήλια τών μεγάλων έλβετικών εργοστασίων STOFFELS.

Ζητήστε νά δώτε στήν άκρη τούς τό σήμα: «ΨΑΡΑΚΙ»

ΠΑΡΑΓΑΓΟΝΤΗ: Β. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ, ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 35, ΤΗΛ. 21.170

-Φωτογραφίζω άστέρια!..

Υπό ΚΟΡΝΕΛ ΛΟΥΚΑΣ

(Τού διασημόν φωτογράφου των ηθοποιών του κινηματογράφου, τ. συζύγου της Μπελίντα Λή)

- καὶ ἀποκαλύπτω τώρα τὰ μυστικά
τῆς ἀληθινῆς ιδιωτικῆς τους ζωῆς

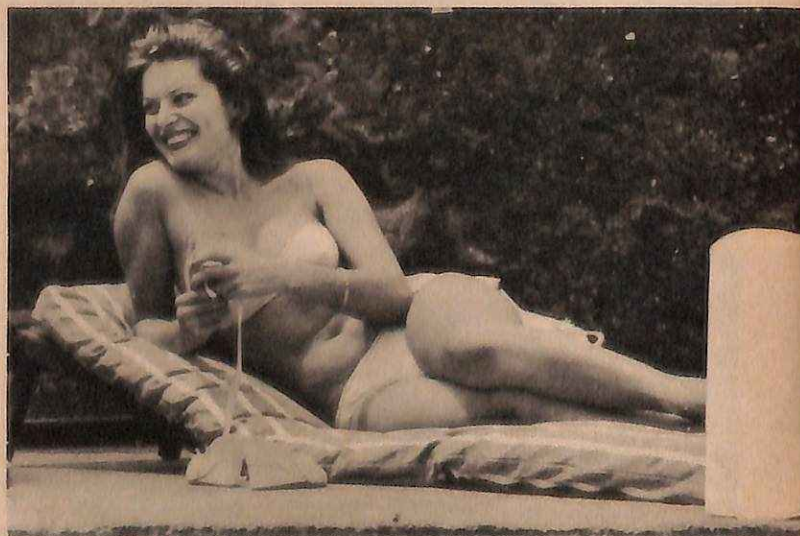
ΉΤΑΝ ΜΙΑ ΣΥΝΕΙΣΤΑΛΜΕΝΗ, ΑΛΛΑ ΦΙΛΟΔΟΣΗ ΝΕΑ Ο ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΦΑΚΟΣ ΤΟΥ ΣΥΖΥΓΟΥ ΤΗΣ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΕ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΦΗΜΗ

Είναι η ιστορία ενός φωτογράφου. Όχι ενός οποιαδήποτε φωτογράφου, αλλά ενός από τους πιο φημισμένους σ' όλο τον κόσμο - του Κόρνελ Λούκας, του ανθρώπου που τα άρχεια του μοιάζουν με το «Ποιός είναι Ποιός» του κινηματογράφου και του θεάτρου. Τού ανθρώπου που δυο φορές έκανε το γύρο του κόσμου, για να φωτογραφίσει διασημότητες - Μαίριλιν Μονρόε, Μπριζίτ Μπαρντό, σερ Άλεκ Γκίνες, Μάρλεν Ντήτριχ, Τζην Σίμμονς, Ντίρκ Μπάγκαρντ, Καϊό Κένταλ, Γκρέγορ Πέκ, Άλαν Λάντ...

... Καί, φυσικά, την Μπελίντα Λή, τη γυναίκα που εξετόξευσε στο κινηματογραφικό στερέωμα, που έγινε γυναίκα του και που τώρα είναι νεκρή, θύμα ενός τραγικού αυτοκινητικού δυστυχήματος στην Καλιφόρνια. Ο Λούκας δίνει μια ζωηρή αφήγηση της ζωής τους, πώς τον άφησε για τον Ιταλό πρίγκιπα Όρσίνι, για την απόπειρα της αυτοκτονίας της...

Σε άλλα κεφάλαια αφηγείται τη φιλία του με την Ύδον ντέ Κάρο, με την όμορφη και αλυσμένη Καϊό Κένταλ και την θαυμάσια Άντρεϊ Χέμπορν. Για τους καυγάδες της Τζόαν Φονταίν και της αδελφής της Όλβια ντέ Χάβιλαντ ή του Ντίν Μάρτιν και του Τζέρι Λούις.

«Είδαμε και μοιρασθήκαμε πολλά πράγματα μαζί - ή μηχανή μου κ' εγώ -, όμορφια και καταστροφή, επιτυχία και συμφορά», λέει. Και αρχίζει ακριβώς με την Μπελίντα Λή, την πρώην γυναίκα του...

ΑΛΛΑ ΤΗΣ ΚΑΤΕΣΤΡΕΨΕ ΤΟ ΓΑΜΟ

ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ του μεγάλου σκανδάλου και μετά την άτυχουσα αυτοκτονία της. Η Μπελίντα είναι πια διάσημη και ζει με τον πρίγκιπα Όρσίνι, κυνηγημένη συνεχώς από την περιέργεια του κοινού, ή όποια τόσο πολύ την καύραζε ψυχικά

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ με την ωραία κατατομή και το σώμα με τις άψογες αναλογίες ήταν τα πρώτα της έφοδια για την εξόρμηση στο κινηματογραφικό στερέωμα, αλλά επιθυμούσε περισσότερα. Πάντα είχε μεγαλύτερες απαιτήσεις από τον εαυτό της κι από το ταλέντο της.

ΔΕΝ ΑΡΓΗΣΕ να γνωρίσει την επιτυχία σαν η προκλητική, ή «σέξυ» στάο του αγγλικού κινηματογράφου. Άλλα ό νότος την τραβούσε — στην Ίταλία πίστευε ότι θα βρή τελικά τó μέλλον της.

ΠΟΛΛΕΣ φορές, αν και τόσο λαχταρούσε τη δημοσιότητα, ό φακός του Λούκας την ένωχλούσε, ιδίως όποτε καταντούσε αδιάκριτος, μέσα στον ιδιαίτερο κόσμο της, μέσα στο ίδιο της τó σπίτι.

ΜΕΡΟΣ Α'

Ο γάμος μου με την Μπελίντα Λή άρχισε σαν ένα ρομάντζο μεταξύ ενός άντρου του κόσμου και μιάς συνεσταλμένης, αλλά φιλόδοξης κοπέλλας.

Η φωτογραφική μου μηχανή, που μου έχει χάρισει μεγάλες ευτυχίες και δυστυχίες, μου χάρισε και την Μπελίντα, με βοήθησε να την κάνω μιά διεθνή «στάρ» και, κατά κάποιο τρόπο, διά της επιτυχίας, συνέθεσε στην καταστροφή της αγάπης μας.

Η Μπελίντα έλεγε πως έκανα γι' αυτήν περισσότερα από ό,τι έκανε ή θα κάνει οποιοσδήποτε άλλος.

Συναντηθήκαμε στά 1953 και παντρευτήκαμε στά 1954.

Σαν πρώτος φωτογράφος πορτραίτιστας του Όργανισμού Ράικ, έβγαλα φωτογραφίες της γυναίκας μου, που συνέτειναν να γίνει διάσημη. Όσο περισσότερο διάσημη γινόταν, τόσο λιγότερο την έβλεπα — γύρισε τρεις ταινίες μέσα σέ έννέα μήνες.

Ήμαστέ γνωστοί σαν τó πιο εύτυχο ζευγάρι του κινηματογράφου, αλλά όσο περισσότερη έμπιστοσύνη της είχα, τόσο πιο ανεξάρτητη γινόταν. Τό μόνο πράγμα που την ενδιέφερε σ' αλήθεια, ήταν να γίνει αστέρας.

Ήταν ό πρώτος γάμος μου και ήταν καταστροφικός.

Η Μπελίντα έγινε αστέρας, αφού όι φωτογραφίες που της έβγαλα άρχισαν να ταξιθεύουν σέ όλο τόν κόσμο και ό μεγάλος μηχανισμός δημοσιότητας του Ράικ λειτουργήσε για τήν άνύψωσή της.

Ήταν ένα παιδί...

Εύχαριστιόμουν να την φωτογραφίζω και μπορούσα να θάξω φωτογραφίες της σέ διάφορα μέρη, όπως τόν σπίτι μας, όταν ταξιδεύσαμε, όταν κάναμε διακοπές... αλλά πρέπει να της αναγνωρίσω — καμιά φορά τó αντίπαδό της, γιατί ή φωτογραφική μου μηχανή κάποτε βρισκόταν ολόένα μπροστά της, ήταν πολύ αδιάκριτη.

Φυσικά, χωρίς τις ταινίες που άκολούθησαν, όι φωτογραφίες μου μόνο δεν θα μπορούσαν να την κάνουν αστέρα. Μπορείς να θάξεις δέκα χιλιάδες φωτογραφίες μιάς κοπέλλας, αλλά πρέπει να έχει ταλέντο και φιλοδοξία, για να εδωκιμώση. Άλλά ή φιλοδοξία μπορεί να καταστρέψει ή να δημιουργήσει. Άν μιά ήθοποιός έχει τρομακτική φιλοδοξία και έμμονή, έχει κάνει τόν μισό δρόμο. Άλλο ζήτημα τó αν θα κερδίσει τήν εύτυχία όταν φτάσει.

Όι φωτογραφίες επίν - άνω ήταν ένα μέρος της διαδικασίας που ανέδειξε τήν Μπελίντα, και τις πετύχαινε γιατί είχε ώραίο παρουσιαστικό και δεν τήν έμελλε καθόλου γι' αυτό. Άργότερα όμως τις άπεχθάνονταν και ήθελε να σταματήσει να φωτογραφίζεται για επίν - άνω.

Η Μπελίντα ήθελε πάντα να κάνει κάτι καλύτερο, να φαίνεται διαφορετική και πάντοτε ήθελε να της δίνεται ή ευκαιρία να κάνει κάτι πιο αξιόλογο. Άλλά καθώς ή σταδιοδρομία της έ-

ΣΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ, κάποιο θρινόπωρο, ενώ ή Μπελίντα γύριζε τήν «Άφροδίτη — τή θεά του έρωτος», γνωρίστηκε με τόν Ίταλό πρίγκιπα Όρσινι.

←

ελισσόταν, ό γάμος μας άρχισε να κλονίζεται. Η Μπελίντα ήταν νεώτατη, σχεδόν παιδί, από πολλές απόψεις, ίσως αυτό να ήταν ή ρίζα για όλα, όλοι, κ' εγώ μαζί, περιμέναμε από ένα παιδί να συμπερίφερθ ή σαν γυναίκα.

Άκόμα και όταν γύριζε τήν πρώτη ταινία της, ήταν σέ μεγάλο θαμύό ένα παιδί.

Τά γούστα αλλάζουν

Ολόένα θλεπόμαστε και πιο λίγο γιατί και όι δυό μας ήμαστέ πολύ άπασχολημένοι με τή δουλειά μας. Η Μπελίντα ήταν ή κοπέλλα που έπρεπε να έχει τόν άνδρα της συνεχώς κοντά της, αλλά όι διαφορετικές άσχολίες μας τó απέκλειαν. Παντρευτήκαμε 18 δώδεκηνους μήνες μετά τήν πρώτη μας συνάντηση. Δεν ήταν έρωσ κεράυνόδωλος, όπως είπαώηκε.

Τήν πρώτη έποχή τού γάμου μας έμεινε στό σπίτι και συχνά έκλαιγε αν έπρεπε να ταξιδέψω για επαγγελματικούς λόγους. Ήταν πάντοτε άπελπισμένη και χαμένη όποτε έφευγα. Πολλοί είπαν ότι έγινε τó αντίρκελό μου, αλλά δεν είναι αλήθεια, ούτε νομίζω ότι με έβλεπε σαν τόν άντρα που κρατάει τούς σπάγγους, γιατί δεν τούς κρατούσε.

Στό κόσμο του κινηματογράφου είναι εύκολο να σχηματίσεις μιά άνόμοη άντίληψη τών άδών και αυτό συνέβη όταν ή Μπελίντα άρχισε να σκέπτεται περισσότερο τή σταδιοδρομία της παρά μίας. Μιά νέα κοπέλλα άρχίζει ή σταδιοδρομία της, έχει τά συνθιγμένα γούστα, άνιερύεται τά καθημερινά πράγματα που άρρίζουν στόν κόσμο. Νά έχει ένα μικρό διομέρισμα, να κάνει ή δουλειά της, να φωνίζει, να παρακολουθ ή τήν τηλεόραση ή να διαβάξει ένα βιβλίο. Στή περιπτώσή μας, με τόν καιρό, δά' αυτά τά πράγματα έγιναν τελείως άνητκά... Η Μπελίντα δεν ήθελε να πηγαίνει στά μαγαζιά, γιατί ένιωθε πως ό κόσμος δά τήν κοιτούσε, έτσι τά ψώνια τού σπιτιού έπρεπε να γίνονται κατά τόν πιο κρυφό τρόπο ή να στέλνονται στό σπίτι. Τό να διαβάξει της ήταν τελείως άδύνατο, γιατί είχε ελάχιστο ελεύθερο χρόνο. Τά συνθιγμένα πράγματα σιγά - σιγά τής προκλούσαν πλήξη, και άλλα πράγματα τήν γοήτευαν, όπως τó να πηγαίνει σέ δεξιώσεις, να άγοράζει νέα φορέματα, να κάνει καινούργια κτενίσματα, που άρρίζουν σέ όλες τις κοπέλλες.

Στό μεταξύ, καθώς τó άστρο της Μπελίντας ανέβαινε, μερικά δημοσιογράφοι της κόλλησαν τόν χαρακτηρισμό «ντιστηπτική», γιατί έκανε μιά συνθιγμένη ζωή, ζούσε σ' ένα συνθιγμένο διομέριο, με ένα συνθιγμένο άνδρα — πράγματα που γι' αυτούς ήταν άντιστηπτικά και άνητα.

Πωλείο ή στό ζαχαροπλαστείο, από φόβο μήπως τήν άναγνωρίσουν. Κατόπιν δεν ήθελε πιά να μπαίνει σέ λεωφορεία, γιατί έλεγε τήν έπείσημιναν και έν έν συνεχίζει κατάντησε να μή θέλη να δ ή ότε τόν ταχυδρόμο, γιατί νόμιζε πως ό ταχυδρόμος τήν ήξερε πολύ καλά ή θά ήθελε να της μιλήσει για τή δουλειά της. Αυτό έξελεχθηκε σέ μιά άπίθανη κατάσταση. Είμαι βέβαιος πως υπάρχουν πολύ διασημοί άνθρωποι, που κάνουν τά συνθιγμένα πράγματα και τά άπολομάνουν.

Είναι κάτι που συμβαίνει σ' ένα άστομο λόγω άρισμένων πραγμάτων: Δημοσιότητα, συνεχής εργασία στά στούντιο, εύπιστία, λόγια... Δεν νομίζω πως τó φταίξιμο είναι ολότελα δικό της.

Όταν τήν πρωτοσυνάντησα ήταν πολύ συνεσταλμένη — κοκκίνιζε εύκολα με τó πορομικρό. Ένώ πολλές τσερές «στάρ» πιστεύουν ότι ό φωτοστέφανος της έφηψε τούς επείθλιν να πίνουν σαμπάνια, ή Μπελίντα προτιμούσε τή λεμονάδα. «Μ' άρέσουν μόνο τά παγωμένα έλαφρά ποτά — δεν είναι περίεργα», έλεγε.

Η πρώτη μας συνάντηση έγινε όταν μου ζήτησαν να της θγάλω μερικές φωτογραφίες για τήν ταινία «Ράνασναϊ Μπάς», τού Θράνκι Χούσερντ.

Ήταν άπλως μιά συνθιγμένη συμπαθητική ξανθή κοπέλλα, με πράσινα μάτια, που έπαιζε χόκεϊ στό σχολείο και φαίνονταν άμορφη κατά ένα τρόπο άγνείνο και συμπαθητικό. Μόλις δυό χρόνια πριν από τή γνωριμία μας είχε έγκυα καταλείψει τó γυνάστιο. «Εμοιάζε τόσο γεμάτη υγεία, ώστε, όταν άρχισε να γυρίζει ταινίες, μερικοί τήν άνώμασαν ή κοπέλλα με τó άντιστηπτικό, άγνείνο σέξ άπλήλ».

Στό μεταξύ, καθώς τó άστρο της Μπελίντας ανέβαινε, μερικά δημοσιογράφοι της κόλλησαν τόν χαρακτηρισμό «ντιστηπτική», γιατί έκανε μιά συνθιγμένη ζωή, ζούσε σ' ένα συνθιγμένο διομέριο, με ένα συνθιγμένο άνδρα — πράγματα που γι' αυτούς ήταν άντιστηπτικά και άνητα.

Συνεχώς... πειραματιζόταν

Ανατρέχοντας τις φωτογραφίες μου της Μπελίντας, έαναβλέπω πως στήν αρχή είχε πολύ ξανθά μαλλιά και πατημένα ζυγωματικά. Είχε μιά καθαρή γραμμή. Άργότερα έγινε πιο φαταχτερή, πιο έξωτική. Μπορείτε να διαπιστώσετε τή διαφορά από τις φωτογραφίες που έδωλε τότε.

Καταπιάστηκε να μεταβάλλω αότη τή θανάσιμη έτικέτα της άντας με έξωτικές, φαταχτερές φωτογραφίες. Προχώρησε τόσο πολύ, ώστε έφτασε ν' αλλάξει και τó χρώμα τών ώριων μαλλιών της.

Η Μπελίντα συνεχώς πειραματιζόταν με τó μακιγιάς και τó χρώμα τών μαλλιών και μπορούσε να έπιτύχει δραματικές και έκπληκτικές αλλαγές. Ξαφνικά άποφάσισε να γίνει άνοιχτόξανθη ή κοκκινομάλλα ή μελοχρύνη. Σέ μιά περίπτωση όταν ήταν πολύ ξανθά άφηνε τά μαλλιά της στό φυσικό τους χρώμα, που ήταν πιο σκούρο. Τό μακιγιάς της

τó φρόντιζε μόνη της. Όταν τήν μακιγιάριζαν όι τεχνικοί τού στούντιο, συγκέντρωνε πολλές πληροφορίες και κατόπιν στό σπίτι δοκίμαζε μόνη της διάφορα στυλ, τó ένα έπειτα από τó άλλο.

Τήν έποχή που ήταν τού τύπου «ξανθιά δάμω», είχε μεγάλα θάσανα για να κρατήσει τά μαλλιά της άνοιχτόξανθα. Γινόταν τόσο άνυπόμονη, αλλά τó πράγμα φαίνονταν μάλλον διασκεδαστικό με τά γράμματα που έπαιριε — γράμματα από θαυμαστές: «Τί θαμάσια φυσικά μαλλιά που έχετε, πως τά διατηρείτε έτσι άραιά!». Άπάντηση δεν δινόταν.

Έπειτα από τήν πρώτη φωτογραφική μας συνέντευξη, της άποσέχθηκα να της δείξω τις φωτογραφίες της. Γνωρίστηκε και έτσι άρχισε τó είδύλλιο μας.

Κόρη ξενοδόχου

Όταν έμφάνισα τις πρώτες φωτογραφίες της Μπελίντας σκέφτηκα πως ήταν πολύ καλή για να τήν άφήσω να φύγει. Έτσι τήν παντρεύτηκα.

Εκείνη ήταν 17 και έγώ ήμου 30. Άλλά όι κοπέλλες τών 17 και 18 χρονών είναι πιά τελείως ώριμες — έξαρτάται από τó πρόσωπο.

Ήταν κόρη ενός ξενοδόχου τού Ντέβον. Έπειτα από τήν πρώτη ταινία της χαριετιστικά σαν ή επροκλητική κοπέλλα που άνέμενε ή βρετανική όδηση και κανείς δεν έξεπλάγη περισσότερο από τήν Μπελίντα. «Στή Δραματική Σχολή ήμου τρεμερά καλή σέ ρόλους... ήλικιωμένων κυριών», είπε.

Η Μπελίντα έμαθε τά βασικά στοιχεία της τέχνης της στή Βασιλική Άκαδημία της Δραματικής Τέχνης και σέ ένα περιόδοντα στίς άπαρχίες θάσος, άντι μισού τεσσάρων ήσαν τήν έδωμάδα. Τό γοργό μάτι ενός άνηκευτού τολάνου, ή φωτογραφική μου μηχανή, ό Όργανισμός Άρθουρ Ράικ και ή Μπελίντα έκαναν τά ύπόλοιπα. Άλλά καθώς ό πανίσχυρος μηχανισμός δημοσιότητας της στερώνε τó όνομα, εκείνη άρχισε να έχει άμφιβολίες για τή δουλειά της σέ κάθε ταινία. Ήταν θυμια της λαχτάρας να γνωρίσει τήν εύτυχία μέσα σέ μιά νύχτα.

Θυμάμαι ζωηρά ένα επεισόδιο. Ήμαστέ άρροδωνισμένοι και ήταν τελείως άγνωστοί. Μου είχαν προσφέρει δυό εισιτήρια για μιά πρεμιέρα. Ήταν ή πρώτη πρεμιέρα που θα πήγαμε. Περιμέναμε να δ ή εκεί τούς πάντες και τά πάντα, ίσως και να τήν προσέξουν. Άγόρασε μιά πολύ ώραία τουσέττα από τιά μίση υπεντική και ήταν γοητευτική. Είχε δυό εισιτήρια της δευτέρας σειράς τών θεωριών και, καθώς μπαίναμε στό φουανί, κάποιος ύπεύθυνος της έταιρίας με πλησίσε και είπε: «Κόρη, μπορεί να δ ή τά εισιτήριά σου».

Όταν τού τά έδειξα, είπε «Άρα, περιμέναμε ένα λαπάτο, και μου πήρε τά εισιτήρια. Μας άφανε να περιμέναμε τρία τέσσερα λαπάτα. Όταν γύρισε μου έδωσε δυό άλλα εισιτήρια. Τού είπα: «Δεν είναι τά ίδια». Και κείνος: «Όχι, μά είναι καλές θέσεις».

Μπήκαμε στήν αίθουσα και είδαμε

ότι όι θέσεις που μάς είχε δώσει ήταν π'νω - πίσω, όπου ελάχιστοι από τούς θεατές φορούσαν σέκιν και τουλίτες κακταίηλ. Έτσι άποτελούσαμε μιά έξαιρση με τήν έπίσημη έιδυσία μας και καθόμαστε εκεί σαν άσυνήιστα τέρατα. Είχα έκμανη με τήν άλλαγή τών θέσεων και ή Μπελίντα ξέσπασε σέ δάκρυα λέγοντας πόσο τρεμερό ήταν αυτό που μάς είχε σμείη.

Όταν άργότερα ξαναείδα τόν υπεύθυνο που είχε κάνει τήν άλλαγή, μου είπε πως κάποιος άνώτερος διευθυντής της έταιρίας είχε ζήτησει να μην καθίσουν κοντά τού στίς δυό πρώτες σειρές τεχνικοί τού στούντιο και σούός ήταν ό λόγος της άγνεσίας του. Η Μπελίντα ήταν τόσο άνάστατη, ώστε σ' όλη τήν διάρκεια της προβολής έκλαιγε με λυγμούς.

Υπεβέτω πως ήθελε να τήν προσέξουν με τήν καινούργια τουσέττα της πράγμα δέδοια φυσικό. Άλλα χρόνια άργότερα καθόταν στήν πρώτη σειρά, «στάρ» πιά, και κανείς δεν είχε αντίρρηση.

Όσο συνεχίζονταν τó είδύλλιο μας, ή Μπελίντα μοιραζόταν ένα διομέριο με δυό άλλες κοπέλλες - ή μιά λεγόταν Γκλύν Μόρτμερ και έργαζόταν σ' ένα κινηματογραφικό πράκτορα, ή άλλη Τζόαν Κάλλοχαν και είχε έρθει από τó Κάντις για να γίνει μονακέν. Η Τζόαν, πολύ έμερη κοπέλλα, είχε έρθει στό Λονδίνο με όλες τις οικονομίες της — 25 λίρες — για να παρακολουθήσει μιά άρμόδια σχολή, όπου τά διδάκτρα ήταν 20 λίρες. Η Γκλύν έβριχε κάποιον να εκπαιέσει τήν Τζόαν δωρεάν και ή Τζόαν μετεκέμισε στό διομέριο της Γκλύν. Η Μπελίντα πήγε μαζί τούς λίγο άργότερα. Η Τζόαν έβριχε μιά δουλειά στό κατάστημα τού Ήδων στήν «Οξφορντ Στρήτ» με 4 λίρες τήν έδωμάδα, κατόπιν έγκατέλειπε τó κατάστημα για να έργαστ ή σέ μιά φίρμα που πουλούσε σαρί. Η Γκλύν είχε ένα φίλο που λεγόταν Κάσφι και ή Τζόαν άποφάσισε να πάρη αυτό τó έπχο ήνδικό όνομα, που έκρινε ότι ταιριαζε με τήν έμφάνιση και τήν προσωπικότητά της. Η Τζόαν, ή ή Άννα Κάσφι, όπως μετωνομασθήκε, έπασε δουλειά σαν μονακέν ενός φημισμένου οίκου μόδας. Τόν έλαίετορο της εκπαιεύονταν για να γίνει ήθοποιός.

Μά μέρα πήρα τήν ντοκιμαντέστα Άννα Κάσφι στά στούντιο τού Παίνγροντ με τόν κόσμο τού επαγγελματία. Άποτέλεσμα ήταν ένα δοκιμαστικό για τήν ταινία «Μιά πόλη» σαν τήν Άλίκη. Τό δοκιμαστικό ήταν καλό και είπαν ότι θα τήν προσέξουν. Άλλο άργότερα ή «Παρομύσιν» τήν έστειλε στό Παρίσι να συναντήσει τόν Σπένσερ Τρίστου και τόν σκηνοθέτη Έντι Ντμήντρε, για να τήν δοκιμάσουν στόν πρώτο ρόλο της ταινίας τού Σπένσερ Τρίστου, στό θουόνι. Πήρε τόν ρόλο που τελικά τήν έφερε στό Χόλλυγουντ και στόν Μάρλον Μπράντο με τόν όποιο παντρεύτηκε και χώρισε.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

‘Η Άνταρκτική
για τους πιγκουΐνους...

...καί η **ΦΙΛΙΠΣ** για τα TRANSISTORS

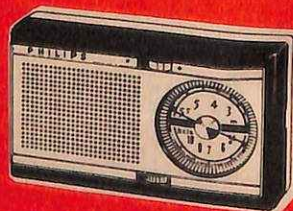
L 4 X 90 T

Φορητός δέκτης παγκοσμίου λήψεως με 7 τρανζίστορ και 2 γερμάνια, μεσαία, μακρά και 2 κλίμακες θραχέα, 7 πλήκτρα, μεγάφωνον 13 εκ. μεγίστης εύαισθησίας. Λειτουργεί με 6 στήλες 1,5 v.

L 3 X 95 T

Φορητός δέκτης σπόρ με 7 τρανζίστορ και 2 γερμάνια, όλων των κυμάτων. Έσωτερική κεραία και πρίζα δια της σύνδεσίν της με αυτοκίνητον. Μεγάφωνον μεγίστης εύαισθησίας. Λειτουργεί με 4 στήλες 1,5 v.

L 0 X 90 T

Δέκτης της τσέπης μεσαίων και μακρών κυμάτων με 7 τρανζίστορ και 1 γερμάνιον, μεγάφωνον πιστής αποδόσεως. Έσωτερική κεραία, μεγάλη οικονομία ρεύματος. Λειτουργεί με 6 στήλες 1,5 v.

ΑΓΟΡΑΖΟΝΤΑΣ ΦΙΛΙΠΣ ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΠΟΙΟΤΗΤΑ!

Έδω ι Έυει

‘Η Βίλλα ‘Ιτάλια...

...στην Πορτογαλία φιλοξενεί τρεις από τις πιο χαριτωμένες πριγκίπισσες, τις κόρες του τέως βασιλέως της ‘Ιταλίας Ουμβέρτου, μια παντρεμένη και δυο ανύπαντρες. Στην φωτογραφία μας ο ‘Αλέξανδρος της Γιουγκοσλαβίας, σύζυγος της Μορίας Πία, με τα δίδυμα Δημήτρη και Μιχαήλ, που γεννήθηκαν τον ‘Ιούνιο του 1958, και η Μορία Βεατρίκη, ή Μαρία Γκομπριέλλα και η Μορία Πία. ‘Η Μορία Γκαμπριέλλα θεωρείται από τις ωραιότερες πριγκίπισσες της Εύρωπης, πράγμα που δεν πέρασε απαρατήρητο ούτε από τον Σάχη της Περσίας, ούτε από τον νέο, επίσης ωραιότατο, Δόν Ζουάν, μνηστήρα του θρόνου της ‘Ισπανίας.

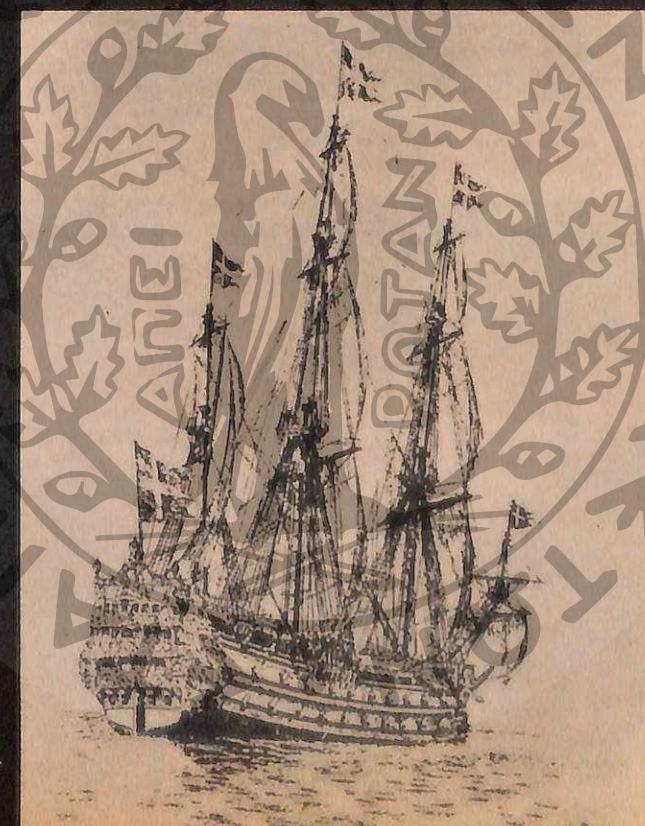

«Βισνού»...

‘Η έντελως τυχαία «κουαφύρ» του ‘Αλεξάντρ, η οποία ασφαλώς έχει σκοπό της να διευκολύνει την καλοκαιρινή κομψότητα και συγχρόνως και τις κολυμβήτριες...

10 Αύγουστου 1628

Το σουηδικό πολεμικό «Βάζα» έδουλιζε και χανό. Τον μέσα στην καρδιά του λιμανιού της Στοκχόλμης. ‘Η Ιστορία, πάντα γνωστή, έκίνησε ιδιαιτέρως την προσοχή ενός νέου, του ‘Αντερς Φράντζεν, ρως την προσοχή ενός νέου, του ‘Αντερς Φράντζεν, να διαβέση ένα εκατομμύριο λίρες για την ανέλκυσι και αυτές τις ημέρες το ωραίο καράβι, σε σχετικά καλή κατάσταση, βγαίνει από τα νερά, ύστερα από 300 χρόνια ύπνο.

441

(Ἐστάλη ὑπὸ Ἰωάν. Β.).

«ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΟΥ ΕΛΑΜΠΑΝ σάν ν' άνανακλούσαν άκόμη τó άστρικό φώς». Ό Γιούρι Γκαγκάριν άναποδίδει κατά τή ρωσική συνήθεια τά χειροκροτήματα τής Σοβιετικής Άκαδημίας Έπιστημών.

ΤΟ ΠΛΗΘΟΣ ΤΩΝ ΜΟΣΧΟΒΙΤΩΝ, πού κατέκλυσαν μέ λάβαρα καί πινακίδες τήν Έρυθρά Πλατεία, δέν άποφασίζει νά διαλυθί, άν καί ή ύποδοχή τού πρώτου κοσμονάυτη έχει άπό άρκετή ώρα τελειώσει.

ΣΤΟ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ ΤΗΣ ΜΟΣΧΑΣ ΑΝΕΜΕΝΕ Ο «

ΚΡΟΥΣΤΣΕΦ ΓΙΑ ΝΑ ΕΝΑΓΚΑΛΙΣΘΗ ΤΟΝ «ΓΚΑΓΚΑ» «ΠΩΣ ΑΙΣΘΑΝΕΣΑΙ»; «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ, ΝΙΚΗΤΑ ΣΕΡΓΚΕΪ ΕΒΙΤΣ. Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΕΞΕΤΕΛΕΣΘΗ»

ΕΤΣΙ ΥΠΕΔΕΧΘΗ Η ΜΟΣΧΑ ΤΟΝ ΗΡΩΑ ΤΗΣ

ΟΙ ΜΟΝΕΣ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ από τήν ύποδοχή τού Γκαγκάριν στήν Μόσχα

Όλος ό κόσμος γνωρίζει πλέον τήν φυσιογνωμία τού Γιούρι Γκαγκάριν. Χιλιάδες άρθρα γράφτηκαν γιά ν' άναγγείλουν ή νά σχολιάσουν τó επίτευγμα καί τόν άθλο του. Ό Γκαγκάριν προσωποποιεί, άθροίζει καί δικαιώνει όλες τίς επίπονες προσπάθειες στρατιάς έπιστημόνων — άστρονόμων, τεχνικών, μηχανικών, βιολόγων κ.λ.π. —, πού οίστηρηλάτησαν μέ τήν ιδέα τής άπελευθέρωσης τού ανθρώπου άπό τήν έπίμονη διεκδίκηση τής γήινης βαρύτητας. Ένα ταξίδι έξω άπό τή Γη άσκει άφάνταστη γοητεία καί μαγεύει τή φαντασία μέ τήν άτελείωτη προοπτική τών δυνατότητων, πού άνοίγει έμπρός στά έκπληκτα μάτια τών άπλών ανθρώπων.

Ή μιάμιση ώρα πού επέταξε πάνω άπό τήν Γη ό Γκαγκάριν ήταν άρκετή νά τού δώση παγκόσμιο προβολή καί νά άποκτήσι γιά τήν ιστορία τόν τίτλο τού ήρώος τού Διστήματος.

Ή έπίσημη καί πάνδημη ύποδοχή του, στήν Μόσχα, άπέτέλεσε γεγονός άνευ προηγουμένου. Έκατομμύρια κατοίκων τής σοβιετικής πρωτεύουσας συμμετείχαν στόν δημόσιο εορτασμό, ενώ σ' όλους τούς δέκτες τήλεόρασης ή μορφή τού νεαρού Ρώσου έδέσποζε κυριαρχικά.

Ό μόνος Εύρωπαίος ρεπόρτερ - φωτογράφος πού παρακολούθησε τήν ύποδοχή του ήταν ό ειδικός άπεσταλμένος τού διεθνούς πρακτορείου «Νταλμάς» Φιλίπ Λετεγιά, τó φωτογραφικό ρεπορτάζ τού όποιου δημοσιεύουν κατ' άποκλειστικότητα οι «Είκο-νε ς», πού συνεργάζονται μέ τó πρακτορείο «Νταλμάς».

Γιούρι Γκαγκάριν έφτασε μ' Ένα αΐλιούσιν ΧΒ» στό αεροδρόμιο τού Βνούκοβο άπό τόν άγνωστο τόπο προσγειώσεως τού διαστημολοίου του. Εύδυτηνής, χαμογελαστός καί καλοστημένος, μέσα στήν καινούργια στολή τού ταγματάρχη. Προχώρησε σταθερά πρós τήν ομάδα τών άνωτάτων Ιθυνόντων πού τόν περίμεναν. Πλάϊ τους, όλόκληρη ή οικογένειά του, ή νεαρή γυναίκα του Βαλεντίνα, οι γονείς του, τά άδελφία του. Ό Γιούρι στάθηκε έμπρός στόν Κρούσσεφ, χαϊρέτησε στρατιωτικά καί άνέφε-ρε:

—Ή άποστολή έξετελέσθη πλήρως. Όλα πήγαν καλά!

Ύστερα άπό τά συγχαρητήρια καί τούς έναγκαλισμούς ήρθε ή σειρά τού τρυφερού συγκινημένου φίλιού άπό τήν γυναίκα, τήν μητέρα, τόν πατέρα

ΣΤΗ ΔΕΞΙΩΣΗ ΤΟΥ ΚΡΕΜΛΙΝΟΥ, ό τιμώντας «έθνικός ήρωας» ύπογράφει — κατά τόν δυτικό συρμό — αυτόγραφα. Όλες οι κυρίες άρχισαν νά τόν βρίσκουν έξαιρετικά γοητευτικό κι αξιολάτρευτο

ΑΠΟ τήν εξέδρα του Μουσώλειου Λένιν - Στάλιν, στήν Έρυθρά Πλατεία, ο Ρώσος πρωθυπουργός παρουσιάζει στο άπειρο πλήθος τών Μοσχοβιτών, πού παροληρούν, τόν καινούργιο ήρωα τής ημέρας.

ΔΥΟΜΙΣΗ χιλιάδες προσκεκλημένοι κατέκλυσαν τήν τεράστια αίθουσα δεξιώσεων του Κρεμλίνου για τήν βραδυά του «Γκάγκα»

ΓΙΟΥΡΙ ΓΚΑΓΚΑΡΙΝ

Μιά πρόσκληση από τὸ Χόλλυγουντ περιμένει μαζί με τούς ένθουσιώδεις Μοσχοβίτες τὸν «Κολόμβο του Διαστήματος»

καί τούς συγγενείς. Ένα αὐτοκίνητο κατάφορτο ἀπὸ λουλούδια περίμενε νά τόν ὁδηγήσῃ στήν Κόκκινη Πλατεία, πού ἦταν μαύρη ἀπὸ τὸ ἀναρίθμητο πλήθος.

Ἡ τελετὴ συνεχίστηκε μὲ παρέλαση πρὸ τοῦ μασωλείου τοῦ Λένιν καί τοῦ Στάλιν, στὸν ἐξώστη τοῦ ὁποίου ὁ Γιούρι μὲ τὰ μέλη τοῦ «Πρεζίντιουμ» χαιρετοῦσαν τίς ἀτελείωτες σειρὲς τοῦ πλήθους πού ζητωκραύγαζε. Ένα κοριτσάκι τοῦ προσέφερε λουλούδια, ἄλλοι ὕψωναν τεράστια πανῶ μὲ τήν μορφή του, συνθήματα, λουλούδια καί μουσική. Ἀκόμα καί μιά πρόσκληση ἀπὸ τὸ Χόλλυγουντ ἦρθε

γιά νά παρευρεθῇ στήν πρεμιέρα τοῦ ἔργου «Ὁ Ἄρχων τοῦ Κόσμου», πού γυρίσθηκε μὲ δάση τὸ ἔργο τοῦ Ἰουλίου Βέρν.

Τὸ βράδυ ἡ Μόσχα πανηγύριζε. Ἡ κυκλοφορία εἶχε σταματήσει στήν πόλη. Στὸ Κρεμλίνο ἐδόθη πρὸς τιμὴν του μιά δεξίωση μὲ 2.500 καλεσμένους. Χοροί, τραγούδια, προποσεί, δότκα, μετᾶλλια. Ὁ λόκληρὴ ἡ ἀνώτατη σοβιετικὴ ἱεραρχία, ἡ Ἀκαδημία τών Ἐπιστημῶν — πού ἔργο της ἦταν ὁ ἄθλος τοῦ Γκαγκάριν —, καλλιτέχνες, διανοούμενοι ὑποδέχθηκαν τόν «Κολόμβο τοῦ Διαστήματος», τόν ἄνθρωπο πού ἔξῃσε μακριὰ ἀπὸ τὴ Γῆ.

ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΗ ΤΗΣ ΥΠΟΔΟΧΗΣ. Ἀπὸ τὰ ἀριστερά, στὴ δεύτερη σειρά: Ὁ στρατάρχης Μαλινόφσκυ, ὁ στρατάρχης Βοροσίλωφ, οἱ γονεῖς Γκαγκάριν, ὁ κ. Νικήτα Κρούτσσεφ, ὁ Γιούρι Γκαγκάριν, ἡ Κα Γκαγκάρινα, ὁ Μπρέζνεφ καί ὁ Κοζλόφ. Στὴν πρώτη σειρά: Τὰ τέσσερα ἀδελφία τοῦ Γιούρι.

(Daltmas)

«Ο ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΚΟΣΜΟΒΡΙΘΕΙΣ

ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΛΩΘΗΚΕ ΩΣ ΤΙΣ ΕΡΗΜΕΣ ΣΤΕΠΠΕΣ. ΟΙ ΡΩΣΟΙ ΧΑΙΡΕΤΙΣΑΝ ΜΕ ΦΡΕΝΙΤΙΔΑ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΥ ΤΟ ΑΛΜΑ ΣΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ»

«ΟΣΚΑΡ» ΠΑΞΙΝΟΥ ΚΑΙ ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

ΣΥΓΚΙΝΗΜΕΝΗ η Κατίνα Παξινού φιλά τον Μάνο Χατζιδάκι και τον συγχαίρει για την επιτυχία. Κρατούν το «Όσκαρ» που έχει πάρει πριν δεκαπέντε χρόνια η διαπρεπής τραγουδίστρια.

Όταν ο Μάνος Χατζιδάκις πριν από λίγες ημέρες απέκτησε το «Όσκαρ», το πρώτο πράγμα που θυμήθηκε να υπογράμμιση — και πολύ σωστά — ήταν πως πριν από αυτόν το μεγάλο αυτό καλλιτεχνικό βραβείο το είχε αποκτήσει η Κατίνα Παξινού.

— Τιμή μου, σαν Έλληνας συνθέτης που βραβεύθηκε το τραγούδι μου, είπε απλά ο δημοφιλής δημιουργός του. Τιμή μου που η δουλειά μου πήρε επίσημα διεθνή αναγνώριση. Άλλα τιμή μου επίσης που ακολουθώ μια Κατίνα Παξινού, που έχει προηγηθεί...

Πότε όμως συνέβη αυτό; Για ποιά ταινία βραβεύθηκε η Παξινού; Και ποιές είναι οι αναμνήσεις της από το γεγονός εκείνο;

Όταν, στο σπίτι της της οδού Λυκαίου, της ζήτησα απάντηση σ' αυτά τα ερωτήματα, η διαπρεπής τραγουδίστρια, πρώτα-πρώτα, μου έπλεξε το εγκώμιο του Χατζιδάκι.

— Μόνον όταν έχω ζήσει την ιστορία του «Όσκαρ» και όταν ξέρω καλά τον μηχανισμό του, μόνον τότε μπορώ να καταλάβω την έκταση της επιτυχίας του Μάνου...

— Δηλαδή;

— Νά: Το «Όσκαρ» δεν απνέμεται από 5 ή 10 ανθρώπους, από μία, να πούμε, ειδική επιτροπή. Είναι αποτέλεσμα μυστικής ψηφοφορίας ανάμεσα σε δέκα χιλιάδες ανθρώπους...

— Και πώς λειτουργεί ο μηχανισμός αυτής της ψηφοφορίας;

— Η Κατίνα Παξινού προσδιώρισε:

— Υπάρχει ένας ειδικός οργανισμός που ασχολείται με το θέμα. Ο οργανισμός αυτός — αν θυμάμαι καλά, λέγεται οργανισμός Τέχνης και Έπιστημών — δίνει στο τέλος της χρονιάς ένα ειδικό δελτίο με τις ταινίες που έχουν προβληθεί. Το δελτίο αυτό κυκλοφορεί ανάμεσα σ' όλους τους παράγοντες της κινηματογραφικής ζωής...

— Δηλαδή, παραγωγούς, σκηνοθέτες...

— Κριτικούς, ήθοποιους, τεχνικούς. Σε όλους γενικά που έχουν άμεση σχέση με την παραγωγή και την παρουσίαση μιας ταινίας. Το δελτίο, λοιπόν, αυτό αποτελεί τη βάση για την πρώτη φάση της ψηφοφορίας.

— Πρώτη φάση;

— Ακριβώς. Καθένας από τους εκλεκτορές, ο κάθε, δηλαδή, ψηφοφόρος, διαλέγει από το κινηματογραφικό υλικό της χρονιάς 10 έργα, 10 σκηνοθέτες, 10 πρωταγωνιστές και ούτω καθεξής. Όταν συγκεντρωθούν όλες οι απαντήσεις, γίνεται η επιλογή και καθένας από τους εκλεκτορές αποκτά κατόπιν πίνακα των δέκα που επέλεξε και καλείται σε κάθε κατηγορία να υποδείξει πια από ένα μονάχα.

Νέα ψηφοφορία

Γίνεται δηλαδή μία νέα ψηφοφορία. Και ψηφοφορία ιδιότυπη. Αυτή τη φορά οι εκλεκτορές στέλνουν την

απάντησή τους σ' έναν ιδιαίτερο οργανισμό, στην Νέα Υόρκη. Ο ψηφοφόρος παίρνει, μαζί με τον πίνακα των τελικών υποψηφίων, και έναν ειδικό φάκελο, μέσα στον οποίο κλείνει το ψηφοδέλτιό του και εν συνεχεία τον στέλνει στους «ορκωτούς λογιστές», στην υπηρεσία, δηλαδή, που δίνει το τελικό αποτέλεσμα. Οι «ορκωτοί λογιστές» κάνουν την καταμέτρηση και, ως την ώρα που γίνεται η τελετή της απονομής των «Όσκαρ», κανείς δεν ξέρει θετικά το αποτέλεσμα. Έτσι καλούνται και προσέρχονται τη βραδιά της απονομής όλοι οι επικρατέστεροι υποψήφιοι. Εκεί, τη στιγμή που πρόκειται να παραδοθούν τα «Όσκαρ», ανοίγονται οι φάκελοι δημοσία και αναγγέλλεται το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος των ειδικών. Έτσι τα «Όσκαρ» δεν αντιπροσωπεύουν τη γνώμη 5 ή 10 ανθρώπων. Είναι η συνισταμένη της γνώμης δέκα χιλιάδων ανθρώπων που ασχολούνται με την Έβδομη Τέχνη, είναι ειδικευμένοι σ' αυτή και έχουν έγκυρη κρίση. Και, φυσικά, δεν υπάρχουν εύνοιες, συμπάθειες, συμφέροντα, συνδυασμοί.

Το φιλμ του Σάμ Γουντ

Παρακάλεσα σ' αυτό το σημείο την διακεκριμένη συνομιλήτριά μου, να υπενθυμίσει ειδικότερα τα στοιχεία της ιδικής της βραβεύσεως, η οποία έγινε στα 1944.

— Το «Όσκαρ» το πήρα για την

απόδοσή μου στην ταινία «Για ποιόν κτυπούν οι καμπάνες».

— Ποιός την είχε γυρίσει;

— Ο Σάμ Γουντ, ο οποίος δυστυχώς δεν ζει πια. Τον θυμάμαι με συγκίνηση και σαν άνθρωπο και σαν καλλιτέχνη...

— Ποιοι άλλοι έπαιζαν;

— Ήταν ο Γκάρι Κούπερ, η Ίνγκριντ Μπέργκμαν και ο Ταμίρωφ. Ο Γκάρι Κούπερ μάλιστα — ποτέ μου δεν θα ξεχάσω την πάντα έξοχη στάση του απέναντί μου — δρυσκόταν κοντά μου τη βραδιά των αποτελεσμάτων. Θυμάμαι μάλιστα ότι με έσπρωξε σχεδόν για να σηκωθώ και να προχωρήσω προς το μικρόφωνο για να μιλήσω όταν ανηγγέλθη πως είχα πάρει το «Όσκαρ» και εγώ τα είχα εντελώς χαμένα...

Συγκινητική όμιλία

Στο σημείο αυτό η Κατίνα Παξινού σταματά για μία στιγμή. Οι αναμνήσεις είναι φανερό ότι της φέρνουν αίσθημα ζωής συγκινήσεως. Μιάς συγκινήσεως που την συμμερίζομαι, όταν σε λίγο συνεχίζει λέγοντας τα εξής:

— Ήταν ακόμη πόλεμος. Κατοχή εδώ. Θυμάμαι, λοιπόν, ότι δάκρυσε όλο το πικρότατο ακροατήριο της βραδιάς εκείνης όταν, ευχαριστώντας για τις εκδηλώσεις που μου έγιναν — το θυμάμαι σαν να ήταν τώρα — είπα ότι θα μου επιτραπεί σ' αυτό το δημοκρατικό κοράς να μοιρασθώ νοερά το «Όσκαρ» που μου έδωσαν, με τους συναδέλφους μου του «Εθνικού Θεάτρου» της Ελλάδας. Σ' αυτούς — πρόσθεσα — απευθύνομαι γιατί στους κοινούς καλλιτεχνικούς αγώνες ανήκει ένα μεγάλο μέρος των θεατικών μου πραγματοποιήσεων. Θέλω — είπα — να μου επιτρέψετε τώρα να μοιρασθώ νοερά μαζί τους, ζωντανούς ή πεθαμένους, αυτό το βραβείο της δικαιοσύνης των καλλιτεχνικών μου μόχθων σ' αυτό τον ελεύθερο τόπο, την ώρα που η χώρα μου είναι υπόδουλη στα χέρια ξένων. Όλοι δάκρυσαν και όλοι χειροκρότησαν. Ήταν οριστική μου, όπως καταλαβαίνετε, υπέρβαση περιόριστη... Όπως και τώρα που ο Μάνος Χατζιδάκις με το σπαθί του έγραψε ένα ακόμη ελληνικό νόμα στον πίνακα εκείνων που έχουν πάρει το «Όσκαρ»...

Ο Μάνος Χατζιδάκις

Ο δημοφιλής συνθέτης, όταν του ζήτησα να μου πη κ' εκείνος λίγα λόγια πιο αναλυτικά πάνω στο θέμα της βραβεύσεώς του, παρατήρησε:

— Μαζί, με την έντελώς ιδιαίτερη ικανοποίηση και την ξεχωριστή χαρά που μου έδωσε το «Όσκαρ», δεν μου διαφεύγει ότι έχει γεννηθεί για μένα μία πρόσθετη υποχρέωση επάνω στο καθήκον της προσηλωσεώς μου στην ποιοτική μουσική παραγωγή. Μπορεί ένα απλό τραγούδι να μου έφερε το «Όσκαρ». Οι φιλοδοξίες μου όμως και οι υποχρεώσεις μου δεν σταματούν σ' αυτό και δεν μπορούν να σταματήσουν σ' αυτό. Απεναντίας, η διεθνής αυτή αναγνώριση μου δημιουργεί ένα αίσθημα πιο ουσιαστικής ευθύνης και μ' ενισχύει για μία καινούργια και συνεχώς πιο δημιουργική εξόρμηση στον τομέα της μουσικής παραγωγής. Σχετικά, θα έχω σύντομα αρκετές ευκαιρίες. Γράφω τη μουσική σε ξένες ταινίες αξι-

ώσεων, αλλά πρό πάντων, ελπίζω να κατορθώσω να ολοκληρώσω σύντομα την πρόθεσή μου για μία όπερα που από καιρό έχω στα «σκαριά». Αυτή η όπερα με προσελκύει ιδιαίτερα και με βέλγει ξεχωριστά. Επιδιώξω μου, λοιπόν, να είναι η όπερα αυτή να μην άργησει να τελειώσει, έτσι που να μπορέσω να εμφανίσω σύντομα ολοκληρωμένο το αποτέλεσμα αυτής μου της προσπάθειας.

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

Στο προηγούμενο τεύχος, πριν από την ευθύμη περιγραφή των μουσικών από τον Μέντιο Μπουσταντζόγλου — με τον τίτλο «μια νύχτα στο Αιγάλεω» — είχε δημοσιευθεί μία σελίδα «ελαφρού» ρεπορτάζ για την υποτιθέμενη μονομαχία των δύο κορυφαίων συνθετών, Χατζιδάκι - Θεοδωράκη, στο πεδίο του ελαφρού τραγουδιού. Το ρεπορτάζ είχε αντίληψη — κατά τις διαβεβαιώσεις του συντάκτου του — επίσης «μια νύχτα στο Αιγάλεω» και γι' αυτό δημοσιεύθηκε με παιγνιώδη μορφή και όχι βέβαια εν είδει... βαρυσήμαντου συνεντεύξεως. Ο τόνος, όμως, που το περιοδικό θέλησε να προσδώσει (απόδειξη τα εισαγωγικά στα δώδεκα «μονομαχίας» κ.λπ.), φαίνεται ότι εδημοσίευσσε παρεξηγήσεις. Έτσι εικάζα από την άποψή του, διαμαρτύρεται με την παρακάτω επιστολή του ο Μάνος Χατζιδάκις. Την δημοσίευσε ευχαρίστως γιατί αίρει τις παρεξηγήσεις που, ανεξάρτητα από την θέληση του περιοδικού, μπορεί να έχουν προκύψει:

Αγαπητές «Εικόνες».

Με πολλή εκπληξη διάβασα στο τελευταίο φύλλο του περιοδικού σας συνέντευξη μου προς τον κ. Δ. Δ. Είς έφρος είχα τον, εις δήθεν συνομιλία μου μαζί του, εφερέμην λέγων του κόσμου τάς ανησυχίας, που μερικοί εξ αυτών δεν αρμόζουν ούτε εις τον πλέον ανώτερον και ηλιθιον κάτοικον των Αθηνών.

Λυπήθηκα ιδιαίτερα διότι όλα αυτά έγγραφον εις περιοδικόν της σοβαρότητας και ευθύνης των «Εικόνων» και φυσικά ανέληφθην άμέσως ότι είλαε άμετοχοι των απόψεων και αντιλήψεων του συντάξαντος.

Όμως, αναγκάζομαι να διαμαρτυρηθώ, διότι φράσεις όπως εκείνη που μου αποδίδει ότι «εβαρέθη να εισπράττω θραύσει», είναι ικανή διά να με γελοιοποιήσει εις όλους τους αναγνώστας σας που δεν γνωρίζουν ούτε πως σκέπτομαι και ούτε πως αντιδρώ.

Ο συντάκτης προφανώς θ' ανήκει εις την κατηγορίαν των δημοσιογράφων που έννοούν να νομίζουν ελεύθερον τον εαυτόν τους να πράττουν και να λέγουν εις βάρος του καθενός ότι θέλουν, μ' ένα έξ ύμους δικαίωμα, καθώς ένας εισπράκτωρ του τρόλεϋ ή ένας χωροφύλας εις μακρινήν ελληνικήν περιοχήν. Όμως, κολών θα ήτο να πάρη έστω και μετά, ένα μάθημα ευπρεπείας, τουλάχιστον όταν ασχολείται με ανθρώπους, που δεν έχουν σχέση με τον ακαλλιτεχνικόν κόσμον, του είδους που έχει συνηθίσει να έχη σχέσεις ο... μεγαλοφυής αυτός δημοσιογράφος.

Λυπάμαι, αλλά δεν έχω πει όλες αυτές τις ηλιθιότητες και δεν έχω καμία αντίδικα ούτε διαφορά με κανένα συνάδελφόν μου.

Ευχαριστώ και πάντα φίλος
ΜΑΝΟΣ ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ

Η ΚΑΤΙΝΑ ΠΑΞΙΝΟΥ ΚΑΙ Ο ΜΑΝΟΣ ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ, ΟΙ ΔΥΟ ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΤΙΜΗΘΗ ΜΕ ΒΡΑΒΕΙΟ «ΟΣΚΑΡ»

Κοιμώται
ΣΑΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΜΕΝ

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΣΕΞΣΟΥΑΡ
ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ...

ΟΜΙΛΕΙ
ΑΚΟΥΕΙ
ΣΚΕΠΤΕΤΑΙ

μέ τό μεγάφωνον του
μέ τό μικρόφωνο του
μέ τόν αυτόματον ρυθμιστήν του

Μήπως Δεν τό πιστεύετε;

Μά... δεν είναι ανάγκη να τό πιστέψετε, αλλά να κάμετε τό έξής... Ζήτησα-τέ μας μίαν επίδειξη ή γράψετε διά Βιβλιογραφίαν. *Από και μόνον άρκεί...*

ΒΑΛΣΑΜΗΣ & ΒΑΛΣΑΜΗΣ
ΘΗΣΕΙΣ 11-ΑΘΗΝΑΙ-ΤΗΛ. 35-396
ΕΓΓΥΗΣΙΣ ΚΑΙ ΕΥΚΟΛΙΑΙ

PRESTO

Πείρα
πολλών έτών
συγκέντρωσε
στά Φαρμακεία
Μαρινοπούλου
όσα ή έπιστήμη και
ή αισθητική έδεσαν στην
ύπηρεσία τής όμορφιάς σας...

Η πιό μοντέρνα, ή πιό μεγάλη
συλλογή καλλυντικών.....

Κορσέδες, στόν πιό τέλειο συνδυασμό
έπιστημονικής ακριβείας και γούστου,
καώς και οι περιφημοί Σουηδικοί κορ-
σέδες **Grace (R)**

(R) = Σήμα κατατεθέν

Τέλεια κρύσταλλα, μοντέρνοι
σκελετοί!
Η σωστή έκλογή των χυαλιών
τονίζει την προσωπικότητα.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ - ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

Σταυρόλεξο

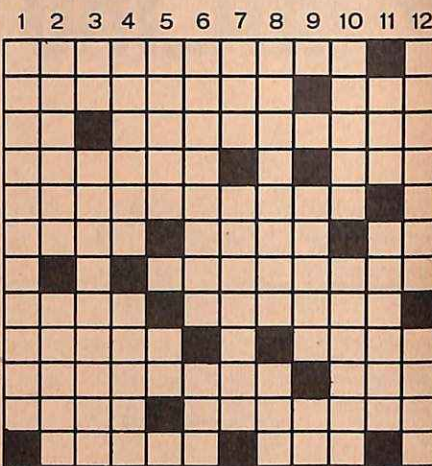

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- Μία συγγενική σχέση στη δημοτική (γεν.).
- Ένα τέτοιο θέμα είναι για την ανθρωπότητα το συζητούμενο μετα-ξύ ΗΠΑ και ΕΣΣΔ θέμα του άφοπλισμού—Χρονικών ή άριθμητικών επίρρημα της καθ. ομιλουμένης.
- Ο γρυλλίαν συχνά... διψήσιος πελάτης μας — Μυστικοπαδούς ιδιοσυγκρασίας αυτοκράτειρα που δρική οκτάρων τέλος.
- Από αυτούς μαθαίνει κανείς συχνά την αλήθεια—Ο αείροος τών σταυρολέξων... ποταμός.
- Και ή Πάρος και ή Νάξος... στην αντίστι-κλή.
- Ο πατήρ τών Βαδωνίων θεών — Αντιστρόφως τών Ναπολέοντα... Ζέρβα θυμίζουν — Τοπικόν επίρρημα της νεοελληνικής.
- Ένας από τούς μεγάλους ναξιστάς τού οποίου αγνοείται ή τύχη, ενάριθμος.
- Έδρις χρησιμοποιούμενη υπό τών Εβραίων της έποχής τού Ιησού Χριστού, σημαίνουσα «άνητες» (άντιστρ.) — Υπάρχει και ένα εις τούς πρόποδας τού Λυκαβηττού (γεν.).
- Προμεινόμενος επιδρά επί τού μέτρου της ποιής (γεν.) — Τού σταθμού τών Αθηνών είναι... δου-καλικόν.
- Εγθρική έφοδος — Είναι σύνθημα όπογνώσεως.
- Τού έδωθε τού ύπουργείου Βορείου Ελλάδος τών Οκτώβριον τού 1951 (γεν.) — Προϊστάται ιδιοκρατικής κοινότητας (αίτιατ. δημ.)
- Κατά την παράδοσιν έρρψθησεν αίμα ταυρού και απέθανεν — Έζητησεν από τόν υιόν τού Κρόνου να κόμην τόν συζυγόν της Τιθωνόν άθάνατον.

ΚΑΘΕΤΩΣ

- Προορισμός των να δέχονται λεπτά δι' άρισμένον σκοπόν. (δημ.)
- Πόσες φορές δεν είναι άνωτέρα τών τύπων! (αίτ.) — Πανάρχαιον γράμμα της ελληνικής γλώσσης.

- Η έκ νέου εμφάνισις τού... 3α όριζόντιως — Έπικινδυνόι όφεις.
- Σημαίνει μαγαρισμένος (γεν.) — Παράγει τά άνθη... τού έρωτος (γεν.).
- Άκραγαντίνος σοφιστής και ρητοροδιδάσκαλος, μαθητής και όπαδός τού μεγάλου σοφιστού Γοργίου (αίτ.) — Άρχη και τέλος μιάς... προβέσεως.
- Τών δάθρων γίνεται συνήθως από ειδικούς (δημ.) — Παταμός και νομός της Νορμανδίας.
- Κινηματογράφος τών Αθηνών — Άναγκαίω στίς άμές σαλάτες (δημ.)
- Χρήσιμον εις την βαρκικήν φυτόν, γνωστόν και εις τόν Διοσκορίδην (γεν.) — Άρχαιοελληνικόν γυναικείον όνομα.
- Έναντίον του σπανίως καταφερόμεθα, όταν δυνασασετούμεν διά μίαν τρικυμία (γεν.) — Κυριώτερα τού πόλης ή Λαζάνη.
- Μάρκα αυτοκινήτων, άλλα γαλλική πόλις τού νομού Αρ-ντέν — Διδοχή (θρησκ.).
- «Τέτοια... τέτοια λόγια» (παρ.) — Ένας φόρος τού κράτους (αίτιατ.).
- Όνομα πολλών βασιλέων τών Ασσυρίων, ενάριθμος — Η γενική μιάς αρχαίας πόλεως της Κρήτης.

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ο σκοπός τού ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, άλλα και ομαδικού παιχνιδιού, είναι ή έπιτύχη κανείς δοο τó δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων.

Άρχιστε λοιπόν από οποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήστε από τó τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο όριζόντιως, καθέτως ή διαγώνως, προσπαθώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξη που μπορείτε να βρήτε.

Σημειώστε τώρα τη λέξη, που βρίκατε και σήψατε στα τετράγωνα τά γράμματα που μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα για μίαν άλλη λέξη και συνεχίστε έως ότου δεν μπορείται να βρήτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ
Για κάθε λέξη τών δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.

Για κάθε λέξη τών 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.

Για κάθε λέξη τών 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.

Για κάθε λέξη τών 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.

Για κάθε λέξη τών 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.

Για κάθε λέξη τών 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.

Για κάθε λέξη τών 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.

Για κάθε λέξη τών 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Και ούτω καθ' έξης, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.
Προσέχετε τώρα τó σύνολο τών βαθμών που μπορείσατε να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΑ». Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ». Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ». Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ». Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Για την έβδομάδα από 28 Άπριλ. Έως 4 Μαΐου 1961

ΚΡΙΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου-20 Άπριλίου
Καλύτερα να φροντίσετε πρώτα τά προσωπικά σας ζητήματα πριν επεκταθίτε σε έξυπνότητες. Η ζωή σας επιφυλάσσει πολλές εκπλήξεις. Εύνοική ήμέρα: Κυριακή, άριθμός 5.

ΤΑΥΦΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 21 Άπριλίου-21 Μαΐου

Ό,τι κι αν κάνετε δεν θα μπορείτε να ξεφύγετε από τó πεπρωμένο. Καλύτερα να μην άπορρίψετε τις προτάσεις βοήθειας που θα σας κάνουν καλοί σας φίλοι. Εύνοική ήμέρα: Τετάρτη, άρ. 9.

ΔΙΔΥΜΟΙ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 Μαΐου - 21 Ιουνίου

Πολλές φορές κάνουμε λάθη. Αυτό όμως δεν σημαίνει πως δεν πρέπει να τά έπανορθώσουμε και να ξαναγίνουμε κοινωνικοί. Μη χάνετε τó θάρρος σας. Εύνοική ήμέρα: Παρασκευή, άριθμός 6.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 Ιουν.-22 Ιουλίου

Κάποτε δεν προσέξατε την καλή πρόθεση ενός ανθρώπου. Τώρα είναι πολύ άργά να επανέλθετε σε κάτι που έχει σχεδόν ξεχασθεί. Η ζωή είναι μιά εκκείρια. Χάσστε. Εύνοική ήμέρα: Πέμπτη, άρ. 3.

ΛΕΩΝ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Ιουλίου-22 Αυγούστου

Έρχονται πολύ καλές ήμέρες. Η ζωή έρει ν' ανταμείβη τούς ανθρώπους που έχουν δώσει τόσα πολλά για την ανάδειξη και επικράτηση τών άλλων. Εύνοική ήμέρα: Δευτέρα, άριθμός 5.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Αυγ.-22 Σ)ρίου

Μην καθυστερήτε χωρίς λόγο την έκλογή σας. Έχετε μελετήσει άρκετón καιρό τις πιθανότητες έπιτυχίας και άποτυχίας. Τώρα πρέπει ν' άποφασίσετε. Εύνοική ήμέρα: Σάββατο, άριθμός 10.

ΣΥΓΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Σ)μβρίου - 22 Οκτω6.

Συντονίσατε όλες σας τις προτάσεις, γιατί σύντομα θα συζητηθούν και θα σας προκαταλάβουν. Ξεχωρίστε τις πιό ενδιαφέρουσες. Εύνοική ήμέρα: Πέμπτη, άριθμός 7.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Οκτ.-22 Ν)ρίου

Εάν σταματήσετε λίγο τούς μαθηματικούς ύπολογισμούς και κοιτάξετε τόν εαυτό σας, θ' αντίληφθήτε ότι χρειάζεσθε γαλήνη και άνάπαυση. Ξεκουραστήτε. Εύνοική ήμέρα: Τρίτη, άριθμός 4.

ΤΟΞΟΘΗΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Ν)ρίου-22 Δ)ρίου

Μιά μεγάλη χαρά θ' αλλάξει τελείως την ζωή σας. Κάποιο γράμμα που περιμένετε, θα φθάση στην κατάλληλη στιγμή, για να σας σώση. Εύνοική ήμέρα: Κυριακή, άριθμός 6.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 Δ)ρίου-19 Ιαν.

Ξεδιαλέξτε τούς ανθρώπους με τούς οποίους συνεργάζεσθε. Κάποτε θ' αντίληφθήτε πως δεν είναι άρκετό να σας παριστάνουν τó φίλο, άλλα και να τó άποδεικνύουν. Εύνοική ήμέρα: Πέμπτη, άρ. 1.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 20 Ιαν.-18 Φ)ρίου

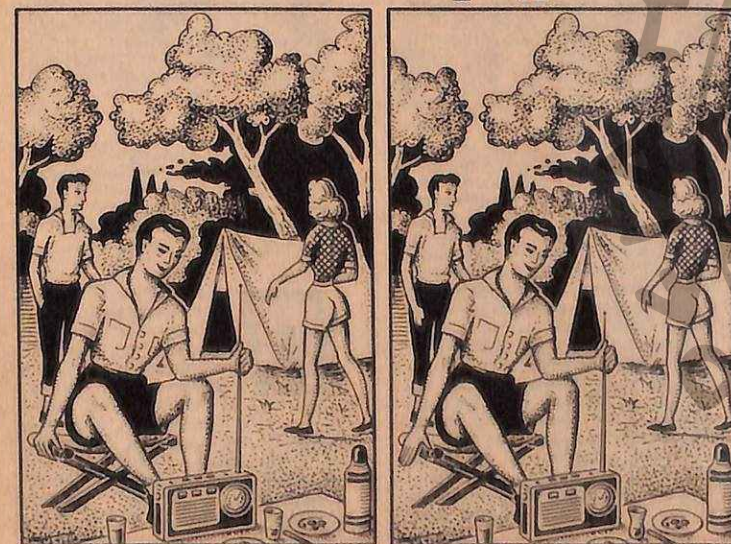
Επηρεάζεσθε πολύ από τó περιβάλλον σας. Είναι πλέον καιρός ν' άποκτήσετε προσωπικότητα και να κατευθύνετε μόνος σας την τύχη και την ζωή σας. Εύνοική ήμέρα: Δευτέρα, άριθμός 3.

ΙΧΘΥΕΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 19 Φ)ρίου-20 Μαρτίου

Έχετε περάσει πιά από την έποχή τών ρομαντικών περιπετειών. Είναι προτιμότερο να σκεφθήτε πολύ πριν ενεργήσετε, για να μη δρεθήτε μετά μπλεγμένοι. Εύνοική ήμέρα: Τρίτη, άριθμός 7.

Ποιές διαφορές

Τό δεύτερο σκίτσο διαφέρει από τó πρώτο σε 11 σημεία. Μπορείτε να τά δρήτε;

Λύσεις σελ. 62

Η διάρκεια αυξανόμενη

έξαγωγή ΜΕΤΑΞΑ παρά τόν Διεδνή άνταγωνισμό άποδεικνύουν ότι μόνον ή άρίστη ποιότης επιβάλλεται.

Οι Έλληνες καταναλωτά δεν έχουν ανάγκη να άναζητούν τó καλύτερο στα ξένα προϊόντα.

Τά προϊόντα ΜΕΤΑΞΑ είναι τά καλύτερα

ΜΕΤΑΞΑ

άπό τó 1888

Η Άρριν ολη γύρα των δαυμάλων

Μια ζεστή, μυρωμένη πνοή άγκάλιασε την ανοιξιάτικη άνθισμένη φύση. Στο καταπράσινο χωράφι οι παπαρούνες λυγισαν στο καυτό άγγιγμα του ήλιου, οι μαργαρίτες κρύφτηκαν κάτω από το γρασίδι, τα στάχια άρχισαν να κιτρινίζουν. Τό καλοκαίρι δεν είναι πια μακριά. Φαίνεται, άλλωστε, πως θα μάς έρθει νωρίτερα από ό,τι το περιμέναμε. Σε λίγο οι άκρογαλιές θα γεμίσουν από κόσμο, που θ' άφθη στο παιχνίδι της θάλασσας, στη χαρά μιας ξέγνοιαστης στιγμής, στο δράμα των διακοπών. Το καλοκαίρι πανηγύρι άρχίζει. Και μαζί του φανερώνονται κ' ένα σωρό προβλήματα για κάθε γυναίκα. Γι' ατί είναι διασκεδαστικά τα μπάνια, αλλά καθόλου εύχαιστο το βρέξιμο των μαλλιών που, μ' όλες τις σκούφιες, δεν κατορθώνει κανείς να το άποφυγή. Πρέπει, λοιπόν, να είναι όλη την ώρα στο κομμωτήριο. Και δεν είναι μόνο το έξοδο που σκέπτεται κάθε γυναίκα, αλλά και οι άτέλειωτες ώρες που πρέπει να μείνει εκεί, καθώς και το ιδρώμα κάτω από τη ζεστή κάσκα. Αυτό μάστιχα είναι το χειρότερο από όλα! Μισή ώρα, καμμιά φορά και τρία τέταρτα για να στεγνώσουν τα μαλλιά. Βάλτε κι άλλη μισή ώρα τύλιγμα και λούσιμο, κ' είκοσι λεπτά κτένιασμα και θα βρήτε το χρονικό διάστημα που χρειάζεται μια μίζαμπλι. Πού ν' άποτολμήση, λοιπόν, να πηγαίνει καθημερινά μια γυναίκα. Πρέπει να μην έχη άλλη δουλειά να κάνει, έκτος από την κομμωση. Πράγμα, φυσικά, άδύνατο, γιατί άκόμη κ' η πιο άργσχολη όμοφυλή μας έχει χίλιες - δυό υποχρεώσεις στο σπίτι, στην οικογένεια, στην κοινωνία. Το καλοκαίρι, λοιπόν, οι γυναίκες είναι καταδικασμένες να περιφέρονται άτέλειωτες. Το πρωί βέβαια στην πιάζ δεν παίζει και τόσο ρόλο, αλλά το βράδυ, όταν θα πάτε σ' ένα κέντρο, σε μια φιλική συγκέντρωση, σ' ένα πάρτυ, τα μαλλιά σας πρέπει να είναι τέλεια. Κι όμως υπάρχει ένας τρόπος να το κατορθώσετε! Ένα κλειδί στο πρόβλημα σας που σας το προσφέρει το γοητευτικό Παρίσι: Είναι η «Νουβέλ Βάγκ»! Το κτένιασμα που γίνεται στη στιγμή. Μία ιδέα που λατρεύθηκε άπ' τις ωραιότερες και κομψότερες γυναίκες του κόσμου, γιατί τις άπηλλαξε από ένα μεγάλο μπελά: τις πολλές ώρες του κομμωτηρίου. Τώρα το κτένιασμα σας δεν χρειάζεται τις δυό περίπου ώρες μιας παλιάς μίζαμπλι. Μισή ώρα είναι άρκετή. Η «Νουβέλ Βάγκ», το κτένιασμα που στηρίζεται στη μασετρία του κομμωτού και γίνεται με μια ήλεκτροική κτένα με διάφορα έξασήματα, που στεγνώνει και συγχρόνως φορμάρει το μαλλί, όρθηκε και τους Έλληνες θαλάσσιες της. Ο γνωστός Άθηναίος κομμωτής Έμιλ, της όδου Άκαδημίας 17, και το έπιτελίο των συνεργατών του, το λανσάρουν τώρα και στην πατρίδα μας. Ένα κτένιασμα εύκολο, διπλάσιος δια-

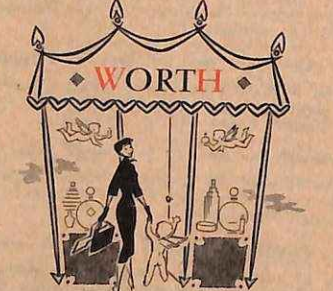
κείας από την μίζαμπλι και άποτελεσματικότερο, μια και μπορεί ή πελάτισσα να παρακολουθήσει και να μεταβάλει την τελευταία στιγμή τη μορφή του σύμφωνα με την επιθυμία της. Τώρα, λοιπόν, μπορείτε και στην άκρογαλιά να έσθε κτενισμένες. Γιατί ή «Νουβέλ Βάγκ» δεν άπελευθερώνει μόνο από την κάσκα και τις πολώρες ταλαιπωρίες, αλλά σας προσφέρει ένα τόσο καλά φορμαρισμένο μαλλί που να μην έπηρεάζεται παρά μόνο από πολύ, μα πάρα πολύ βρέξιμο. Διαφορετικά, με τη βοήθεια μιας σκούφιας, θα έσθε για πολλές μέρες θαυμάσια κτενισμένη. Κι όλα αυτά σε μισή μόνον ώρα!

Μια σילוέττα πρόσχαρη, πικάντικη, νεανική ξεπήδησε από το ψαράδι ο χωριουδάκι Σαιν Τροπέζ, για να φέρη στην γαλανή άκρογαλιά της πατρίδας μας ένα μήνυμα όμορφιάς, γοητείας και έλεγαντικής φινέτσας. Είναι τα μαγιό «Δελφίν», που μάς θυμίζουν τον έρχομο του καλοκαιριού, με τα πολύχρωμα μοντέρνα τους έμπριμέ, με τα πρωτότυπα νάυλον ύφασματα, που στεγνώνουν μόλις θγίη από το νερό, με την τελειότητα της έφαρμογής τους. Ντεκολτέ τολμηρά στην πλάτη, κορσάζ με καινούργιες ένισχύσεις, που μπορείτε ν' αγοράσετε και ξεχωριστά για το παλιό μαγιό σας με τριανταπέντε μόνο δραχμές, θαυμάσιες γαρνιτούρες από μπροντερί άγγλαίς και μια άτελειωτή

σειρά από υπέροχα γεμάτα θηλυκότητα ντε πιές. Είναι μια άκόμη προσφορά των μαγιό «Δελφίν», που θα τα βρήτε στο κατάστημα Δέλτα, της όδου Φωκίωνος 13, στη γοητευτικότερη συλλογή. Μαγιό έμπριμέ, μονόχρωμα, δίχρωμα, κορσά, ριγέ, σε συνδυασμούς που σ' αφήνουν κατάπληκτο για την φαντασία, την τελειότητα και την εμπνευση του δημιουργού τους. Το μαγιό «Δελφίν» είναι κάτι που πρέπει και άξίζει ν' άποκτήση κάθε κομψή γυναίκα. Πηγαίνετε να τα βήτε. Θα ένθουσιαστήτε!

Μια άγκαλιά από μυρωμένα λουλούδια του άνοιξιάτικου κήπου, στα χέρια μιας χαρούμενης νεαρής κοπέλλας, που το φωτεινό της χαμόγελο έχει τον παλμό του έρωτα, ένέπνευσαν τον δημιουργό. Ο Γουάρθ, που όσο κανείς άλλος ύμνησε το τραγούδι της νεανικής αγάπης, προσφέρει τώρα σε κάθε γυναίκα μια μυρωδιά γεμάτη θηλυκότητα και γοητεία... Je Reviens! Ένα ό ντε τουαλέτ που πρέπει να έχη κάθε γυναίκα. Τώρα που το καλοκαίρι δεν είναι

Je Reviens...

πια μακριά, άποκτήστε μια μυρωδιά γεμάτη άισθησιακή παρουσία και έρωτα. Το ό ντε τουαλέτ Je Reviens του Worth θα δώση στην σילוέττα σας το άγγιγμα της παριζιάνικης τσαχπινιάς, την φινέτσα της έλεγαντικής παρουσίας. Είναι μια κολώνια μελετημένη για την μεσογειακή ζέση, για το καλοκαίρι του τόπου μας. Είναι ή κολώνια που θ' αντικαταστήση τους καλοκαιρινούς μήνες το βαρύ άρωμα του χειμώνα...

Ενα δροσερό μπρούντινο πρόσωπο έχει πάντα μια ξεχωριστή γοητεία τους καλοκαιρινούς μήνες. Είναι το όνειρο κάθε γυναίκας. Άλλά δεν υπάρχει ίσως δυσκολότερο πράγμα, από το να μαυρίση το λεπτό δέρμα του προσώπου, χωρίς ν' άποκτήσετε φακίδες, σκασίματα και καμμιά φορά άκόμη χειρότερες και άνεπανόρθωτες καταστροφές. Γι' αυτό κάθε γυναίκα που θέλει να έχη όμορφο δέρμα άποφύγει να μαυρίση στο πρόσωπο, προφυλάσσοντάς το με κοπέλλο και γυαλιά του ήλιου. Άλλά τώρα, φίλες μου, ή Χάρριετ Χούμπαρτ Άγιερ άπεφάσισε να σας βοηθήση. Δημιούργησε μια καταπληκτική κρέμα την Skin Tan Cristal, που είναι ένας μοναδικός στόν κόσμο συνδυασμός καλλυντικού, μαυρίσματος. Και το κυριότερο, μαυρίσματος χωρίς να χρειάζεται να μείνετε στόν ήλιο. Άρκει κάθε πρωί να κάνετε για δυό λεπτά μια έπάλειψη στο πρό-

σωπό σας με λίγο Skin Tan Cristal, για να δώσετε στο δέρμα σας την ήλιοκαμένη άπόχρωση που λαχταρούν όλες οι γυναίκες. Και κάτι άκόμη: Η καταπληκτική αυτή δημιουργία της Άγιερ θα σας προφυλάξη από την άφύδατωση και την βλαβερή έπίδραση του ήλιου, διατηρώντας το δέρμα σας άπαλό, δροσερό και νεανικό!...

Παραπαχύνετε τώρα τελευταία; Μη στενοχωριέστε. Το καταπληκτικό μπάνιο Σάσου της Φινλανδίας είναι τώρα δίπλα σας. Το χρησιμοποιεί ή Βιόη Σικιώτη στο Salon de Beaute, της όδου Κανάρη 4. Μια όλιγοήμερη θεραπεία θα σας ξαναδώση την χαμένη σας σילוέττα, θα φρεσκάση την έπιδερμίδα του σώματος και θα καταπολεμήση την χαλάρωση και την κυτταρίτιδα, που τυραννούν τις περισσότερες γυναίκες.

Αν είναι περίεργο! Μόλις πιάσουν οι πρώτες ζεστές άνοιξιάτικες ημέρες φανερώνεται άπρόσκλητο ένα σπιθουράκι, ένα μικρό σημάδι, ένα στίγμα. Καί, φυσικά, δεν είναι εύκολο να θεραπευθή άστραπιαία. Έτσι άκόμη κ' οι γυναίκες που έχουν φινό δέρμα, αυτή την έποχή ταλαιπωρούνται από τις μικρές άνωμαλίες του. Κι όμως ένα

Pixar...

μικρό κουτάκι μπορεί να σας σώση. Είναι το περίφημο πιά «Πίξορ», που υπάρχει σε μορφή κρυσταλλίου και έχει τη μοναδική ικανότητα να καλύπτει και να εξαφανίζει στη στιγμή τα μπιμπικία, τα σπιθουράκια και τα μάρσα στίγματα.

Πήρατε το καινούργιο χρυσό κουτί με χαρμυρό γάλα «Σίσσυ»; Είναι τόσο όμορφο, ώστε χάρησai κυριολεκτικά να το βλέψτε. Και δεν είναι συγχρονισμένη μόνο ή έξωτερική του εμφάνιση, αλλά και το περιεχόμενο. Γιατί το γάλα «Σίσσυ» έχει ένα μοναδικό πλεονέκτημα: Να μη περιορίζει τις ικανότητές του στην ύπαρξη του γάλα-

κτος, ζάχαρης κ' ενός όμορφου κουτιού, αλλά να έπεκτείνεται σε συνδυασμούς συστατικών που είναι άναρσάιτητα για τη σωστή ανάπτυξη του παιδιού και που μέχρι σήμερα έπρεπε να του τα δώση κανείς με άλλες τροφές. Συγκεκριμένα, το γάλα «Σίσσυ» περιέχει τις βιταμίνες Α, C και D, την ριμποφλαβίνη και την θειαμίνη για τη δημιουργία γερού σκελετού και νευρικού συστήματος και γι' αυτό είναι το γάλα που συνιστούν οι καλύτεροι παιδίατροι του κόσμου. Το μεγάλο έργοστάσιο της Όλλανδίας, που παράγει χίλια διακόσια εκατομμύρια τόννους γάλα το χρόνο, είναι το πιο μοντέρνο της ήπειρου μας και τρέφει εκατομμύρια παιδιά σε όλοκληρη τη γη, από τη βρεφική μέχρι την έφηβική ήλικία. Άξίζει να το δοκιμάσετε.

Μή κάνετε ποτέ μόνη σας μασσάζ, μου έλεγε ή έκλεκτή άισθητικός και καλή μας φίλη κ. Λίλυ, στο Ινστιτούτο της της όδου Άμερικής 15, αν δεν σας δείξη κάποια ειδικός τις παλμικές κινήσεις. Το μασσάζ που γίνεται από ένα άνδρωπο, ιδιαίτερα στο πρόσωπο, μπορεί να θλάψη, αντί να ώφελήσει. Προσέστε, λοιπόν, για να ή μετανοιώσετε άργότερα. Το άποτέλεσμα μπορεί να είναι άνεπανόρθωτο!

Αν υπάρχει πιο δροσιστικό πράγμα από ένα ποτήρι χυμού φρούτων. Είναι ένα υγιεινό ποτό για όλες τις ήλικίες. Θέλετε ν' άδυνατίσετε, περιμένετε μωρό, σας συνειδητοποιείτε ότι έχετε πεινάσει, ή παιδίατρος να δώσετε στο παιδί σας βιταμίνες; Οι χυμοί λαχανικών και φρούτων είναι ο καλύτερος τρόπος για να κάνετε διαίτη έργοστάσιο. Άλλά μήπως το δέρμα του προσώπου δεν έχει άπόλυτο άνάγκη από βιταμίνες; Όση κρέμα κι αν βάλετε, δεν θα κερδίσετε τίποτα. Αν δεν βοηθήση ή οργανισμός σας. Και θα μου πητε πως βαριέστε το στίγμα. Δεν έχετε άδικο! Βέβαια, σε περίπτωση διαίτης, τουλάχιστον, μπορεί να φάη κανείς τα φρούτα όλοκληρα. Άλλά όταν πρόκειται για μωρό δεν έπιτρέπεται να υπάρχει ούτε ίχνος του έσωτερικού του φρούτου, γιατί μπορεί να συμβούν, όπως ξέρουμε καλά, χίλια - δυό δυστυχήματα. Άλλωστε, ή κυτταρίνη που περιέχουν τα φρούτα, άχι μόνο δεν είναι άπαραίτητη, αλλά θλάπτει τα βρέφη κι όσους έχουν εύπαθες στομάχι. Και να που πάλι έρχεται να σας βοηθήση το μεγάλο γερμανικό έργοστάσιο Μπράουν, που κατασκευάζει τα τελειότερα μίξερ. Μετά το όλοκληρωμένο μίξερ, που, όπως είπαμε σε προηγούμενη

κουβεντούλα μας, στοιχίζει μ' όλα τα έξαρτήματα τρεις χιλιάδες έξακόσιες πενήντα δραχμές, και τον άναμικτήρα που κάνει τις περισσότερες δουλειές του σπιτιού και μπορεί να τον πάρετε με χίλιες έπτακόσιες πενήντα δραχμές, ή Μπράουν μάς παρουσιάζει ένα ά-

κόμη ανεξάρτητο μηχανήμα: Το «Μούλτι Πρές». Είναι μια μηχανή που κατορθώνει με συγκεντρωμένο δύναμη να δίνει όλοκληρο χυμό των φρούτων ή των λαχανικών από ένα μικρό δροσάκι. Είναι, λοιπόν, κάτι που πρέπει να υπάρχει σε κάθε σπίτι με παιδί άρρωστο ή άνθρωπο που θέλει να άδυνατίση. Το «Μούλτι Πρές», άλλωστε, θα σας άνακουφίση από τον φόβο πως μπορεί να σταθή κάτι στο λαμό του παιδιού σας. Στοιχίζει 1650 δραχμές.

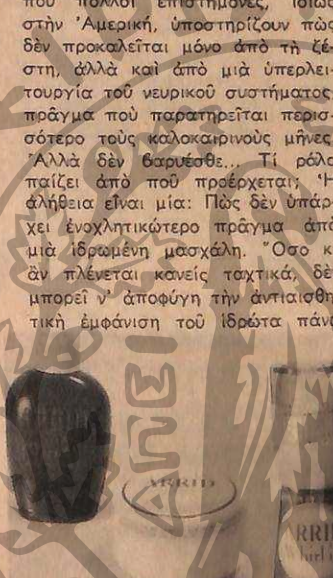
Ενα σύννεφο από αϊθέριες μουσελίνες, από φανταχτερά, παράξενα έμπριμέ, από φαίδεις νεανικές φούστες συνθέτουν την καλοκαιρινή συλλογή που μάς έδειξε την περασμένη έβδομάδα ή μουσική Χόμπς, της όδου Καρνεάδου 4. Το γούστο και ή πείρα της κ. Σ. Κοντουμά έφεραν για μια άκόμη χρονιά το άγγιγμα της παριζιάνικης έλεγαντικής φινέτσας σε ραπτικές έπιτεύξεις, που είναι έμπνευσμένες για την ελληνική πραγματικότητα.

Φθάσαμε στόν Μάιο... Τόν μήνα των λουλουδιών και του έρωτα! Στο άποκορύφωμα της άνοιξης, που ύμνήθηκε όσο καμιά άλλη έποχή, για την όργανιστική όμορφιά της. Στο σκαλοπάτι που μάς οδηγεί στο κατώφλι του καλοκαι-

ριού. Ο ήλιος καίει τώρα πιο πολύ. Μερικοί σκληραγωγημένοι άρχισαν κιάλας να έρωτοτροπούν με την θάλασσα. Σε λίγο ή όμορφιά της άκρογαλιάς, ή ξεγνοιασιά του μπάνιου, ή ψίθυρος του μπάτη, θα γίνουν άπόκτημα κάθε ανθρώπου. Άλλά ή μικρή αυτή άπόσταση που μάς χωρίζει από το καλοκαίρι, είναι ένα δύσκολο μονοπάτι για την όμορφιά της γυναίκας. Το δέρμα μας πολλές φορές έπαναστατεί στην μεταβατική αυτή έποχή. Το νοιώθουμε να μάς τραβάει και να ζητά άπεγνωσμένα την βοήθειά μας. Μη νομίζετε πως είναι κάτι που θα περάση μόνο του. Θ' άφήση ίχνη, που θα δυσκολευθήτε πολύ να εξαλείψετε. Γι' αυτό πρίν άρχισή το κακό προλάβετε το. Καθαρίζετε δυό τουλάχιστον φορές την ήμέρα το δέρμα σας με γαλάκτωμα Mousse Φυλλίς και χρησιμοποιήτε τακτικά Crème Φυλλίς. Θα έχετε πάντοτε δέρμα δροσερό, νεανικό, βελούδινο. Μην το άμελήτε...

Οι άποπνικτικές μεσημεριάτικες ζέστες της περασμένης έβδομάδας δεν άφσαν κανένα άνεπηρεάστο. Γυναίκες, άνδρες, παιδιά άντιδρούν με τον ίδιο τρόπο. Ζε-

στενούνται και ιδρώνουν! Άρχίζει λοιπόν ή έποχή της εφιδρώσεως, που πολλοί έπιστήμονες, ιδίως στην Άμερική, ύποστηρίζουν πως δεν προκαλείται μόνο από τη ζέστη, αλλά και από μια υπερευαισθησία του νευρικού συστήματος, πράγμα που παρατηρείται περισσότερο τους καλοκαιρινούς μήνες. Άλλά δεν θαυμάσει... Τί ρόλο παίζει από που προέρχεται; Η αλήθεια είναι μια: Πως δεν υπάρχει ένοχλητικό πράγμα από μια ιδρωμένη μασχάλη. Όσο κι αν πλένεται κανείς τακτικά, δεν μπορεί ν' άποφύγη την άντιασθητική εμφάνιση του ιδρώτα πάνω

στην μπλούζα που φοράει και το κυριότερο την χαρακτήριστική έκείνη μυρωδιά του. Θέλετε, άθήβεια, ν' άπαλλαγίτε από το καλοκαιρινό αυτό βασαν; Ν' άποκτήσετε έλευθερία στις κινήσεις σας, να εξαφανίσετε άλλες άνθρωπος,

Πάρτε το καταπληκτικό άμερικανικό άποσμητικό «Afta», που ύπάρχει σε ρολέττα και σε κρέμα. Είναι φθηνότερο από τα έγχώρια και καλύτερο από κάθε ξένη φίρμα. Το «Afta», που θεωρείται το τελειότερο έπιστημονικό έπιτευμα του Νέου Κόσμου στόν τομέα αυτό, είναι τόσο άκίνδυνο ώστε μπορεί να χρησιμοποιήθη κι από παιδιά κάθε ήλικίας. Δεν έχετε παρά, κάθε πρωί μετά το μπάνιο σας, να βάσετε λίγο κάτω από την μασχάλη σας. Θα σας προφυλάξη όλοκληρη την ήμέρα από την ένοχλητική μυρωδιά. Θα σώθιτε. Είναι ένα άποσμητικό με παγκόσμια έπικράτηση, που θα βοηθήση έσας, τον άνδρα σας, το παιδί σας, να περάσετε ένα ελχάριστο, ξεγνοιαστο καλοκαίρι.

Το παιδί έπηρεάζεται εύκολότερα από τους μεγάλους στις άλλες του καιρού. Ο έρχομός της ζέστης θα το κάνει να ιδρώση και να παρουσιάση τα κόκκινα έκείνα σπιθουράκια, που όνομάζουμε «δρατίλα» και βγαίνουν συνήθως στην πλάτη, στο πρόσωπο, στο στήθος

ENFANTS

του. Ένα χλιαρό μπάνιο και μια έλαφρά έντριβή με κολώνια θ' ανακουφίσουν το μωρό ή και το μεγαλύτερο παιδάκι και θα το θεραπεύσουν σιγά-σιγά από το ένοχλητικό αυτό, αλλά άκίνδυνο έλάθημα. Άλλά προσέστε! Μην κάνετε έντριβή στο παιδί σας με όποιαδήποτε κολώνια, γιατί μπορεί να έρεθισθή το δέρμα του. Ρωτήστε τον παιδίατρο. Θα σας συμβουλεύση να με ταχειρισθήτε τη μοναδική γαλλική παιδική κολώνια «Enfants», που είναι άκίνδυνη όπως το άνθονερο.

στην μπλούζα που φοράει και το κυριότερο την χαρακτήριστική έκείνη μυρωδιά του. Θέλετε, άθήβεια, ν' άπαλλαγίτε από το καλοκαιρινό αυτό βασαν; Ν' άποκτήσετε έλευθερία στις κινήσεις σας, να εξαφανίσετε άλλες άνθρωπος,

Μάγιστα!

Αυτά είναι ψυγεία!

Συνδυάζουν: την πιο κομψή εμφάνιση και την καλύτερη διάταξη του εσωτερικού χώρου, με το τελειότερο ψυκτικό μηχανήμα.

* ΕΞ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ!
* ΣΤΟΙΧΙΖΟΥΝ
ΟΣΟ ΤΑ ΕΓΧΩΡΙΑ

Τα ZANUSSI
κυκλοφορούν
σε 5 μοντέλλα
χωρητικότητας
5, 6, 7, 8 και 9
κυβ. ποδών.

ZANUSSI

ΤΑ ΕΝΔΟΤΕΡΑ...

♦ Υπάρχει μια θεωρία, σε διάφορες παραλλαγές, που εκφράζεται με πολλές και ποικίλες λαϊκές παροιμίες: «Καλά τὰ φαρδομάνικα, μὰ εἶναι γιὰ δεσποτάδες», «Ὅλα τὰ ἔχει ἡ Μαριωρή...», καὶ τὸ ὠραιότερο καὶ τόσο ἐπιγραμματικὸ ἐκεῖνο πάνσοφο ρητὸ γιὰ τὰ μεταξωτὰ ἐσώρουχα πού ἀπαιτοῦν καὶ ἀντιστοίχους ἀνταξίας ἔδρας.

♦ Στὴν πόλη αὐτὴ τῆς ἀθλιότητος, τῆς κακομοιρίας, τῆς ἀγουστίας, τῆς συφοράς καὶ τῆς ὁμαδικῆς παραφροσύνης εἶναι φυσικὸ τὸ κάθε τί καλὸ καὶ σπάνιο νὰ προβάλλεται ὅχι σὰν μιὰ εὐπρόσδεκτη ἐξαίρεση, ἀλλὰ σὰν πλαίσιο καὶ υπογράμμιση ὁλόκληρης τῆς μισρῆς τραγικότητος πού τὸ περιβάλλει.

♦ Εἶναι γιὰ γέλια;

♦ Εἶναι γιὰ κλάματα;

♦ Εἶναι νὰ μὴν ἀναρωτηθῇ κανεὶς πῶς ὁ Παντοδύναμος κρατᾷ αὐτὰ τὰ κεραμίδια ξεκάρφωτα, σὺν μέσῳ σὲ μιὰ ἔκταση μισοῦ σχεδὸν τετραγωνικοῦ χιλιομέτρου, ὅπως εἶναι ἡ δική μας τετραγωνισμένη ἀθλιότης τοῦ κέντρου τῆς πόλεως (αὐτὸ πού οἱ ἐχθροὶ μου ἰσχυρίζονται πῶς ἀποκαλᾷ Κεντρικὸ Τετράγωνο) διαπιστώνουμε, τὴν κάθε μέρα τοῦ Θεοῦ, συρροὴ τῶν πλέων ἐκπληκτικῶν ἀπίθανοτήτων;

♦ Τουρισμὸν λέγει ὅτι κάνει ὁ κ. ὑπουργὸς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως, καὶ εἶναι ἀναμφισβήτητον πῶς πλείστα ὠραία καὶ καλὰ πράττει καὶ ὁ ἴδιος καὶ ὁ Ὀργανισμὸς τοῦ ὁποῖου προΐσταται. Ἀλλὰ τὴν ἴδια στιγμὴ πού βοδεύουμε ἑκατομμύρια γιὰ τὰ μεγάλα ἔργα, οἱ ξένοι ἐπισκέπται μας σταυροκοποῦνται, καθεὶς κατὰ τὸ δόγμα του, μὲ τίς μικρὲς βλακεῖες μας.

♦ Δυὸ χιλιάδες ξένοι τὴν ἡμέρα, ἀπὸ τὰ παράθυρά τους στὰ μεγάλα ξενοδοχεῖα μας, βλέπουν ὅχι μόνον γιὰτιὰ καὶ ἀνασκαφές, ἀλλὰ καὶ τὴν ρυπαρότητα καὶ τὴν ἀρθρῶδη πού συνδέεται μὲ κάθε ἀρχιτεκτονική μας ἀπόπειρα. Τὰ σιδερένια κρεβάτια μὲ τὰ στρώματα νερά, κοιμάται ὁ φύλακας, τὰ πρόχειρα ἀφοδευτήρια, τὰ λιμνάζοντα νερά, τοὺς σωροὺς τῶν ἀπορριμμάτων, τίς δὴθεν προστατευτικὲς κουρελιάρειες — τί νὰ πρωτοπεριγράψῃ κανεὶς;

♦ Δίπλα σ' ἓνα κοσμικώτατο ξενοδοχεῖο μας ὑπάρχει μιὰ εἴσοδος πού ὁδηγεῖ σὲ κάποιο γκαράζ, τὴν ὁποία σιχαίνεται κανεὶς καὶ νὰ τὴν κοιτάξῃ. Μέσα στὴν κεντρικώτερη πλέον στοὰ μας περιφέρονται ζητιάνοι, πούλα, ζητιάνες, ζητιάνοι, Τσιγγάνες, κουλουριτζήδες καὶ γλοιώδεις μαπουλά, σὲ μιὰ δαντικὴ σύνθεση βρωμιάς καὶ σιχαμάρας. Κι ἀντὶ νὰ διαθεσοῦμε πέντε ὑπαλλήλους τῆς τάξεως γιὰ νὰ ἐκδιώξουν δλους συλλήδων, διαθέτουμε ἓναν ὑπάλληλο τῆς Ἀσφαλείας, γιὰ νὰ ἀπαγορεύῃ στοὺς ξένους...νὰ τοὺς φωτογραφίζου!

♦ Ὡ πάγκαλος, στρουθοκαμηλικὴ κεντροαθηναϊκὴ κοσμοθεωρία!

♦ Συφορά τὰ ὅσα βλέπει κανεὶς περπατώντας στὸ δρόμο — συφορά τριπλὴ καὶ μαυρίλα τὰ ὅσα ἀντικρύζει ἀπὸ τὰ μέσα παρὰθύρια...

♦ Τί νὰ πρωτοαριθμήσῃ κανεὶς καὶ σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσιν;.. Τὰ ὑπνοδωμάτια μὲ τὰ γυμνά λαμπιόνια, τὰ θεώματα τῶν ἡμιγυμνῶν ἀρσενικῶν μὲ τίς ριγὲ σκελές, τὰ κοιμήσματα στὶς ταρατσές, τοὺς θορύβους τῶν βουλικῶν, τίς ἀναθυμιάσεις τῶν προχείρων ἀπορριμμάτων, τοὺς καυγάδες μικρῶν καὶ μεγάλων, τὴν ἀπρεπὴ περιβολὴ τῶν οἰκοδόμων — ἄλλομονο, δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ ἐπέμβῃ στὴν ἐλευθερία τοῦ Ἑλλήνου, διότι εἶναι, λέει, «συνταγματικῶς κατοχυρωμένη»...

♦ Ἔ, λοιπόν, τί θὰ γίνῃ;

♦ Τίποτε δὲν θὰ γίνῃ!

♦ Θάρθουν καὶ φέτος οἱ ξένοι μας καί, ἂν εἶναι τυχεροί, θὰ χαροῦνε κάπως τὴν Ἀκρόπολιν χωρὶς νὰ πάθουν ἥλιαση, θὰ φάνε καὶ κανένα «σοὺ βλάκι», θ' ἀκούσουν καὶ κανένα ἀμ πο υ ζ ο υ κ ι ο καὶ θὰ φύγουν γιὰ νὰ διαλογίσουν στὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὴν πικρὴ ἀλήθεια, πῶς τὸ ἀραμπά-παπὸρ μεταξὺ Ρώμης καὶ Πατρῶν ὁδηγεῖ, ἄλλομονο, στὰ ἐνδοτέρω τῆς Ἀσίας...

Index

Ρίπ Κίρμπυ

Δέσμια τοῦ ἐκδιστῆ Σίλκ Κάρτερ, ἡ Σειρήνα, ἡ ὠραία χορεύτρια ἐνὸς παρισινοῦ καμπαρέ, κλέβει ἀπὸ τὸν Ἀμερικανὸ γεωλόγο Τζίμμου Τζαίμς ἓναν πολὺτιμο χάρτη πετρελαιοφόρων περιοχῶν. Ὁ Κάρτερ πυροβολεῖ τὸν Τζαίμς, πού ἐπιχείρησε νὰ ξαναπάρῃ τὸν χάρτη του, καὶ κατορθώνει νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὴν καταδίωξη τοῦ Ρίπ Κίρμπυ, παρνοντας μαζί του καὶ τὴν Σειρήνα. Οἱ δυὸ τοὺς φεύγουν γιὰ τὴ Βόρειο Ἀφρική. Ὡστόσο ἡ Σειρήνα, πού ἔχει ἀγαπήσει τὸν Τζαίμς παράφορα, βρίσκει τρόπο νὰ τὸν εἰδοποιήσῃ γιὰ τὸ κρησφύγετό τους. Ἔτσι ὁ Τζαίμς μὲ τὸν Κίρμπυ ἀκολουθοῦν τὸν Σίλκ Κάρτερ, πού μαζί μὲ τὸν βαρὼν Ναντίρ καὶ τὴν Σειρήνα βρίσκονται τώρα σ' ἓνα ἰδιωτικὸ φρούριο, στὴ Μέση Ἀνατολή.

Συνέχεια από σελ. 31

ώστε να μην ψάχνω σαν τυφλός μέσα στο σκοτάδι. Δυστυχώς τότε που έπρεπε να σπουδάσω, τα χρόνια ήταν δύσκολα και δεν είχα την τύχη ν' ακολουθήσω τον δρόμο που επιθυμούσα να είχα πάρει. Δεν θορυγώ, όμως, γιατί και τώρα, ανάμεσα στη γυναίκα μου, τα παιδιά μου και τους γονείς μου, ζω μια ευτυχισμένη ζωή, που την απορροφάει ακόμη πιο πολύ η απασχόλησή μου με την γλυπτική.

—Δεν προσπάθησε ποτέ μόνος σου ή με την βοήθεια άλλων να έρθεις στην Αθήνα και να φοιτήσεις στη Σχολή Καλών Τεχνών ή να παρακολουθήσεις μαθήματα από κανένα γνωστό γλύπτη;

—Πέρυσι κάποια Αθηναία κυρία ενήργησε, μέσω της «Ευξείνου Λέσχης» της Θεσσαλονίκης, και πήγα στην Αθήνα, όπου έμεινα δέκα ημέρες. Εκεί επισκέφθηκα τον διευθυντή της Σχολής Καλών Τεχνών κ. Παπά, ο οποίος εξέτασε με προσοχή τις φωτογραφίες των έργων μου και κούνησε ικανοποιημένος το κεφάλι. Δεν ξέρω όμως για τις πρώτες ή τα δεύτερες. Μετά μου είπε: «Αγαπητέ μου, έχεις ταλέντο, αλλά στη Σχολή δεν μπορείς να φοιτήσεις για δυο βασικούς λόγους: Πρώτον γιατί έχεις περάσει το όριο της ηλικίας και δεύτερον δεν διαθέτεις τις απαραίτητες γραμματικές γνώσεις». Απογοητεύθηκα γιατί, όπως φαίνεται, είχα ξεκινήσει με μεγάλη φάρα από τον Καταχά. Μετά ο κ. Παπάς μου έδωσε την «χαριστική» βολή: «Το σκέφτηκες αυτό που πιά να κάνεις; Είναι δύσκολη ή ζωή του καλλιτέχνη. Μόνον αν ήσουν πλούσιος θα σε συμβούλευα να παρατήσεις τα χρώματά σου και ν' αφοσιωθείς στη γλυπτική».

Φεύγοντας, ο κ. Παπάς μου έδωσε αυτό το χαρτί, ίσως για να με παρηγορήσει:

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ
ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Οι φωτογραφίες των έργων του κ. Ευθύμιου Καλεβρά μου έκαναν αληθινά εντύπωση. Νομίζω ότι είναι άξιος υποστηρίξεως και ότι η έμφυτη προδιάθεσή του δια της γλυπτικής πρέπει να καλλιεργηθεί.

Έν Αθήναις τη 3η Μαρτίου 1960

Ιωάννης Παπάς
Διευθυντής
Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών

Και ο Ευθύμιος Καλεβράς συνεχίζει:

—Μετά με πήγαν σε κάποιο ατελιέ που μου υπέδειξαν. Μόλις, όμως, μπήκα μέσα, αντίκρισα κάτι εξομάλυντα που μ' έκαναν να φρικιάσω. Για να μη σάς τα πολυλογώ, με την πρώτη ευκαιρία, ακούω μόλις τότε δεν με πρόσεχαν οι μουσικοί καλλιτέχνες, «έστριψαν» κι άκουσα τρέχα. Γύρισα στο χωριό μου με το πρώτο τραίνο και σ' όλη τη διαδρομή σκεπτόμουν ότι, αν έπρόκειτο να διασχίσω στην Αθήνα την «μοντέρνα» τέχνη που είδα σ' εκείνο το ατελιέ, θα ήταν καλύτερα να μείνω στον Καταχά και να πιάσω τον ηρώ μου, όπως εγώ νοιώθω και μ' άρσει.

Ο Ευθύμιος δεν έχει δοκιμάσει ακόμη σε μάρμαρο, γιατί δεν έχει τα μέσα. Δεν διαθέτει κατάλληλο εργαστήριο και τ' απαραίτητα εργαλεία. Μας δείχνει τα εκφραστικά του δάχτυλα και λέει σχεδόν με παράπονο:

—Δουλεύω μόνο με πηλό, αλλά με πονάει πολύ γιατί τη μία μέρα πιάθω ένα έργο και την άλλη έχει χάσει το σχήμα του, με αποτέλεσμα να το διαρβώσω και πολλές φορές να το ξαναφτιάχνω. Δεν υπάρχει για μένα μεγαλύτερη απογοήτευση από το να μη μπορώ να εκφράσω εκείνο που θέλω, όχι γιατί δυσκολεύομαι σε απόδοση, αλλά γιατί ο πηλός μου έχει τα χάλια του. Θέλω να φτιάξω μεγάλα έργα, αλλά ο πηλός μου δεν άγει. Πάντως, είμαι βέβαιος ότι μία μέρα θα αποδώσω τις συνθήκες και τις εκφράσεις που στριφογυρίζουν στο μυαλό μου.

ΔΗΜ. ΛΙΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Είμαι Ένθουσιασμένη...

ΜΕ ΤΟ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ ΜΟΥ

SCHARPF

ΑΙΛΑΗΜ

ΑΙΣΧΕΝΗΣ

ΤΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ **SCHARPF**

Δεν συγκρίνονται δεν μοιάζουν με κανένα άλλο

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

Δ. ΧΟΥΒΑΡΔΑΣ Ο.Ε.

ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 6 - ΤΗΛ. 32.185

Η Άνοιξη

Κοντά σας μ' ένα έμπριμέ από το...

Salon Vert

ΕΡΜΟΥ 29

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. ΚΟΥΜΠΑΡΙΑΣ. 2. ΟΥΣΙΩΔΕΣ — ΕΩΣ. 3. ΥΣ — ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ. 4. ΜΙΚΡΟΙ — ΑΑΡ. 5. ΠΑΡΟΝΑΞΙΑΝ. 6. ΑΝΟΥ — ΕΔΕΣ — ΔΩ. 7. Ο «ΜΠΟΡΜΑΝ». 8. ΡΑΚΑ — ΑΛΣΟΥΣ. 9. ΔΟΛΟΥ — ΣΗΜΑ. 10. ΕΠΙΔΡΟΜΗ — Σ.Ο.Σ. 11. ΣΠΑΗ — ΡΑΒΒΙΝΟ. 12. ΑΙΣΩΝ — ΗΩΣ. ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. ΚΟΥΜΠΑΡΑΔΕΣ. 2. ΟΥΣΙΑΝ — ΚΟΠΠΑ. 3. ΥΣ — ΚΡΟΤΑΛΙΑΙ. 4. ΜΙΑΡΟΥ — ΡΟΔΗΣ. 5. ΠΩΛΟΝ — Υ. Ρ. (ΥΠΕΡ). 6. ΑΔΕΙΑΣΜΑ — ΟΡΝ. 7. ΡΕΕ — ΞΕΠΛΥΜΑ. 8. ΙΣΑΤΙΔΟΣ — ΗΒΗ. 9. ΑΕΡΟΣ — ΒΩ. 10. ΣΕΔΑΝ — ΜΥΗΣΙΣ. 11. ΩΡΑ — ΔΑΣΜΟΝ. 12. Ο «ΣΑΡΓΩΝ» — ΑΣΟΥ.

Ο ειδικός συνεργάτης μας έπετυχε με τον συνδυασμό των λέξεων: ΣΙ — ΤΥΡΙ — ΕΣΩ — ΑΝΑΠΟΔΙΑ — ΑΠΟ — ΤΡΟΦΙΜΟΣ. σύνολον 38 βαθμών.

Καλύτερους, ίσως, συνδυασμούς να επιτύχουν αναγνώσται μας με δοκιμάς λέξεων σαν: ΠΑΥΣΑΝΙΑ — ΣΚΥΡΙΑΝΑ — ΦΑΤΡΙΑΝ — ΤΥΠΟΝ — ΚΑΤΙΝΑ — ΛΟΥΡΔΑ κ.λ.π.

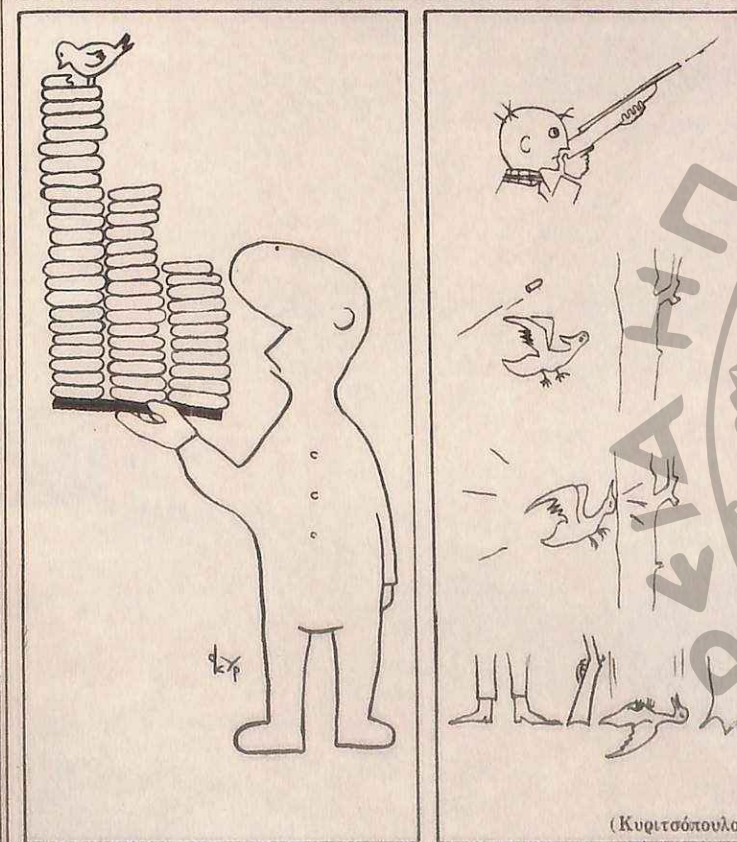
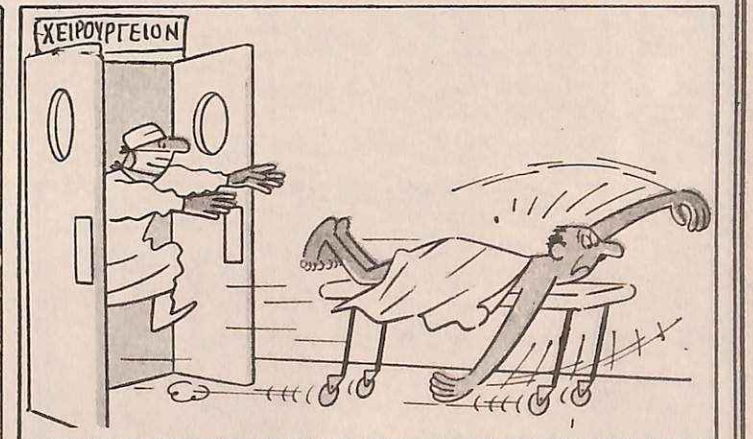
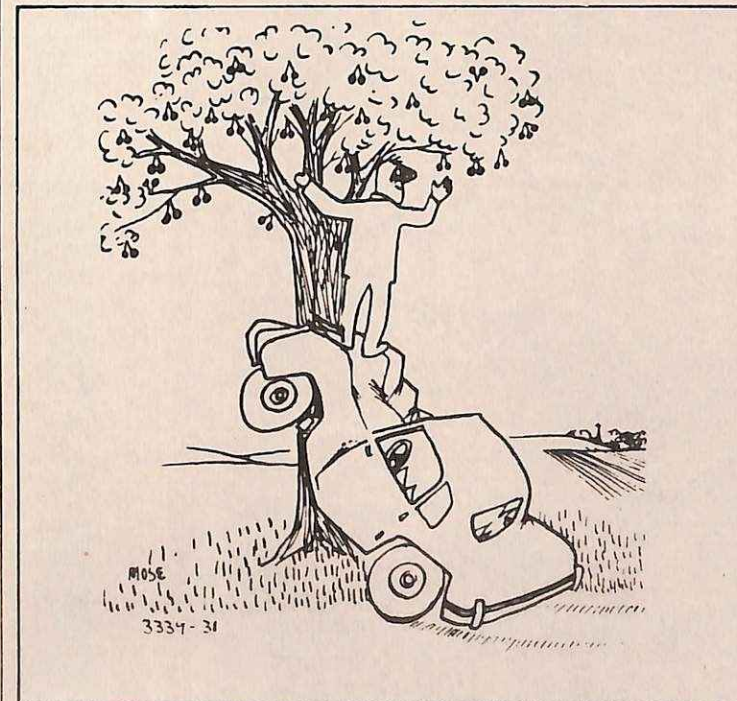
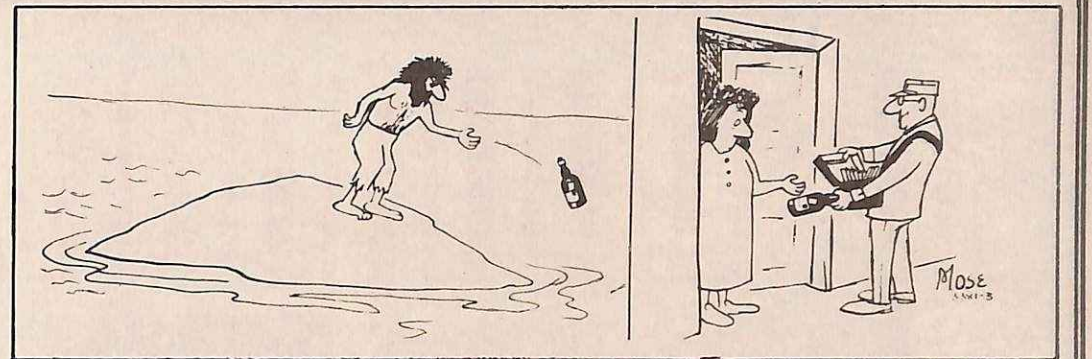
1. Το υποκάμισο του άντρα που κάθεται είναι πιο κλειστό στο στήθος. 2. Τα δάχτυλα του ίδιου, που ακουμπούν στο σκαμνί, είναι τεντωμένα. 3. Το μπροστινό ποδαρικό του σκαμνιού είναι πιο κοντό. 4. Το ραδιόφωνο έχει δυο κουμπιά αντί τριών. 5. Η κεραία του ραδιοφώνου είναι πιο κοντή. 6. Το δεξιό ποτήρι δίπλα στο ραδιόφωνο είναι διαφορετικό. 7. Ο άρθριος άνδρας δεν έχει το δεξί του χέρι στην τσέπη του πανταλονιού. 8. Το αριστερό χέρι της κοπέλλας είναι χαμηλότερα. 9. Το αντίσκηνο στο βάθος είναι πιο μακρύ. 10. Στόν κορμό του μεσαίου πύκου το δεξιό κλωνάρι αρχίζει από πιο χαμηλά. 11. Το αριστερό πύκου στο έπάνω μέρος διαφέρει στο φύλλωμά του.

ΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ
ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

ΚΑΝΑΔΑΣ
ΤΗ. ΚΑΡΑΚΟΣ
188 DUNDAS STR.
EAST TORONTO — CANADA

Οι Γάμοι του Πάσχα
Ποτηρικά τα τελευταία σχέδια
αρίστης ποιότητας.
ΟΡΦΑΝΟΥΔΑΚΗΣ-ΑΓΓΕΛΑΚΗΣ
Πλατ. Συν/τος "Οδώνος 10
Αι εκπτώσεις συνεχίζονται.

Χιούμορ

Περιπτερο

Έσωτερικό περιπτερού

Η ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ

ΓΛΥΦΑΔΑΣ

σ' ένα γοητευτικό περιβάλλον σάς προσφέρει:
ΤΗΝ ΠΙΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ ΔΙΑΜΟΝΗ
ΤΙΣ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΕΣ ΑΝΕΣΕΙΣ

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΛΟΥΤΡΑ	ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ	ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ
ΣΠΟΡ	ΤΑΒΕΡΝΑ "ΑΣΤΕΡΙΑ,"
ΓΗΠΕΔΑ TENNIS ΚΑΙ ΓΚΟΛΦ	SNACK BAR
ΕΚΠΛΗΞΕΙΣ	ΜΟΥΣΙΚΗ - ΧΟΡΟΣ

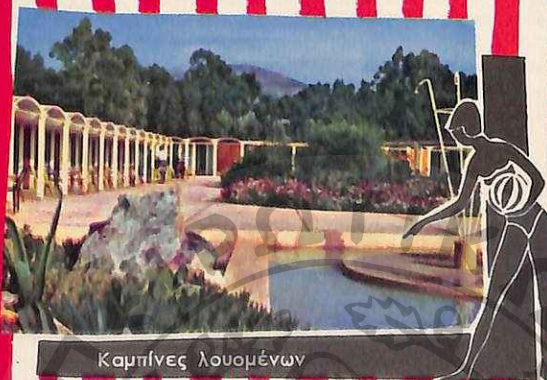
100+ υπέροχα περιπτερα με ένα δωμάτιο δύο κλι-
νών, ειδική σκεπαστή θεράντζα, ζεστό και κρύο νερό,
τηλέφωνο, θέρμανση, ιδιαίτερα άτομικά λουτρά, χώρο
σταθμεύσεως αυτοκινήτων και πλήθος άλλων άνε-
σεων σ' ένα ελκυστικό σύνολο προσφέρονται για
την πιο ευχάριστη διαμονή χειμώνα και καλοκαίρι.

Σε απόσταση λίγων χιλιομέτρων
από την Αθήνα

ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ

Ταβέρνα «ΑΣΤΕΡΙΑ»

Καρπίνες λουομένων

Ακτή "ΑΣΤΗΡ"